

28624

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL-PANDIT

ந

இவை.

நான் மணிக் கடிகை.
இனியது நாற்பது.
இந்திணையம்பது.
அட்டாங்குடைய கட்டுநர்.
வருத்த மறுபய்யம்வழி.
புலவராற்றும்படை.
கணுநாள்.
வணையாபதிச் செய்யுட்கள்.

பி. சுயம்மணிபுள்

கடவுள் துணை.

விளம்பிநாகனார்

அருளிச்செய்த

நான்மணிக்கடிகை

மூலமும் உரையும்.

க மதிமன்னு மாயவன் வான்புக மொக்குங்
கதிரீரந்த ஞாயிறு சக்கர மொக்கு
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாவரி
னெதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணொக்கும் பூவைப்
புதுமல ரொக்கு நிறம்.

இதன்போன்று; மதி மாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும்; ஒளிகிறந்த ஞாயிறு
அவனது சக்கரமொக்கும்; முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத்தாளின்கட்
செவ்விடவரை மற்றவன் கண்ணொக்கும்; கிறும் காயாவின் புதுமலரை
ஒக்கும்; எல்லாவற்று.

உ. படியை *மடியகத் திட்டா னடியினான்
முக்காற் கடந்தான் முழுநில—மக்காலத்
தாப்பணித் தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோனி
ன நுமையழித்தாகன்.

இ-ள்; உலகத்தைத் தன்வயிற்றின்கண் வைத்தானும், எல்லாவல
கையும் தன்மேவடியான் மும்முறையாற் கடந்தானும், முற்காலத்து ஆநி

* 'மடியகத் திட்டான் மகவை' என்னுங் கருத்திறமுரைத்தகாணத்த
கண், மடி-வயிறென்பதற்கு இதனையே எடுத்துக்காட்டினார் அடியார்க்குநல்
லாநீ.

† 'தானிரை' எனவும் பாடம்.

ரையைத் துயர்கெடுக்கவேண்டி மலையையெடுத்தானும், சோவென்னும்
*குறும்பினருமையை அழித்தமகனும் முன்சொல்லிய மடவன், எ-று.

இவை யிரண்டும் கடவுள்வாழ்த்து.

நூல்.

ந. எள்ளற்க வென்று மெளரியரென் நென்பெறினும்
நொள்ளற்க கொள்ளார்கை †மேற்பட—அள அடினுஞ்
சிறற்க சிற்றிற் பிறந்தானாக கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

இ-ள்; எளியவென்று ஒருவரையும் என்றும் இகழாதொழிக; எல்
லாம்பெறினும் தான் டென்று கொள்ளுகதகாதார்கை மேற்படக் கொள்
ளா தொழிக; சிற்றிற் பிறந்தா செய்த பிழை தன்னுள்ளத்தைக் கூடு
கின்றதாயினும் அவரை வெஞ்ஞாநொழிக, தனக்குத் தகுதியில்லாத
சொற்களை ஆராயாது விரைந்து கூறுதொழிக, எ-று. (க)

கொள்ளாரென்று பகைவென்று மாப.

பறைபட வாழா வகணமா அளவங்
குறைபட வாழா ‡ருமவோர்—நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணை வெதிர்சாந் தனக்கொவ்வாச
சொற்பட்டாற் சாவதாளு சால்பு.

இ-ள்; பறையொலித்தால் உயிவாழா அகணமா||; மனங் குறைபட
உயிர் வாழார் அறிவுடையா; மிக்க காட்டின்கண் உள்ள மூங்கில்கள்
நெற்பட்டபொழுதே சாம்; அவைபோல, ஒருவன் தனக்குத் தகாத பழிச
சொற்கள் படவாற் சாவது சால்பாவது; எ-று. (உ)

*குறும்பு - அரண். சோவரணம் - அசுரர் நகரம்; என்ப.

† 'மேல்வா'

‡ 'உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்' என்றார் பதிற்றுப்பத்தினும்
(அ-உ). உரம்-அறிவு 'உரமொருவற் றுள்ள வெறுக்கை' என்னுந்நிருக்குறளா
னுணர்க.

|| அசுணம் இசையறிவதோர் விலங்கு(சிந்தாமணியுரை-பதுமை-உரு.)
ஒருவன் முதற்கண் யாழிசையைக் கேட்பித்து, இஃது அவ்விசையின்
பத்தே யின்புற்றுமும்மியவனவி' உலியதோர் பறையை ஒலிக்க, அதன்

டு மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்
தேறிய பின்னறிப மாநல மாசறச்
சுட்டறிப பொன்னி னலங்காண்பார் *கேட்டறிப
கேளிரா னுய பயன்.

இ-ள்; மணியினது நன்மையைக் கழுவி அறிவர்; பண்ணினையுமென்று
எறியபின்னர் அறிவர் மாலினது நன்மையை; குற்றம் அறுபடச் சுட்டறி
வர் பொன்னின்மையைக் காண்பார்: அதுபோலத் தாங்கள் கெட்டால்
அறிவர் கேளிரானுய பயன்; எ-று. (௩)

சு சுள்ளி வயிற்றி னகிற்பிறகு மான்வயிற்றி
னொள்ளி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுட்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்பார்
நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

இ-ள்; சுள்ளியின் வயிற்றின் அகில் தோன்றும்; மானின்வயிற்றின்
ஒள்ளிய அரிதாரம் தோன்றும்; பெருங்கடலுட் பலபொருள்களையும் விலை

வல்லோசையைக் கேட்கலாற்றாது இவ்விவங்கினியையுயிர் விட்டு நீங்கும்
என்ப. இதனை 'மறையிற்றய யாழ்கேட்ட மாணை யருளா, தறைகொன்று
மற்றத னுருய ரெஞ்சப், பறையறைந் தாங்கு' என்னும் நெய்தற்கலியானும்,
(௨௬) அதற்கு நச்சிணுக்கினியர் 'வஞ்சனையாலே தான் வாசித்த யாழிசை
வைக் கேட்ட அசுணமாவை இவ்வீன்ப முற்றதென்று அருள்பண்ணாதே,
முனபுசெய்த வஞ்சனையைக் கெடுத்துப் பின்னை அதனரியையிற் போம்படி
பறையைத் தட்டி ஏற்போல' எனக் கூறிய உரையானும் அறிக. 'யாழ்நறை
படுத்த வசுணநன்மாச்செவி பறையடுத்ததுபோலும்' (இராமாவதாரம்-அஷ்ட
யடக்கம்) என்பது உம் இதுபற்றி வந்தது. 'இருஞ்சிறைத்தொழுதியார்ப்ப யா
ழ்சேநீ, திருங்கல் வீடரனை யசுண மோக்கிதும்' என்று அகப்பாட்டினும் (௮௮)
வருதல் காண்க. 'அசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்று, மின்பமுந் துன்பமு
முடைத்தே' என்பது நற்றிணை (௩௦௮) இன்பம் யாழிசைத்தலாலும் துன்பம்
பறையொலிப்பித்தலாலும் கொள்க. "அச்சப்பொருளாவன 'வள்ளெயிற்
றரிமா வாள்வரி வேங்கை, முள்ளெயிற் றாவே முழங்கழற் செந்நீ, யீற்று
மகண்மா வேக பாதந், கூற்றங் கோண்மா துன்றுறை யசுணம்' என்று சொல்
ல்ப் பட்டார் போல்வன" என மெய்ப்பாட்டியலுரையிற் (௧) காணப்படுத
லால் இது தீங்கிழைக்கும் வலியுடையதென்றும், அதுபற்றி அஞ்சத்தக்க
தென்றும், மலையின்கண் உறைவதென்றும் விளங்கிக்கொள்க. பிங்கலதுலார்
இவ்வசுணத்தை 'அசுணமா விசையறி பறவை கேகயப்புள்' என்பதனால்
பறவையெனக் கூறுகின்றார். 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணை' என
வழங்கிய சான்றோர்க்கு இதனைப் புள் என்னல் கருத்திலைப் போலும்!

* 'கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை, நீட்டி யளப்பதோர் தோல்'
என்னுந் திருக்குறளை நோக்குக.

† 'ல்லாளிலா தகுடி' என்னுந் திருக்குறளுமையும் (௧௦௩௦) நோக்குக.

யாகப்பெறும் முத்தங்கள் தோன்றும்; அவைபோல், அறிவார்யார் நல்லறிவினை உடையானொருமகன் பிறக்குங்குடியினை? எ-று. (ச)

எ கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி கா தளி
சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மத—மெல்லெ
னருளிற் பிறக்கு மறநெறி* யெல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும்†.

இ-ள்; மலையின்கட் பிறக்கும் ஒளியையுடைய மணி; மகளிரது மெல்லிய சொல்லின்கட் பிறக்கும் தன்மனத்தின்கட் களிப்பு; மெல்லென்ற அருளின்கட் பிறக்கும் நல்ல அறநெறிகள்; அவ்வற முதலாயின எல்லாம் பொருளின்கட் பிறக்கும்; எ-று. (ரு)

அ திருவொக்குர் திதி லொழுக்கம பெரிய
வறனொக்கு மாற்றி னொழுகல்—பிறனைக்
கொலையொக்குங் கொண்டுகண் மாறல் புலையொக்கும்
போற்றுகார் முன்னர்ச் செலவு.

இ-ள்; தான் பிறந்த குலத்திற்குத் தீது வராமல் ஒழுகுமொழுக்கம் செல்வத்தோடொக்கும்; மிக்க அறஞ்செய்கையோடு ஒக்கும் நெறியின்கணின்று ஒழுகுமொழுக்கம்; பிறனொருவனைத் தனக்கு நட்பாகக்கொண்டுவைத்துப் பின்பு அவன்மாட்டுக் கண்மாறுதல் அவனைக்கொன்றதோடு ஒக்கும்; தன்னை விரும்பாதார்மாட்டு அவராலாகும் பயன்கருதிச் சேறல் புலையோடு ஒக்கும்; எ-று. (சு)

க கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்
டுள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை யொன்பொருள்
‡செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை யபபொருள்
காப்பார்க்கு மில்லைத் துயில்.

இ-ள்; களவுகாணுதும் என்று சோர்வுபார்ப்பார்க்குந் துயிலில்லை; தன்னுற் காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திமாட்டுத் தம்முள்ளம் வைப்பார்க்கும் அவளைக் கூடுமட்டுத் துயிலில்லை; ஒள்ளிய பொருளைத் தேடுவமென்பார்க்

* 'அறனு மருளுடையான் கண்ணதே யாகும்' என்பது திருப்பஞ்சுலம்.

† 'பொருளானு மெல்லாம்' என்பது திருக்குறள்-கலூஉ.

‡ 'சேர்ப்பாமென்'

கும் அப்பொருள் கூடுமளவுத் துயிலில்லை; அக்கடிய பொருளைப் பிறர் கொள்ளாமற் காப்பார்க்குத் துயிலில்லை; எ-று. (எ)

கடு கற்றார்முற் றேன்று கழிவிரக்கங் காதலித்தோன்
யுற்றார்முற் றேன்று வுறுமுத—றெற்றென
வல்ல புரிந்தார்க் கறநதோன்று வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றேன்று கெடும்.

இ-ள்; கற்றார்மாட்டுக் கழிந்த பொருட்கு இரக்கக்* தோன்று; அன்பு பட்ட பொருளைப் பெறுவதற்கு முயல்வார் அவர்மாட்டு அவ்வன்பு பட்டன தமக்கெய்தாமைக் காணந் தோன்று, தெளியப் பாவமுள்ளவாம் வீணை களைப்பயின்று பழகி வருதார்க்கு அறவினதோன்று; வெகுண்டார்க்கு எல்லா நன்மைகளுந் தோன்று; எ-று.

உறுமுத லென்பதனை 'உறுமுது' என்றும் 'உசாவுதல்' என்றும் பாடம் சூதுவாருமுளர். (அ)

கக நிலத்துக் கணியென்ப ரெல்லுங் கருமபுங்
குளத்துக் கணியென்ப தாயரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணத் தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தாட.

இ-ள்; நிலத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் ரெல்லையும் கரும்பையும்; குளத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் தாமரைப்பூவை; அவைபோல, பெண் டிபுழங்கு அழகாவது நாணுடைமை, ஒருவன் தனக்கழகாவது தான்செல் லும் உலகிற்குத் துணையாகச் செய்யப்பட்ட அறம்; எ-று. (ஆ)

கஉ கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத்தி னுற்பிணிப்பர் மாநாகங்—கொந்தி
யிருப்பிற் பிணிப்பர் கயந்தைச்சான் றேறரை
நாத்திற் பிணித்து விடல்.

இ-ள்; தறியினிற் பிணிப்படுப்பர் யானையை; சினந்தணியும் வகை
† மறை மொழியிற் பிணிப்படுப்பர் மாநாகத்தை; அவைபோல, கழறித்

* 'இரக்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்' என்பது தொல்காப்பியம் (உரி கூக).

† கொந்துதல்-எரிதல்: 'கொந்தழல்' என்ப (சுந-சூம-அஅ); ஈண்டுச் சுடச்சொல்லுதலின் மேற்று.

‡ 'மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப' என்பது தொல்காப்பியம் (செய்-கஎக)

தனோமுதலாயினவற்றாற் பிணிப்படுப்பர் கீழ்மக்களை ; இசத்தாற் பிணிப்
படுக்க சான்றோரை; எ-று. (௧௦)

கங் கன்றாமை வேண்டுங் கடிய பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாக் கொள்வேண்டு—பென்றம
விடல்வேண்டுங் தன்கண் வெகுளி யடல்வேண்
மாக்குஞ் சிதைக்கும் வினை.

இ-ள்; பிறர் * அஞ்சத்தக்கவற்றின்கட் டடளம்பாதொழியவேண்டும்;
தனக்குப்பிறர் செய்த நன்றியை மிகமனத்தின்கட் கொள்ளவேண்டும், என்
ளான்றுத் தன்மாட்டு வெகுளியை நீக்கவேண்டும், தன் செல்வத்தைக்கேடு
செய்யுஞ் செய்கையைக் கெடுக்கவேண்டும்; எ-று. (௧௧)

கசு பல்வினா னோய்செய்யாபுட பாம்பெல்லாங் கொல்களிறு
கோட்டானோய் செய்யுங் குறித்தாரை யூடி
முகத்தானோய் செய்வார் மகளிர் முனிவர்
தவத்திற் றருகருவர் ரோய்.

இ-ள்; பல்லானே பிறரைச் துன்பஞ்செய்யும் பாம்பெல்லாம், கொ
ல்களிறுதான் கொலைகுறித்தாரைக் கோட்டானே தன்பஞ்செய்யும்; மகளிர்
தங்காதலரைப் புலநது முகத்தானே தன்பம் செய்வார்; ஆவைபோல, அரு
தவரும் தமது சுவத்தானே தம்மையிகழ்த்தாக்கூச துன்பத்தை மிகுவிப்
பா†; எ-று (௧௨)

கரு பறைநன்று பண்ணமையா யாழி னிறைநின்ற
பெண்ணன்று பீடிவா மாந்தரிற்—பண்ணழந்
தார்தலி னன்று பசுத்தல் பசைந்தாரிற்
மீர்தலிற் றீப்புகுத னன்று.

இ-ள்; வீக்குதலமையாத யாமோசையிற் பறையோசை நன்று; பெரு
மையில்லாத ஆடவரின் நிறையுடைமையினின்ற பெண்ணேநன்று; ஒழுக்

* கடி - அச்சம்.

† தனம்புதல் - மானம் ஆழ்தல்.

‡ தருக்கும் செருக்கும் மிகுதியையுங்குறித்துவரும்; “மிகுதியான் மிக்
கவை செய்தாரை” (திருக்குறள்-௧௫௮), ‘கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி’
(ஷெ-௧௩௫) ‘மிகுதியிறுவாய் செல்வங்கள்’ (நான்மணி-௧௧) என்பவற்றுரை
களான் உய்த்துணர்க.

கமழிந்துண்டலிற் பசித்தலேனன்று; அன்புபட்டாரி னீங்குதலிற் நீயின்கட் பகுதலேனன்று; எ-று. (கக)

கக வளர்ப்பாத்தி யுள்வளரும வண்மை கிளைக்குழா
பின்சொற் குழிபி னினிதெழுநீர் வன்சொற்
கரவெழுநீர் கண்ணல் குழிபி னிரவெழுநீர்
மின்மைக் குழிபின் னிரைந்து.

இ-ள்; செல்வப்பாத்தியுள்ளே தோன்றி வளரும் ஈகை; இன்சொற் பாத்தியுள்ளே இடையூறின்றியே தோன்றிவளரும் தன் சுற்றக்குழாம்; கண்ணோட்டமில்லாத பாத்தியுட் கிடுஞ்சொல்லும் காத்தலும் தோன்றிவளரும்; வறுமைப் பாத்தியுட் தோன்றிவளரும் இரப்பு; எ-று. (கக)

கக இன்னமை வேண்டி னிரவெழுநீர் விரிந்தது
மன்னுதல் வேண்டி னிரைநிக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டி வறந்தொய்க வெல்வது
வேண்டி வன் வெகுளி விடல்.

இ-ள்; ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாப்பு வேண்டின் இடப்பினைத் தொடங்குக; இவ்வுலகின்கண் என்றும் உளனாகவேண்டிற் புகழை நிறுத்துக; தன்னொடு மறுமைக்குத் துணையாகச் செல்வதனை வேண்டினானாயின் அறத்தைச் செய்க; வென்றியை வேண்டினானாயின் வெகுளியைத் தவிர்க; எ-று.

கஅ கடற்குட்டம் போழ்வார் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வடையா னுடைக்கிற்குந் தோமி
றவகுட்டம் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டம்
கற்றான் கடந்து விடும.

இ-ள்; கடலி னாழத்தை ஊடறுத்துச்செல்வர் நாவாயினை யுடையார்; சேனையி னருமையை வென்றுசெல்லும் பாய்மாலினை யுடையவன்; குற்றமில்லாத தவத்தினருமையைத் தன்மனத்தினைத் தனக்கெனவுடையான் நீர்திச் சடக்கும்; அவையினதருமையைக் கற்றுவல்லவன் வென்று விடும்; எ-று. (கக)

கக பொய்த்த விறுவாய நட்புக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த விறுவாய்த் திளநலன்—துக்கின்
மிகுதி யிறுவாய செல்வங்க டத்தந்
தகுதி யிறுவாய்த் துயிர்.

இ-ள்; வஞ்சித்தலை சுருகவுடையவாயிருக்கும் நட்புக்கள்; மெய்ம்மையாக மூத்தலைத் தனக்கிறுவாயாக வுடைத்து இளமைநலம்; ஆராய்தலையிலலாத செருக்கினை இறுவாயாகவுடையவா யிருக்கும் செல்வங்கள்; தம்முடைய ஒழுக்கங்களை இறுவாயாகவடையது உயிர்வாழ்வு; எ-று. (கல)

உ௦ மனைக்காக்க மாண்டாகளி ரொருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல்—சினச் செவ்வோ
னுட்டாக்க நல்லனில் வேந்தென்றல் சேட்டாக்கங்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

இ-ள்; ஒருவனது மனைக்குச் செல்வமாவது மரட்சிமையுடைய மக ளிருளராதல்; ஒருவனது கர்ப்பத்துக்கு அகமாவது செப்பருடையவனா தல்; நாட்டுக்கு அக்கமாவது அந்நாட்டை நுளுஞ் சின-செவ்வேலையுடைய வேந்தன் நல்லனென்று பிறராற் செல்லப்படுதல்; ஒருவன் கேட்டுக்கு ஆக்கமாவது தன் சுற்றத்தாரை மேவாது நீங்கி விடுதல்; எ-று. (கக)

உ௧ * பெற்றா னதிர்ப்பிற பிணையன்னு டானதிர்க்குங்
கற்றா னதிர்ப்பிற பொருளதிர்க்கும—பற்றிய
மண்ணதிர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும் பண்ணதிர்ப்பிற
பாடல்திர்து விடும.

இ-ள்; தன்கொழுநன் ஒழுககத்திற் கலங்கினனையின் அவன் மனையா ளும் அவன்வழியினனாகலான் அவனாக கலங்கும்; கற்றான் கலங்குமாயின் அவன்கற்ற நூலுங்கலங்கும்; தன்னான் ஆளப்படுகின்ற நாடு நெறிசில்லாது கலங்குமாயின் அரசன் செங்கோலாக கலங்கும், யாழின்கண் வீக்கக் கலங்கு மாயிற் பாடலுங் கலங்கும்; எ-று. (கக)

உ௨ மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மைதான் செல்லுந்
திசைக்குப்பாழ் நட்போரை யின்மை பிறந்த
வவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

இ-ள்; தன்மனைக்குப் பாழாவது மனையானே இல்லாமை; தான் செல் லக்கடவ திசைக்குப் பாழாவது தன்னொடு நட்புடையாரை இல்லாமை; தானிருந்த அவைக்குப் பாழாவது அறிவான் முதிர்ந்தாரை இல்லாமை; தனக்குப் பாழாவது கற்றுணர்வில்லாத வுடம்பு; எ-று. (உ௦)

* பெற்றான்-கொழுநன்: “பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரும்” என ருர் ‘மாநிலத் தோன்றமை’ என்னும் பரிபாடலிலும்.

உ௩ மொய்சிதைத்து மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாஸின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்குங்
கூடாட் கூடி விடின.

இ-ள்; பெருமையை அழிக்கும் ஒற்றமையின்மை; ஒருவனைத் தன்
பொன்போலு மேனியைத் தானுரைக்கும்பொய் கெடுக்கும்*; பாலினது
சுவையைப் பால்பெய்த பொல்லாககெடு கெடுக்கும்; தான்பிறந்த குலத்
தைக் கெடுக்கும் தனக்கினமல்லாதார லினமாகக் கூடின; எ-று. (உ௧)

உ௪ புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்கத் திகழ்தொருவன்
பேணுமை செய்வது பேதைமை—காணுக்
குருடராய் செய்வது மட்டம் நிரூபித்த
கண்ணராய் செய்வது கற்பு.

இ-ள்; ஒருவன் பொய்சொல்லாமை யென்னும் விளக்கம் அவற்குப்
புகழை விளைக்கும்; தயாதனையு நிகழ்த்து பாதுகாவலமையைச் செய்வது ஒரு
வன் தறியாமை; யாதொன்றனையும் உண்மைகாணுக் குருடராய்ச் செய்வது
கல்லாமை; மயக்கத் தீர்த்த கண்ணுடையராகச் செய்வது கல்வி; எ-று. (உ௨)

உ௫ மலைப்பினும் வாரணாதாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னையென் றோடுஞ்ஞ—சுலைப்பினு
நட்டார் மிடுங்கும் விளையெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில.

இ-ள்; மேல்வலிதாகிய பகைவந்து தன்னையலைப்பினும் யானை போ
ரைத்தாங்கும; குழுவியைத் தாயலைப்பினும் அக்குழவி அன்னையென்று

* பொய்த்தபிற றன்னெஞ்சே தன்னைச்சுமாதலால் இவ்வாறு கூறி
னார்.

† ‘பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை’ ‘பொய்யா விளக்கே விளக்கு’ எனத்
திருக்குறளிற் கூறியவாறு காண்க.

‡ ‘யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில்’ என்ப. (திருக்குறள்-
அ.௩௩.)

§ ‘தாயுடன் றலைக்குங் காலையும் வாய்விட், டன்னு யென்னுங் குழவி’
என்றார் துறந்தோகையினும் (௩௯௭).

அவள் பின்னே செல்லும்; ஈட்டாரோடு ஈட்டார் வெகுண்டு வினைசெய்வா
ராயினும் அவர் நடுக்கும் வினை செய்யார்; பொருந்தாதார் ஒருவகையார்
பொருந்தினாராயினும் மனத்தாற் பொருந்தி யுடனுதையுங் காலமுமில்லை;
எ-று. மேற்கொண்டவன் மலைப்பினும் என்றுமாம். (உரு)

உசு நசைநல ஈட்டார்க ணந்துஞ் சிறந்த
வவைநல மன்பின் விளங்கும*—விசைமான்ட
தேர்நலன் பாகனாற் பாடெய்து மூர்நல
னுள்ளானு னுள்ளப படுப.

இ-ள்; நசையினது நன்மை ஈட்டார்மாட்டுச் சிறக்கும்; அவையினது
நன்மை மாறுபாடின்றி அன்புடைத்தாமாயின் விளங்கும்; † விசைமாட்சி
மைப்பட்ட தேரினதுநலம் ஊரும்பாகனாற் பெருமையெய்தும்; ஊரினது
நலம் அவ்வுர்க்கு முதன்மையுடையவன் நன்மையானே நிலைக்கப்படும்; எ-று.

உஎ அஞ்சாமை யஞ்சுக வொன்றிற் றனக்கொத்த
வெஞ்சாமை யெஞ்சு மாளவெல்லா—நெஞ்சறியத்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறினு நாடாமை
ஈட்டார்கண் விட்ட வினை.

இ-ள்; பழி முதலாயினவற்றை அஞ்சாமையை அஞ்சுக; பொருந்து
மாயிற் றனக்குத் தகுதியாகிய ஒழுக்கங்களைத் தான் இறக்குமனவும் தவிர
தொழிக; தன்மனம் அறியக் கோடாதொழிக, கோடி பொருள்பெற்றாலு
னும்; ஆராயாதொழிக, தனக்குஈட்டாராயினார்மாட்டுத் தான் செய்யவிட்ட
காரியத்தை; எ-று.

அல்லதூஉம் ஈட்டாரோடுகூடிச் செய்யாத வினையை நாடாதொழிக
வென்றுமாம். (உரு)

உஅ கோளேக்கி வாழுங் குடியெல்லாந் தாய்முலையின்
பாளேக்கி வாழுங் குழவிகள்—வானத்
துளிநோக்கி வாழு முலக முலகின்
விளிநோக்கி யின்புறாஉங் கூற்று.

இ-ள்; அரசன் செங்கோளேக்கி வாழும் உலகத்துக்குடிகளெல்லாம்;
பெற்றதாயினது முலைப்பாளேக்கி வாழும் குழவிகளெல்லாம்; வானத்தின்

* 'அறனிலை திரியா அன்பி ளவையாத்து' என்பது புறம்-எக.

† விசை-செலவு; 'கடுவிசைக்கதநாய்' என்பது புறம்-உரு.

கணுள்ள துளியினை கோக்கி வாழும் உலகமெல்லாம்; அவ்வுலகின் சாக்காட்
டினை கோக்கி இன்புறா உம் கூற்றம்; எ-று. (உச)

க கற்பகச் சழிமட மஃகு மடமஃகப்
புற்கத்தீர் திவ்வுலகற் கோளுணருங் கோளுணர்ந்தாற்
நததுவ பான நெறிபடநு மந்தெறி
யிர்ப்பா லுலகத் திடைநிறு இயர்வா
றுபந்த வுலகம புதும்.

இ-ள்; ஒருவன் கற்கவே முடியாத பேதைமை குறையும்; பேதைமை
குறையப் புல்லறிவுதோடுது இவ்வுலகத்துள்ள இயற்கையையறியும்; அவ்விய
ற்கையை யறிந்தான் மெய்மையாகிய வீட்டுநெறியின்கட் செல்லும்; அச்
செல்லப்படுகின்ற நெறியானே உலகம்கின்கட் புகழுகிறுத்தி உப்பக்கத்து
உயர்ந்த வீட்டுலகம் புதும்; எ-று. (உ௪)

க௦ குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைய பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவ—மழித்து
செறுவுழி நிற்பது தாமத தவகுகொன்
றுறுவுழி நிற்பது நயிவு.

இ-ள்; குழித்து நல்குதுள்ளே நிற்பது நீர்க்கியற்கையாவது; பல்லோ
ரும் பழிக்கப்பட்டவன்மாட்டே பாவம் நிற்பது; தனக்கு நண்பாயினர் அ
ழித்துத் தடுக்கவும் தான் சென்றுழி செல்வது சாமமாவது; தனக்கு ஒரு
துன்பம் வந்துற்றால் அவ்விடத்தே வந்துதவிநிற்பது அறிவு; எ-று. (உ௫)

க௧ திருவிற் நிறுலுடைய தில்லை யொருவற்குத்
கற்றனின் வாய்த்த பிரவில்லை—யெற்றுள்ளு
மின்மையி னின்றோத தில்லை* யிலமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.†

இ-ள்; செல்வம்போல் ஒருவற்கு வலியுடையது பிறிதில்லை; கல்வி
போலப் பயன்படுவன பிறவில்லை; யாதனுள்ளும் இன்மைபோல இன்றோத
தொன்று இல்லை; யாதொரு பொருளும் இலமென்று பிறரையிசக்கும் வன்
மைபோல் வலியுதிருனில்லை; எ-று.

* 'இன்மையி னின்றோத தியாதெனினின்மையி, னின்மையே யின்றோ
தது' (திருக்குறள்-௧௦௪௧)

† 'இரந்ததீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில்' (௧௦௪-௧௦௪௩)
'வன்பட்டதில்' எனவும் பாடம்.

அல்லதா உம் இரந்துசென்றார்க்கு யாதும் இலமென்று மறுக்கும் வன்
மைபோல வலியுதிற்றில்லை யென்றுமாம். (௨௬)

௩௨ புகைனித்தாற் பொங்கழுநேரனுஞ் சிறந்த
நகைனித்தாற் நேன்று பூவகை—பலையொருவன்
முன்னம்வித் தாகி முளைக்கு முளைத்ததின்
னின்னாவித் தாகி விநிட.

இ-ள்; புகை காரணமாக ஓங்குநெருப்பு உண்டென்று அறியலாம்;
ஒருவன் மாட்டிள்ள முறுவல் காரணமாக அவன் மனத்துள்ள உவகை
தோன்றும்; ஒருவன் செய்த இன்னொருத்தரிப்புச் செய்கைகளான் அவன் மன
த்துள்ள பகைமை வெளிப்படும்; அப்பகைமை பின்பு இன்னொருமைகளுக்குக்
காரணமாகத் தோன்றும்; எ-று. (௩௦)

௩௩ பிண்ணன்னர் பிண்ணனைகளைப் பொன்பு முகநிழ
கண்ணன்ன பண்ணை யாக்கா—பிணிபயி லுட
புல்லன்னா புல்லறிவி னுட வர் கல்லன்னர்
வல்லென்ற நெஞ்சுத் துவர்.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு உற்றவேளையோடு ஒப்பர் பின்புவரும் பழியை ஆரா
யாது செய்யுமகாரிர்; உகத்திற்கு அலகசாரத்தை ஒப்பர் எல்லா வுயிர்க்
கும் அன்புடைய மக்கள், பிறர்சுத் பிணியை வருவிக்கும் நசுப்பில்லோடு
ஒப்பர் புல்லியவறிவினையுடைய ஆடவர்; கல்லோடு ஒப்பர் வலிய நெஞ்சத்
தையுடையார்; எ-று. (௩௧)

௩௪ அந்தணரி னல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினுந்
தாயிற் சிறந்த தபரில்லை யாதாம்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை யெண்ணி
னிளமையோ டொப்பது மில்.

இ-ள்; மறையவர் பிறப்புப்போல மிக்க பிறப்பு இல்லை; எல்லா நன்
மையுஞ் செய்தாராயினும் தாயைப்போல மிக்க தமர் இல்லை; செல்வத்தோ
டொக்கும் அழகு மற்றியாதும் இல்லை; ஆராயின், இன்னமைக்காலம்போல
எல்லாநன்மையும் முடிக்கலாவது பிறிதொன்றுமில்லை; எ-று. (௩௨)

௩௫ *இரும்பி னிருப்பிடை போழ்ப பெருஞ்சிறப்பி
னீருண்டார் நீரால்வாய் பூசுப—தேரி
னரிய வரியவற்றுற் கொள்ப பெரிய
பெரியாரா எனத்தப படும்.

* “அயிலானே போழ்வ ரயில்” என்பது பழமொழி (௩௩௭).

இ-ள்; இரும்பாற்செய்த கருவிசனானே இரும்பினை இடையே போழ்
வர்; பெருஞ்சிறப்பினையுடைய நீரினையுண்டார் நீரானே அந்நீரினையுண்ட
வாயினைப் புசுவா, ஆராயிற் பெறுதற்கரிய பயன்களைப் பெறுதற்கரிய கார
ணங்களான் முடித்துக்கொள்வர்; பெரியவாயுள்ளசிறப்புக்கள் பெரியாரான்
எய்தப்படும்; எ-று. (நக)

நக மறக்களி மன்னிமுடிந் தேன்றுஞ் சிறந்த
வறக்களி யிலலாதார்க சிபுரற் றொன்றும
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றங் கயக்களி
யூரிற் பிளிற்றி விடும.

இ-ள்; வீரத்தான் வருக காப்புடி சேவகர்க்குத் தம்மையாண்ட
அரர் முன்பு தோன்றும், ஒருவன் மணத்தின்கண் மிக்க அறக்களிப்பு
வறுமையுற்றார்க்கு உதவிபுடத்துத் தோன்றும்; எஞ்ஞான்றுஞ் செல்வரா
யினர் தம்மையொன்று எவ்ஞால், அவ்விலலான் வருக களிப்பு நல்கூர்ந்
தார் மாட்டுத் தோன்றும்; கயலையான்வருக களிப்புத் தான்வாழும் ஊரின்
கட் டோன்றி ஆவரம் பெருக்கிவிடும், எ-று.

அல்லது உம் 'வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றும்' என்பது, யாதானும்
ஒரு பொருள் பெற்றால் அதனைக்கண்டு வியக்கருகளி நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத்
தோன்று மென்றுமாம். (நக)

நக னையாற் றவர்க்கு மலர்க்கண்தண் மரையு
ணையாற் றவர்க்கு நிமிசுபு—பெய்ய
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நட்டார்
வழங்கத் தளிர்க்குமா டேல்.

இ-ள்; அஞ்சனத்தாற் றவர்க்கு மலர் போன்றிருந்த கண்கள்; பேரி
ருவின்கண் நிமிர்ந்தெரியும் விளக்கு நெய்பெற்றாற் றவர்க்கும்; பெய்தற்கு
முழங்கவே தளிர்க்குங் குருகிலை; நட்டார்க்குப் பொருள் வழங்கத் தளிர்ப்பர்
மேலாயினர்; எ-று. (நக)

நக நகையினிது நட்டார் நடுவட் பொருளின்
நெகையினிது தொட்டு வழங்கிற்—நகையுடைய
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிற் பண்ணினிது
பாட லுணர்வா ரசத்து.

இ-ள்; நட்டார் நடுவணிந்து நகையினிது; பொருளின்கூட்டம் இனி
து தொட்டுவழக்குவானாயின்; சிறப்புடைய பெண்ணினிது தன்கொழு

நனைப் பேணி வழிபடின்; பண்ணினிது பாட்டின் ஞெழிலை அறிவாரிட
த்து; எ-று. (௩௬)

௩௬ கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்று
பிரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் றீவோர்—பரப்பமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யூனுண்டல்
செய்யாமை செல்சார் வழிர்க்து.

இ-ள்; கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கவிழ்தல்; எஞ்ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடாவார் யாதானும் ஒன்றனைக்கொடுப்பார்; பரப்
புதிரம்பிய சேனைக்குப் பற்றுக்கோடு தறுகண்மை; ஒருவனுயிருக்குப் பற்
றுக்கோடு ஊனுண்ணுமை; எ-று. (௩௭)

௪௦ கண்டதே செய்பவாங் கம்மிய நுண்டெனக்
கேட்டதே சொப்ப னுன்னுவார்—வேட்ட
வினியவே சொப்ப வையந்தார் முனியாதார்
முன்னிய செய்யுந் திரு.

இ-ள்; தாங் கண்ணுற்கண்டதையே செய்ய வல்லாராங் கம்மியர்;
உண்டென்ற நூலை நெறியாற்சேட்டதையே செய்வர் அறிவினை யாள்
வார்; தாங் காதலித்தனவற்றாய் எல்லார்க்கும் வினியனவற்றையேசெய்
வர்குணங்களானமைதார்; சின நிலலாதார் கருதினவற்றையே செய்யும்
திருமகள்; எ-று. (௩௮)

௪௧ திருவுந் தினைவகையா னில்லா பெருவலிக்
கூற்றமுங் கூறுப செய்துண்ணு—தாற்ற
மறைக்க மறைபாதாங் காம முறையு
மிறைவகையா னின்று விடும்.

இ-ள்; செல்வங்களும் குடிப்பிறப்பி னன்மையான் நில்லா; பெரு
வலியையுடைய கூற்றமும் தானுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்லுவனவற்
றைச் செய்து உண்ணு; மிகவும் மறைப்ப மறைவுண்ணுது காமமும்;
முறைமையும் அரசன் வகையானே நிற்பது; எ-று. (௩௯)

௪௨ பிறக்குங்காற் பேரெனவும் பேரா னிறக்குங்கா
னில்லெனவு நில்லா வுயிரெனைத்து—நல்லா
ளுடம்படிற் றானே பெருகுங் கெடும்பொழுதிற்
கண்டனவுங் காணு கெடும்.

இ-ள்; உயிரெல்லாம் பிறக்கும் பொழுது தவிரெனவுத் தவிரா; இறக்கும் பொழுது சிந்தகவனவும் நில்லா; சிருமடத்தை மனமகிழ்ந்து உடம்படிற் செல்வத் தானே பெருகும்; அச்செல்வங் கெடும்பொழுது காணப்பட்டிள்ளவாய்வின்ற பொருளுங் காணப்படாவாய்க் கெடும்; எ-று.

ச.கஉ போரின்றி வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்விழ்ந்த
வேரின்றி வாடு மரமெல்லா—நீர்பாய்
மடைபின்றி நீணைய்தல் வாடும் மடைபின்றி
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

இ-ள்; போரின்றிவிடிற் பொருபடையாளர் சீர்மையழியும்; கீழ் வீழ்ந்த வேரறுமாயின் மரங்கனெல்லாம் உலரும்; நீர்பாயும் மடையின்கண் நீரின் நீண்ட பெய்தன்மலர்கள் உலரும்; சேனையின்றிவிடின அரசர் சீர்மை வாடும்; எ-று. (சக)

ச.சு ஏதிலா ரென்பா ரியல்பில்லார் பார்யார்க்குங்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார்—மேதக்க
தந்தை யெனப்படுவார் நன்னுயர்த்தி தாயென்பான்
முத்துதான் செய்த வினை.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அயலாராவார் குணமில்லாதார்; யாவர்க்கும் அன்புபடப்படுவார் குணமுடையார்; விரும்பத்தக்க தாதை யெனப்படுவான் தன்னை ஒதுவித்தவன்; தாயென்பான் முற்பிறப்பிற் றுன்செய்த நல் வினை; எ-று. (சஉ)

ச.ரு பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட
வைவராற் றுனே வினைகெடும் பொய்யா
நலங்கெடு நீரற்ற பைங்கூழ் நலமாறி
னண்பினூர் நன்பு கெடும்.

இ-ள்; செல்வங்கெடும் ஒருவற்கு நாணின்றி ஒழிந்தபொழுதே; தன் வயத்தனவாய் வழிப்பட்ட ஐவகைப்பொறிகளாலும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினைகெடும்; பழுதுபடாத வினாவின்லங் கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ்; மனத்தின்கண் உளதாம் ஈர்த்துவரின் நண்புடையார் நண்பு கெடும்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே' என்பது*கயிறற்றபொழுதே †பாவையாகிய பொறிகெடும் என்றுமாம். (சகஉ)

* யந்திரக்கயிறு. † மரப்பாவை. "மரப்பாவை, நாண லுயிர்மருட்டியற்று" என்புழிக் காண்க (திருக்குறள் - ௧௦௨௦). "பொறியறு பாவையிற் பொம்மென வயி" என்பது சிந்தாமணி (நாம - ௧௦௪).

ச௬ நன்றிசா நன்றறியா தார்முன்னர்ச் சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முற்சா மரும்புணர்ப்பிற்
பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ருடல்சா
மூட லுணரா ரகத்து.

இ-ள்; செய்த நன்றியை அறியாதாரிடத்துச் செய்த நன்றிகெடும்;
விருப்பிலாரிடத்துச் சென்ற விருந்து வாடும்; அரிதாகப் புணர்ந்த புணர்
ப்பினையுடைய பாடல்கெடும், பண்ணினையறியாதார்முன்பு; ஊமயவூட லுங்
கெடும், ஊடியவற்றை உணராதொழிந்தார் மாட்டி; எ-று. (௪௪)

ச௭ நாற்ற முநாக்கு மலருண்டை கூறிய
மாற்ற முநாக்கும் வினைநலத் தூக்க
னகம்பொதிந்த தீமை மனமுநாக்கு முன்ன
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்.

இ-ள்; மலருண்டென்பதனை அம்மலரினது நாற்றமே அறிவிக்கும்;
ஒருவன் சொல்லியசொல்லே அறிவிக்கும் அவன் செய்கைநலத்தினை;
ஆராயின் உட்கிடந்த தீமையை மனமே அறிவிக்கும்; மனத்தின்விளைவினை
முகம்போல முற்படவறிவிப்பது மற்றொன்றில்லை, எ-று. (௪௫)

சஅ மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுற்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசிய லில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா னில்வழி யில்.

இ-ள்; மழையின்றிவிட்டால் உலகத்தின் மக்கட்கு உணவில்லை; அம்
மழைதானும் தவஞ் செய்யாதார் இருப்பிடங்களுள் இல்லையாம்; அத்தவஞ்
செய்கைதானும் அரசின்முறைமை இல்லாத அரசரிருப்பிடங்களுள் இல்
லை; அவைபோல, இல்லையாம்: அவ்வரசன்றானும் குடிகளில்லாத வீடங்க
ளுள்; எ-று. (௪௬)

ச௭ பூவினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன்
ருதினா னந்துஞ் சுரும்பெல்லாந்—தீதில்
வினையினா னந்துவர் மக்களுந் தத்த
நனையினா னந்து நறு.

இ-ள்; பூவினா மிக்குப் பொலியும் புனையப்பட்ட தண்டார்; அப்பூ
வின் ருதினா மிக்குப்பொலியும் வண்டுகளெல்லாம்; குற்றமில்லாத செய்

கைகளான் மிகுவார் மச்சுளும்; தத்த நனைகொள்கையான் மிக்கு நல்லவாம்
கள்; எ-று. (௬௭)

௧௦ சிறந்தார்த் கரிய டொறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்த் கரிய துணை துறந்து வாழ்கல்
வரைந்தார்த் கரிய வருத்து ணிரந்தார்த்கொள்
நில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள்; தொடர்-தி மிக்கார்க்கு அரிய டொறுதல்; எஞ்ஞான்றும் பிறந
தார்க்கு அரிய தம்மினத்தைத் துறந்து வாழ்தல்; ௨ ணலினை வரைந்தார்க்கு
அரிய பிறர்க்குப் பகுத்துண்டல்; ௩ ல்கா வந்தார்க்கு அரியதாமொன்றினை
இல்லையென்றல் யாவார்க்கும் அரிது; எ-று. (௬௮)

௧௧ இரைநடு மின்புறு யாக்கையுட் பட்டா
லுரைநடு மொண்மை யிலாரை—வரைகொள்ளா
முன்னை யொருவன் வினை நடும் வேந்தனையுட்
தன்னடைந்த சேனை நடும்.

இ-ள்; இரை ..... பட்டால் எ-து பிணியினுற் றன்பமுறுகின்ற
உடம்பின்கட்பட்டவுணவு துன்பத்தைச் செய்யும் எ-று. உரை.....யிலா
ரை எ-து அறிவின்னெண்மையிலாதார் தம்வாயிற் சொல்லே தங்களைத்துன்
பம் உறுத்தும் எ-று. வரை .. கூடும் எ-து முற்காலத்துச் சேலங்களை
வரைந்து கொள்ளாது நெறியைக்கடந்து செய்த தீவினைகள் பிற்காலத்து
வந்து கூடும். வேந்தனை.....கூடும் எ-து இதற்குமுன் சொன்ன வரைகொ
ள்ளா என்னுஞ்சொல்லவருவித்து, வரைகொள்ளாத தன்னடைந்த சேனை
வேந்தனைக்கூடும் என்று பொருளுரைத்துக் கொள்க. (௬௯)

௧௨ எள்ளற் பொருள திகழ்த லொருவனை
புள்ளற் பொருள துறுதிச்சொ—ஒள்ள நிற்கு
சேர்த்தற் பொருள தறநெறி பன்னாலுந்
தேர்த்தற் பொருள பொருள்.

இ-ள்; ஒருவற்கு இகழ்த்தக்கது பிறரையிகழும் இகழ்ச்சி; ஒருவனை
நட்பென்று உள்ளத்தருவது அவன் சொல்லும் உறுதிச்சொல்லால்; உன்
மையறிந்து அடையத்தக்கது அறநெறி; எப்பொழுதும் ஆராயத்தக்கன சகல
தூல்களினுஞ் சொன்ன பொருள்கள்; எ-று. (௭௦)

௧௩. உாறு ளாடங்குங் குளமுள வீறுசான்
மன்னர் விழையுங் குழியுள தொன்மரபின்
வேத முறுவன பாட்டுள வேளாண்மை
வேள்வியோ டொப்ப வுள.

இ-ள்; யாறகன்புகுந்தாலும் புறம்போகாது உள்ளடக்கும் குளங்களுமுள; சிறப்பமைந்த அரசரான் விரும்பப்படுங் குடிசுருமுள; பழைய மரபினையுடைய வேதங்களைப்போலும் பாட்டுக்களுமுள; யாறம்போலும் சுகைசுருமுள; எ-று. (௧௩)

௧௪. எருதுடையான் வேளாள வேலாதான் பார்ப்பா
ஒருருதொடையான் வெல்வது கோழி—யுருவோ
டறிவுடையா எரிவாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப *சேனை
செறிவுடையான் சேனா பதி.

இ-ள்; எருதுடையான் வேளாள னாவான்; ஒரொற்றான் வெல்வதாயுள்ள கோழியோல ஒருவனோடு என்ற மூறுபடாதான் பார்ப்பானாவான்; வடிவழகும் அறிவுமுடையான் ஒருவற்கு இவ்வாழ்க்கையுடைய பெண்ணாவான்; சேனையோடு மேவியிருப்போன் சேனாபதியாவான்; எ-று. (௧௪)

௧௫. யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்
கம்பரிமாக் காதலித் தூர்வர் கொடுங்குழை
நல்லாறை நல்லவர் நானுவப்பா நல்லாறை
பல்லா ருவப்பது கேடு.

இ-ள்; யானையுடையார் யானையினது சினத்தையுவப்பார்; அரசராயினார் கடிய செல்வியையுடைய குதிரையைக் காதலித்து மேற்கொள்வர்; கொடுங்குழையையுடைய நல்லாறை நல்லார் நானுவவப்பர்; நானுடைய நல்லாத மகளிரை அறிவுடைய நல்லாதார் உவந்தாற் கேடாம்; எ-று. (௧௫)

௧௬. கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கொண்டானிற்
துண்ணிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களி
ஒண்ணமைவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை யின்றோளோ
டென்ன கடவுளு மில்.

* 'சேனைச்செறிவு' என்பதும் பாடம்.

† எற்றுதல் = காலாற்றள்ளுதல்; 'ஒரொற்றான்' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கண்போலச்சிறந்த உறுப்புப் பிறிதொன்றில்லை; தம்மைக்கொண்டானைப்போலச் செறிந்த கேளிர் மகளிர்க்கில்லை; புதல்வரைப்போல நன்மைநெறியமைந்த பொருளில்லை; தன்னை யீன்றாள்போல்வதோர் தெய்வம் எத்தெய்வத்தாளும் இல்லை; எ-று. (௧௪)

௧௫ கற்றன்னர் கற்றலாக் காதுலர் கண்ணோடார்
செற்றன்னர் செற்றரைச் சேர்த்தவர்—தெற்றென
வுற்ற துரையாதா ருள்கரந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

இ-ள்; கற்றானையர் அக்கற்றைக் காதுலிப்பவர்; ஒருவர்க்குக் கண்ணோட்டமில்லார் இடம்பெய்செய்வாரோடு ஒப்பர்; அவரைச்சேர்த்தொழுதுவார் தெறியத்தந்தட்டார்க்கு உறுதியாயினவரையாதார்; உள்கரந்து பாம்புறையும் புற்றேயனையர் புல்லறிவினார்; எ-று. (௧௫)

௧௬ மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே—யாண்டும
பிறப்பார் பிறப்பா ரறனின் புறுவர்
துறப்பார் துறக்கத்தவர்.

இ-ள்; அறிவான் மாட்சிமைப்பட்டார் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களைப் பெறுவர்; ஆம்மாட்சிமையை வேண்டாதார் தமக்கு விருப்பமில்லாத வினைப்பயன்களையும் பெறுவர்; எக்காலமும் மக்கட்பிறப்பிற் பிறப்பாரெல்லாரும் அறத்தையே விரும்புவார்; துறக்கத்தை வேண்டுவார் துறப்பார்களும்; எ-று. (௧௬)

௧௭ மென்று முள்வாகு நாளு மிருக்காரு
மென்றும் பிணியுற் தொழிலொக்கு—மென்றுங்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரு மன்னர் பிறப்பாருஞ்
சாவாரு மென்று முள்வர்.

இ-ள்; எக்காலத்தும் இடையறாது உளவாம் நாண்மீன்களும் இருக்காரும்; இறந்தநாள்களும் பிணிவருநாள்களும் உழவுமுதலான தொழில்களும் எல்லாமொக்கும்; எக்காலத்தும் கொடுப்பாருங் கொள்வாரு முளர்; பிறப்பாருஞ் சாவாருங் எக்காலத்தும் உளவாவர்; எ-று.

என்வே உலகினது இடையறாமை யுணர்த்தியவாறு.

(௧௭)

௯௦ இனிதுண்பா னென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா னென்பான் முகனெழிந்து வாழ்வான்
றனிய னெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லா
னினிய னெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யா னு
முனியா வொழுக்கத் தவன்.

இ-ள்; இனிதாக உண்பானென்று சொல்லப்படுவான் புருயியாக.
கொல்லாதே உண்பான்; எல்லாநுயிர் வெறுக்கச் சக்கானென்பான் முகந்
திரிந்து வாழ்வான்; துணையில்லானென்று சொல்லப்படுவான் தான்கொய்த
தொரு நல்வினையில்லாதான்; எல்லார்க்கும் இனியனெனப்படுவான் யாவர்
யாவர்க்கேயாயினும் வெறுக்கச் சகாத செய்கையைடையான்; எ-று. (12)

௯௧ ஈத்துண்பா னென்பா னிசைப்புவான் பற்றுவன்
கைத்துண்பான் * காங்கி யெனப்படுவான் நெற்ற
நகையாகு நண்ணர்முற் றேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானை யிரவு.

இ-ள்; பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பானென்று சொல்லப்படுவான் புகழை
நுறுத்துவான்; கொடுத்ததுண்பவன் கைப்பொருளாயுண்பான் அவாமிக்கா
னெனப்படுவான்; தெளியவெய்குழ்ச்சியாம் தன்னைவிரும்பாதார் முன்னர்
ஒன்றனை நச்சிச்சேறல்; தருதுயறியானே டென்றிராதாற்பகையாகும்; எ-று.

௯௨ பெய்விதர்ப்ப ர்து நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழுத்த வறங்கொடுப்பர் நாகர் தொழுத்திற்ப்து
கன்றுட்ட ர்துங் குறவை கல்மபரப்பி
நன்றுட்ட ர்துங் விருந்து.

இ-ள்; நெய்யைப்பெய்ய நெருப்புச்சுடர் வளரும்; அடைத்துபோற்
றத் தேவர் வறங்கொடுப்பர்; தொழுவைத்திறந்து கன்றுகளை யூட்டக் கற
வைகள் நந்தும்; கலங்களைப்பரப்பி ஈமிகவூட்ட நந்தும் விருந்துகள்; எ-று.

௯௩ பழியின்மை மக்களாற் காண்க வொருவன்
தெழியின்மை கேட்டா லறிக பொருளி
னிகழ்ச்சியா னுக்க மறிக புகழ்ச்சியாற்
போற்றுதார் போற்றப் படும்.

* காங்கி வடமொழிச்சிதைவு.

† 'நன்றுகவூட்ட' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; பழிபட வாழாமை ஒருவன்தன் மக்கட்பேற்றானே அறிக; ஒருவன் தனக்குண்பல்லாமை கேடுவந்தால் அறிக; பொருள்வருகின்ற நன்மையானே அவனதாக்கம் அறிக; ஒருவன் புகழ்பட வழக்குமாயிற் தன்பகையாலும் போற்றப்படும்; எ-று. (சுக)

சுச கண்ணுள்ளுங் காண்டழிக் காதற்றும் பெண்ணி
னுருவின்றி பாண்ட வளவா பொருவழி
நாட்டுவஞ் சல்ல பதிவு பாட்டுள்ளும்
பாடுபெயும் பாட்டே மன.

இ-ள்; தன்கண்ணுள்ளவைத்துக் காணுமிடம் அவனாற் காதலிக்குங் காத லையுடைத்தாம்; பெண்களாள் வடிவின்றியே குணமாண்டன உளவாம்; ஒருவனாட்டுள்ளவைத்துத் ஒரு கூற்றாள் உள் நல்லபதி உளவாம்; பாட்டுக்கள் பலவற்றுள்ளும் பெருமையெய்தும் பாட்டுக்களுள்; எ-று. (சுஉ)

சுரு திரியழற் காணிற் ரெழுவர் விறகி
னெரியழற் காணி னிகழ்ப—வொருகுபுயிற்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்று
னிளமைபா பாட்டு முல்கு.

இ-ள்; திரியானெரியுஞ் சுடரைக்கண்டாற் ரெழுவர்; விறகானெரி யுஞ் சுடரைக்கண்டால் இகழ்வர்; அவைபோல, ஒரு குடிப்பிறந்து கல்வியின் றியே மூத்தானைக்கைவிட்டு யூனாயானினும் கற்றானையே பாராட்டுவர் உல கத்தார்; எ-று. (சுஉ)

சுசா கைத்துடையான் காழற்ற துண்டாகும் வித்தின்
முனைக்குழா நீருண்டே லுண்டாந் திருக்குழா
மொன்செய்யான் பார்த்துறி லுண்டாகு மற்றவ
டுன்புறுவா ளாகற் கெடும்.

இ-ள்; கைப்பொருளுடையான் காதலித்தது உளதாம்; வித்தின் ருளைக்கூட்டம் நீருண்டாயின் உளதாம்; செல்வக்கூட்டம் ஒள்ளிய செய்ய ப்ரமகள் பரிவுறின் ஒருவற்கு உளதாம்; மற்றவன் காதலியாது துன்புறுமாயின் அச்செல்வத்தின் ரெருகுதி அவற்குக் கெடும்; எ-று. (சுச)

சுசா ஊனுண் டெழுவை நிறம்பெறாஉ நீர்நிலத்துப்
புல்லின னின்புறாஉங் காலேய நெல்லி
னரிசியா னின்புறாஉங் கெழெல்லாந் தத்தம்
வரிசை னின்புறாஉ மேல்.

இ-ள்; ஊனையுண்டு புலி கிறம்பெறும்; நீருடைய நிலத்தெழுந்த புல்லினான் இன்புறும் நிரைமுதலாயின; அதுபோல, கெல்லினரிசியாற் பசி தீர்ந்து இன்புறுவர் கீழாயினர்; மேலாயினர் தத்தத் தகுதிச்செயலான் இன்புறுவர்: எ-று. (சுரு)

சுஅ பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வீனை யென்பெறினு
முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்-- கென்னு
மவாவா மடைந்தார்கட் குன்னந் தவாவா
மவானில்லார் செய்யும் வீனை.

இ-ள்; கருத்தான் ஆராய்ந்தறியாதார்குப் பின்பு நடுக்கத்தைச் செய்யும் வீனைகள் தோன்றுவாம்; அறிந்தார்குப் பின்னதிர்க்கும் செய்வீனைகள் என்பெறினும் முன்னவாகத் தோன்றும்; எல்லாவாற்றினும் அவாவே யாகும் யாதானும் ஒன்றனை அடைந்தார்கு உள்ளம்; கெடாவாம் அவாவில்லார் செய்யும் வீனைப்பயன்கள்; எ-று. (சுசு)

சுசு கைத்தில்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின்
வைத்தாரி னல்லர் வறியவர்—பைத்தெழுந்து
வைதாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரி
னல்லர் சிதையா தவர்.

இ-ள்; கைப்பொருள் இல்லாதார் கைப்பொருளுண்டாகிக் காப்பாரின் மிக நல்லர்; அப்பொருளை வைத்திழப்பாரின் வறியவர் மிக நல்லர்; வெகுண்டெழுந்து வைதாரின் மிக நல்லர் பொறுப்பவர்; உதவினாய் செய்தாரின் நல்லர் அதனை மறவாதார்; எ-று.

அல்லது உம் 'செய்தாரி னல்லர் சிதையா தவர்' என்பது அறஞ் செயதாரின் நல்லர் அவ்வறத்தை யழியாதார் என்றும்.

எஃ மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன்
முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை—யகனீர்ப்
புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும்.

இ-ள்; மகனுக்குணமேபிறர்க்கறிவிக்கும் தந்தையது நற்செய்கையை; ஒருவன் முகமே உரைக்கும் அவன் மனத்தின்கணுள்ள காதலை; அகன்ற நீர் மையினையுடைய புலத்தினது நன்மையைப் புலத்தின்கட் புக்கவன் உரைக்கும்; நிலத்தின் மக்களது தன்மையை மழை பெய்தும் பெய்யாதும் அறிவிக்கும்; எ-று. (சுஅ)

எக பதிநன்று பல்லா ருறையி னொருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்றி—ஹதிமருப்பி
னேற்றுவன்வி றெய்து மினநிறை தான்கொடுக்குஞ்
சோற்றுவன்வி றெய்துங் குடி.

இ-ள்; ஊர் என்றும் பெரும் உறையாயின்; ஒருவன் மதிநன்றும்
மாசற தால்சற்றினான்; கூரிய சோட்டினையுடைய ஏற்றினானே சிறப்புப்
பெறும் இனனாகன்; பிறர்க்குக் கொடுக்குஞ் சோற்றினானே சிறப்புப்
பெறத் தான் பிறந்த குடி; எ-று. (௭௬)

௭௭ ஊர்தான் வநைய கலினா தேர்தொருவ
னாற்றல் வநைய வறந்தொய றெட்ட
குளத்தனைய தூம்பி னகலங்க டத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

இ-ள்; ஏறினான் வகையவாயிருக்கும் முக்கருவியையுடைய புரவிகள்;
தலைப்பட்டு ஒருவனாற்றத் தல் வகையவாம் அறஞ்செய்கை; தோண்டின குளத்
தினதளவினவார் அம்பின்வாய்தீர்; தத்தம் வருவாய்க்குத் தக்க வகைய
வாயிருக்கும் மனைவாழ்வார்செய்கை; எ-று. (௭௭)

௭௮ ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமு
நாழிகை யானே நடந்தன—*தாழியாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெட்கென்றார்
வெஞ்சொலா லின்புறு வார்.

இ-ள்; ஊழிகளும் யாண்டுகளானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக் கழிந்
தன; தெளிந்தார் மாட்டே நீட்டியாதே தெளிந்தனர் நல்லார்; வெள்ளிய
அறிவினையுடையார் பிறர்க்கு இன்னாத வெஞ்சொற் சொல்லியே இன்புறு
வார்; எ-று. (௭௮)

௭௯ கற்றான் றனரி னெழுந்திருக்கும் கல்லாத
பேதையான் விழ்வானேற் காண்முரிபு மெல்லா
மொருமைத்தான் செய்த கருவி தெரியுங்காற்
†பொய்யாவித் தாகி விடும்.

* “முரசு முழங்கு நெடுநக ரரசுதுயிலியாது” (பதிற்றுப்பத்து ௨-௨)
என்புழித் துயிலியாது என்பது தயிலாது என்னும் வினைத்திரிசொல் என்
றார் அசுனுரைகாரர்; அதுபோல இதனையுங் கொள்க.

† ‘வீயா வித்தாகி’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; கல்வியையுடையவன் கேடுற்றானாயின் அதனாடிர்ப்படான் எழுந்திருக்கும்; கல்லாத பேதையான் கேடுற்றானாயின் காண்மூரிந்தார் போல ஏறமாட்டான்; ஒருவன் ஒருபிறப்பிற் றான் செய்தனவெல்லாம் மறுபிறப் பின்கண் நுகருதகர்த்திக்குக் காரணங்களாக; மெய்யாகிய வணர்ச்சி பழகா படாத வீட்டுக்கு வித்தாம் ஆராயின்; எ-று. (எ2)

எரு தேவ ரணையர் புல்வருந் தேவர்
தமரணைய ரோரு ருறைவார் தாரு ந்நார்
பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவார் கற்புன்னர்
கற்புரைக் காதலவர்.

இ-ள்; தேவரோ போல்வர் அறிவுடையார்; தேவர் தமரோணையர் அவ ருறையும் ஊரின்கண் வாழ்வார்; அந்தமருந் வைத்தாத் தேவரால் அருந் பெற்றவரோடு ஒப்பர் அச்சொல்லியவரைப் பேணியொழுதுவார்; கற்றுரோடு ஒப்பர் கற்றுரைக் காதலித்தொழுகுவார்; எ-று. (எ3)

எஃ தூர்த்தொழிபும் பொய்திறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்லென்ற போழ்தே வினியுரைக்கு நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக வதற்குரியான்
ருவெனிற் றயம் வகுத்து.

இ-ள்; ஒருவனோடு கொண்ட நட்புத் தார்த்தவிடும், பொய்பிறந்த பொழுதே; பிணிக்கு மருந்து செய்வோன் சொல்லுக என்ற பொழுதே பிணியுற்றவன் ருனுற்ற பிணியைச் சொல்லும்; அது போல், அறிவுடைய நல்லார் இப்பெற்றிப்பட்ட தீவினைகளை விடுக என்ற பொழுதே விட்டொழிக; ஒரு பொருட்குரியான் தாவென்றால் அவனுரிமையைக் கூறிட்டுவிடுக; எ-று. விடுக வென்னுஞ் சொல்லு இத்தரும் வருவித்துக் கொள்க. (எ4)

எஃ நாக்கி னறிப வினியதை மூக்கினான்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ளங்
கண்ணினற் காண்ப வணியவற்றைத் தொக்கருந்
தெண்ணினு னெண்ணப் படும்.

இ-ள்; நாவினனே அறிப இனிய பொருள்களை; மூக்கினனே மோங் தறிப' எல்லாப் பூவினையும்; நோக்குண்டென்று கருதப்படுங் கண்ணினற் காண்ப அனிய பொருள்களை; கண்ணற் காணப்படாது செய்பொருள்க ளைப் பலருங் கூடியிருந்து அறிவானே ஆராயத்தரும்; எ-று. (எ5)

எஅ சாவாத வில்லை பிறந்த வுயிரெல்லாந்
தாவாத வில்லை வலிகளு—மூவா
திளமை யிசைந்தாரு மில்லை வளமையிற்
கேடின்றிச் சென்றாரு மில்.

இ-ள்; பிறந்த உயிரெல்லாவற்றுள்ளும் சாவாத உயிர்கள் யாவு
மில்லை; வலிகளுள்ளுங் கெடாத வலிகளில்லை; மூத்துக்கழியாத இளமை
யைப் பெற்றாரும் இல்லை; செல்வத்தாற் கேடின்றிச்சென்றாருமில்லை எ-று.

எக சொல்லா நறிப பொருவனை மெல்லென்ற
நீரா நறிப மடுவினை யார்கண்ணு

V. B. SUBBARAO ANIPASALIMA
மகிழா நறிப நரு.

TAMIL-PANDIT

இ-ள்; ஒருவனது நன்மையையும் தீமையையும் அவன் சொல்லானே
அறிப; மெல்லென்று நொயதாய நீரானறிப மடுவினதுநன்மையை; அது
போல, யார்மாட்டுஞ் செய்யும் ஒப்புரவானே அறிப ஒருவனது சான்றண்
மையை; உடம்பின் கணுள்ள களிப்பானே அறிப நருவுண்டமையை; எ-று.

அ0 நாவன்றே நட்பறுக்குந் தேற்றமில் பேதை
விடுமன்றே வீங்கப் பிணிப்பி னவாஅப்
படுமன்றே பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றே
மாறு ணிறுக்குந் துணிபு.

இ-ள்; நா நட்புக்கெடுக்குமன்றே; ஆதலால் அதனைப் பாதுகாக்க;
தெளிவில்லாத பேதை இறுகவே தன்பஞ்செய்து பிணிப்பிற் தங்கைப்
பொருளை விடுமன்றே; தன்னாசை அகப்பட்டுக்கெடுமன்றே பலதூல்களை
யுங் கற்றுவல்ல வலையின்கண்ணே; ஒருவன் தன்னைக்கெடுக்குமன்றே எல்
லாரோடும் பகைகொள்ளும்பகைமையின்கட் டன்னிறுத்துத் துணிபு-று.

அக கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பி
னுயிரிடை யீட்டை விடுக்க வெடுப்பிற்
கிளையுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்
வெகுளி கெடுத்து விடல்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கொடுப்பானாயின் ஒன்றனுணவினைக் கொடுக்க; ஒன்
றனை நீக்குவானாயின் ஒன்றனுயிர்க்கு இடையூறு வந்தனவற்றை நீக்குக;
சிலரை எடுப்பானாயிற் தன்கிளைகளுட் டாழ்ந்தாரை எடுக்க; ஒன்றனைக்கெடு
ப்பானாயிற் தன்மனத்துள்ள வெகுளியைக் கேடுத்துவிடுக; எ-று.

அஉ நலனு மிளமையு நல்குவின் கீழ்ச்சாம்
குலனுங் குடிமையுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பரமல்லாப்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

இ-ள்; வடிவழகம் இளமையும் வறுமைவந்தவிடத்திற் கெடும்; குல
னுங் குடிப்பிறப்புங் கல்லாமையுளதாயின் அவ்விடத்துக் கெடும்; வருவாயி
ல்லாத குளத்தின்கீழ் விளையுநெற் கெடும்; மிக்க பண்டத்தின்கீழ்ப் பகடு
கெடும்; எ-று. (அ௦)

அங நல்லார்க்குந் தம்முமொன் றூரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தம்முமொன் றூரில்லை—யல்லாக்
கடைகட்குந் தம்முமொன் றூரில்லை தங்கைத்
துடையார்க்கு மெவ்வாரு மார்.

இ-ள்; கல்வியான் நல்லார்க்குந் தம்முமொன்று ஊரில்லை: எல்லாவுரும்
பயன்படும்; நன்னெறிசெல்லும அருடவர்க்குத் தம்முமொன்று ஊரில்லை:
எவ்வூரின் கண்ணும் பற்றுடையால்லர்; கடையாயினார்க்குந் தம்முமொன்று
ஊரில்லை: பயன்படா; தங்கைப்பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊராய்ப்
பயன்படும்; எ-று. (அ௧)

அச கல்லா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்ற
மெல்லலை வாழைக்குத் தானீன்ற காப்கூற்ற
† மல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
‡ இல்லத்துத் தீங்கொழுகு வான்.

இ-ள்; கற்றறியா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற் கூற்றமாம்; மெல்
லலை வாழைக்குத் தானீன்ற காயே கூற்றமாம்; மற்றைத்தீவினைகளைய
செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாம்; ஒருவன் மனையின்கணிந்து
நீதாடு ஒருகுவான் அவற்குக் கூற்றமாம்; எ-று. (அஉ)

* குலம் ஈண்டெருணம்.

† “அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவையோர்
செய்யலும் பழுதன்றே” என்றார் இளங்கோவடிகளும் (சிலப்-வழக்குரை
காண்ட).

‡ இல்லிக்குத் தீங்கொழுகு வான் எனவும் பாடம்.

அதி நீரான்வீ நெய்தும் கிளைநில நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளு
நாட்டான்வீ நெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவ
னாடலாற் பாடு பெறும்.

இ-ள்; நீரினாற் சிறப்புப்பெறும் விளைநிலம்; கடலான்வரும் பண்டத்
தானே பெருமைபெறும் பட்டினங்கள்; தாங்கள் கொண்டு ஆளப்படுகி
ன்ற நாட்டினாற் சிறப்புப்பெறுவர் அரசர்; நாடகங்கள் வல்லானொருவன்
ஆடுதலாற் பெருமை பெறும்; எ-று.

‘பாடலாற் பாடு பெறும்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். (அக)

அசு ஒன்றுக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்று
நன்றுக்க லந்தண ருள்ளம் பிறனை
நாடுக்கன் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்குல்
கேளி ரொர்இ விடல்.

இ-ள்; ஒருமைப்பட்ட மனத்தூற் தக்கொழுநர் வழியே முயன்றொழுந
தல் பெண்டிர்க்குத் தொழினலமாவது; எஞ்ஞான்றும் அறத்தினையே முயன்
னொழுநதல் மறையவர்க்குக் கருத்தாவது; பிறனோரசன் ஆளும் நாட்டி
னைக் கொள்ள முயறல் மன்னரது தொழினலமாவது; தமக்குக் கேட்டினை
முயன்றொழுநதலாக தக்கேளினாரீக்குதல்; எ-று. (அச)

அள கள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலாற்
றள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன
நள்ளாமை வேண்டுந் சிறியரோ டியார்மாட்டுங்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

இ-ள்; களவு காணாமை வேண்டும்; அஞ்சத்தகுந் துன்பத்தொடு வரு
தலாற் றனக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கத்தை நீங்காமை வேண்டும்; சிறியா
ரோடு நட்புக்கொள்ளாமை வேண்டும்; யாவர்மாட்டும் பகைகொள்ளாமை
வேண்டும்; எ-று. (அரு)

அஅ பெருக்குக நட்பாரை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக *வொட்டாரைக் கால மறிந்தாங்
கருக்குக யார்மாட்டு முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம்.

* ‘மாற்றரை’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; நட்பாமை நன்மையின்கட் செலுத்திப் பெருக்குவிக்க; பகை வரைக் காலமறிந்து வலிசெய்க; யாவர் மனையகத்தும் உண்டலைத் தவிர்க்க; தனக்குச் செல்லாவிடத்திற் சினத்தைச் சுருக்குக; எ-று. (௮௪)

அக மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேணுமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணி
ஞணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்பமைந்த
தூணின்வரை நிற்குங் களிநு.

இ-ள்; கெடக்கடவார் மாட்டு முடிற்சியின்மை நிற்கும்; பிறர் விரும்பாதன செய்வார்மாட்டுக் கொடுமை நிற்கும், விரும்பப்பட்ட நானெல்லையின்கண் நிற்பர் நற்பெண்டிர்; நட்புஅமைவடைத்தாய தூணின்கண் நிற்பது களிறுவது; எ-று. (௮௫)

கூ0 மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையொடு
வென்றி யறிப வரசர்க ளென்றும்
வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க்கஃ தன்றி
யணங்கல் * வணங்கின்று பெண்.

இ-ள்; மறைதூலை அறிவர் அந்தணராய புலவர்; நடுவு செய்கையொடு பகைவரை வெல்கையை அறிவர் அரசர்; எஞ்ஞான்றும் எல்லார்க்கும் பணிந்தொழுதல் சான்றோர்க்கு அணிகலமாவது; அப்பெற்றியின்றித் தெய்வத்தைச் சார்ந்தொழுதலின்றியே கொழுநனையே தொழுவது பெண்ணாவது; எ-று. (௮௬)

கூக பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பி
பெட்டாங் கொழுகும் †பிணியிலி—முட்டினுஞ் [னும்
சென்றாங்கே சென்றொழுகுங் காமங் கரப்பினுங்
கொன்றான்மே னிற்குங் கொலை.

இ-ள்; பெண்டிர்க்குச் சொல்லிய ‡கற்புடைமைநெறியின்கண்ணே யுள்ளாய் ஒழுகும் குணமுடையாள்; எல்லாக்காவலும் உளவாயினும் தானினைத்தபடியே ஒழுகும் நல்லாரான் விரும்பப்படாதாள்; இடையூறுபட்டு முடியாதாயினும் சென்றவிடத்தே சென்றொழுகுங் காமமர்னது; மறைக்கினுங் கொன்றான்மேலே வெளிப்படுங் கொலையானது; எ-று. (௮௭)

* 'வணங்குவ' எனவும் பாடம்.

† 'பிணியிலி' எனவும் பாடம். பிணி - பிணிப்பு.

‡ 'உண்மைநெறியின்கண்ணே' எனவும் பாடம்.

கூஉ வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பாண்மொழியா
 ரின்கண் பெருகி னினம்பெருகுஞ் சீர்சான்ற
 மென்கண் பெருகி னறம்பெருகும் வன்கட்
 கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அஞ்சாமை பெருகின் வலிபெருகும்; பால்போ
 ன்ற மொழியினையுடைய மனைவியர் கண்ணோட்டம் பெருகிற் சுற்றம்
 பெருகும்; புகழ்மைந்த *அருள்பெருகின் அறவனை பெருகும்; வன்கண்
 மையுடைய கீழ்மைக்குணம் பெருகிற் பாவம் பெரிது; எ-று. (கூ)

கூஉ இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
 வளமிலாப் போழ்த்து வள்ளன்மை குற்றம்
 கிளைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றங் குற்றம்
 தமரல்லார் கையகத் தூண்.

இ-ள்; இளமைக்காலத்துக் கல்லாதொழிதல் குற்றமாம்; வருவாயில்
 லாத காலத்து வண்மை குற்றமாம்; தனக்குச் சுற்றத்தாரில்லாத காலத்
 துப் பிறரோடு வெகுடல் குற்றமாம்; தமரல்லாதார் கையகத்து உணவை
 யுண்டலுந் குற்றமாம்; எ-று. (கூ)

கூச எல்லா விடத்துங் கொலைத்து மக்களைக்
 கல்லா வளர விடீது—நல்லார்
 நலந்தீது நாணற்று நிற்பிற் குலந்தீது
 கொள்கை யழிந்தக்கட.

இ-ள்; நன்மை பயந்ததாயினும் எல்லாவிடத்துங் கொல்கைதீதாம்;
 புதல்வனாக் கல்லாது வளரவிடுதல் தீதாம்; நல்லாருடைய வடிவழகு தீதாம்
 நாணில்லாராய் கிற்பின்; தாம் பிறந்த குலந்தீதாம் குலத்துக்குத்தக்க
 ஒழுக்கமழிந்தவிடத்து; எ-று. (கூ)

கூடு ஆசார மென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த
 போக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணுங்
 கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வா
 னுண்ணுட்ட மின்மைபு மில்.

* 'வளம்பெருகின்' எனவும் பாடம்.

† 'யழிந்தவிடை' எனவும் பாடம்.

‡ "ஓர்நதுகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்க்காட்டுந், தேர்ந்துசெய்
 வந்தே முறை" (திருக்குறள்-இசுக.)

இ-ள்; ஒருவற்குக் கல்லியிப் பயனாவது ஆசாரமென்று சொல்லப்படுவது; பொருளாட்சியின் பயனாவது அறத்தைச்செய்து இன்பத்தை நுகர்நல்; எவ்மாட்டுக் கண்ணோடாமை நடுவுசெய்தன் முறைமையாவது; ஆராய்ந்து அரசினையாள்வான் *மனத்தாலாராயாது ஒன்றையுஞ் செய்தலில்லை; எ-று. (கூஉ)

கூசு கள்ளி விடும்பை களிப்பறு நீரிடுமலை
புள்ளினு ளோங்க லறியு நரபரிடுமலை
பல்பெண்டி ராள னறியுங் கரபரிடுமலை
கள்வ னறிநது விடும்.

இ-ள்; கட்பெருமையான்வரும் இடும்பையைக் கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறியும்; நீர்பெருமையான் வரும் இடும்பையைப் புள்ளினுள்வைத்துச் சாதகப்பள்ளறியும்; பொருளைத்தேடும் இடும்பையைப் பல்பெண்டி ரானன் அறியும்; கரத்தலருமையின் கண்வரும் இடும்பையைக் கள்வன் அறியும்; எ-று. (கூச)

கூள வடுசொன் னையிலலார் வாய்ததோன் றுந கந்நர்வாய்ச
சாயினுந தோன்று கரபரிடுமலை
பரப்புச்சொற் சான் றா வாய்த தோன்று கரப்புச்சொற்
கீழ்கள்வாய்த தோன்றி விடும்.

இ-ள்; பிறாக்குப் பழியாயின கூறுதல் ஏமலிலாதார்வாயிற் றேன் றும்; கற்றார்வாயின்கட் சாயினும் உளவாகா வஞ்சனைச்சொல்; தீபவற றைப்பரப்புஞ்சொல் அமைந்தாராவாயினகட் டோன்று, இரந்தார்க்கு இல் லையென்னுங் கரப்புச்சொற் கீழ்க்கள்வாயின்கட் டோன்றும், எ-று. (கூரு)

கூடி வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடி லன்
சா லு மவைப்படிந் கல்லாதான் பாடி லன்
†கற்ற நெருவனும பாடி லனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப் படிந்.

இ-ள்; வாலிய அணியையுடைய மகளிர்முன்னர் அழகில்லாதார் பெருமையிலர்; கிரம்பிய அறிவினையுடைய அவையிற்புக்காற் கல்லாதான் பெருமையிலன், கற்றவனும் பெருமையிலன் கல்லாதார் முன்னரும்: பேதையார் முன்னரும்; எ-று. (கூசு)

* 'கருத்துள்ளாடாது' எனவும் பாடம்

† கற்றநெருவனும் கல்லாதார் முன்னர்ப்படிந் பாடி லனே எனவும், கற்றநெருவனும் பேதையார் முன்னர்ப்படிந் பாடி லனே எனவும் பிரித்து முன்னவற்றோடு நான்காக்குக.

௯௯ மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
†பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

இ-ள்; நன்மணி மாசுபட்டனவாயினுந் தன்விழுப்பங் குன்றாதாம்
கழுவிக்கொள்ளினும் இரும்பின்கண் மாசுடையும்; தலைமுதலாயினவற்று
ள்ளிட்டு ஒதுப்பினும்; அறிவுகொளுத்தி அவ்வுறையை விளக்கினும் கீழாயி
னான் தன்செய்கைகளாங்கீழ்மையைக் காட்டிவிடும்; எ-று. (௯௭)

௧௦௦ எண்ணெக்குஞ் சான்றோர் மீஇயாரிற் தீராமை
புண்ணெக்கும் போற்றா ருடனுறைவு—பண்ணிய
யாமொக்கு நடடார் கழறுஞ்சொல் பாமொக்கும்
பண்புடையா ளில்லா மனை.

இ-ள்; அறிவினையொக்கும் மருவிய மைந்தாரா நீங்காமை; புண்ணி
னையொக்கும் பகைவருடன் உறைந்தொழுகுதல்; பண்ணிய யாமொசை
யை யொக்கும் நடடார்கழறுஞ்சொல்: குணமுடையமனையானே இல்லாத
மனை பாழினையொக்கும்; எ-று. (௯௮)

௧௦௧ ஏரி சிறிதாயி னீருரு மில்லத்து
வாரி சிறிதாயிற் பெண் ஹுரு மேலைத்
தவஞ்சிறி தாயின் வினையுரு மூரு
முரன்சிறி தாயிற் பகை.

இ-ள்; குளஞ்சிறிதாயின் நீர்போம்; மனையிற்புகும் வருவாய் சிறிதா
யின் மனையான் கொழுநனை மதியாது மேற்கொள்ளும்; முன்னாட்செய்த
தவஞ்சிறிதாயிற் நீயினவந்து மேற்கொள்ளும்; ஒருவன் வலி சிறிதாயிற்
பகைவந்தடரும்; எ-று. (௯௯)

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்

முற்றின

௧௧

* கீழ் தன்னைப்பாசத்துளிடினும் மாசுடைமை காட்டிவிடும் எனவும்
கீழ் தன்னைவிளக்கினும் மாசுடைமை காட்டிவிடும் எனவும் பிரித்து முன்
னவற்றோடு நான்காக்குக.

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL-PANDIT.

கடவுள்துணை.

மதுரைத்

தமிழாசிரியர் மகனார்

பூதஞ் சேந்தனார்

அருளிச்செய்த

இனிய து நா ற்ப து .

மூலமும் உரையும்.

க. கண்மூன் றுடையான்றான் சேர்தல் கடிதினிதே
தொன்மாண் டொழியமாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்
சென்றமர்ந் தேத்த லினிது.

என்பது—கண்மூன் றுடையான் பாதங்குளையடைதல் மிகவினிது ;
பழைய மாட்சிமையுடைய துழாய்மாலையைப் புனைந்தானைத் தொழலினிது;
எல்லாரினும் பேணி முந்துற முகநான்குடையானைச் சென்றமர்ந்தேத்தல்
இனிது என்றவாறு. (க)

உ. பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றன் மிகவினிதே
நற்சவையிற் கைக்கொடுத்தல் சாலவு முன்னினிதே
முத்தேர் முறுவலார் சொல்லினி தாங்கினிதே
தெற்றவு மேலாயார்ச் சேர்வு.

எ-து—இரந்துண்டாயினுங் கற்றல் மிகவினிது ; கல்விகன் கல்லவை
முன்னர்த் தமக்கு வந்துதவதன் மிகவினிது ; முத்தையொத்தும் நன்மை
யினையுடையார் செல்லியசொல் இனிது ; அதுபோலத் தெனியவும் இனிது
மேலாயாரைச் சேர்தல் ; எ-று.

* இஃது சங்கத்தாராற் றொருக்கப்பட்ட புதினென் றே. இஃது
துல்களுள் ஒன்று.

௩. உடையான் வழக்கினி தொப்ப முடிந்தான்
மனைவாழ்க்கை முன்னினிது மாணுதா மாயி
னிலையாமை நோக்கி நெடியார் துறத்த
றலையாகத் தானினிது நன்கு.

எ-து—பொருளுடையானது வண்மை இனிது ; மனையாளுள்ள முங்
கொழுநனுள்ளமும் வேறுபடாதுபொருத்தின் மனைவாழ்க்கை மிகவினிது ;
மாட்சிமைப்படாதாயின் நிலையாமையை ஆராய்து நீட்டியாதே துறத்தல்
தலைப்பட மிகவினிது ; எ-று. (௩)

௪. ஏவது மாற விளங்கினுமை முன்னினிதே
நாளு நவைபோகான் கற்றன் மிகவினிதே
யேருடையான் வேளாண்மை தானினி தாங்கினிதே
தேறிக்கொண்டித திசைககு.

எ-து—ஏவியது செய்யும் இளங்கிளைமை ஒருவற்கு மிகவினிது , குற்
றங்களிற் செல்லாது நாடோறுந் கற்றல் மிகவினிது ; ஏருடையான்
வேளாண்மை இனிது , அதுபோல இனிது தான் செல்லுந் திசைக்கு
ஆராயின் நட்புககோடல் ; எ-று. (௪)

௫. யானை யுடைப்படை காண்டன் மிகவினிதே
யூனைத்தின் னானைப் பெருக்காமை முன்னினிதே
கான்யாற் றடைகரை யூரினி தாங்கினிதே
மான முடையார் மதிப்பு.

எ-து—யானைகளையுடைய சேனையைக் காண்டல் மிகவினிது ; பிறி
தொன்றானைத் தின்று தன்னுனைப் பெருக்காமை மிகவினிது ; கர்டடி
யாற்றுக் கரைமருங்கினூர் இனிது , அவைபோல இனிது மானமு டையார்
நனைப்பு ; எ-று. (௫)

௬. கொல்லாமை முன்னினிது கோல்கோடி மாராயன்
செய்யாமை முன்னினிது செங்கோலனாகுத
லெய்துந் திறத்தா லினிதென்ப யார்மாட்டும்
பொல்லாங் குரையாமை நன்கு.

எ-து—ஒருயிரைக் கொல்லாமை மிகவினிது ; அரசன் கோல்
செய்யாமை மிகவினிது ; மற்றவன் செங்கோலனாகுதல் மிகவினிது
மாட்டும் எய்துந்திறத்தாற் பொல்லாங்குரையாமை மிகவினிது ; எ-

எ. ஆற்றுந் துணையா லெஞ்செய்கை முன்னினிதே
பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பினிதே
வாய்ப்புடைய ராகி வலவை எல்லாரைக்
காப்படையக் கோட லினிது.

எ-து—தமக்கியலுமளவினால் அறஞ்செய்கை மிகவுமினிது; செறிப்
பட்டார் சொல்லும் பயனையுடைய சொல்லினினிமைஇனிது; பழுதிலாகி
நாணிலிகளல்லாதாரைக் காப்பாகப் பொருதக்கோடல் இனிது; எ-று. (எ)

உ. அந்தண ரோத்துடைமை யாற்ற மிகவினிதே
பந்த முடையான் படையான்மை முன்னினிதே
தந்தையே யாயினுந் தானடங்கா னாகுமேற்
கொண்டடையா னாக லினிது.

எ-து—மறையவர்க்கு ஒத்துடைமை கிரம்ப மிகவினிது; சுற்றமுடையான்
படைகொண்டு செய்யும் அண்மை மிகவினிது; தாதையேயாயினும்
அவனடங்காருயின் அவனைக் கொண்டடையாளுகல் இனிது; எ-று. (அ)

க. ஊருங் கலிமா வுரனுடைமை முன்னினிதே
தார்புனை மன்னர் தருகுற்ற வெஞ்சமத்துக்
கார்வரை யானைக் கதங்காண்டன் முன்னினிதே
யார்வ முடையவ ராற்றவு நல்லவை
பேதுழர் கேட்ட லினிது.

எ-து—தான் நடாத்துகின்ற மிக்கமா வலியுடைமை மிகவினிது;
தார்புனையுமன்னர் தமக்குற்ற செருக்களத்துக் கார்வரையைப்போன்ற
யானையினது வெகுளியைக் காண்டல் அவர்க்கு மிகவினிது; எல்லா உயிர்
கண்மேலும் மிகவும் அன்புடையார் நல்லகேள்விகளை மயக்கமுறாது கேட்
டல் இனிது; எ-று. (க)

க0. தங்க ணமர்புடையார் தாம்வாழ்தன் முன்னினிதே
யங்கண் விசுப்பி னகனிலாக் காண்பினிதே
பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்தியார்க்கு
மன்புடைய ராத லினிது.

எ-து—தம்மாட்டுச் சேர்வுடையார்தாஞ் செல்வமுடையார்தன் மிக
வினிது; அங்கண் விசும்பின்கண்விரிந்த நிலாக்காண்டல் இனிது; குற்ற
மில் செய்கையராகிப் பரிந்தியாவார்க்கும் அன்புடையாராதல் இனிது; எ-று.

கக. கடமுண்டு வாழாமை காண்ட லினிதே
நிறைமாண்பில் பெண்டிசை நீக்க லினிதே
மனைமாண் பிலாதவரை யஞ்சி யகற
லெனைமாண்புந் தானினிது நன்கு.

எ-து—தனிசுகொண்டு உண்வொழாமை காண்டல் இனிது; நிறையி
னான் மாட்சிமையிலலாத பெண்டிசை நீக்கல் இனிது; மனத்தின்கண்
மாட்சிமையிலலாதவரை அஞ்சிநீங்குதல் எல்லா மாட்சிமையினும் மிக
இனிது; எ-று. (கக)

கஉ. அதர்சென்று வாழாமை யாற்ற வினிதே
குதர்சென்று கொள்ளாத கூர்மை யினிதே
யுயிர்சென்று தாம்படினு முண்ணூர்கைத் துண்ணுப்
பெருமைபோற் பிடுடைய தில்.

எ-து—வழிபோய் முயன்று வாழாமை மிகவினிது; யாதானும் ஒரு
நூற்குப் பொருளைக் கோட்டிக்கொள்ளாத கூர்மை யினிது; பசியான்
உயிர் இறந்துபடினும் உண்ணப்படாதார், கையினுணவை உண்ணாத பெரு
மைபோலப் பெருமையுடையதில்லை; எ-று. (கஉ)

கங. குழவி பிணியின்றி வாழ்த லினிதே
கழறு மவையஞ்சான் கல்வி யினிதே
மயரிக எல்லாதார் மாண்புடையார்ச் சேருந்
திருவுந்தீர் வின்றே லினிது.

எ-து—குழவிகள் பிணியுறுது வாழ்தல் இனிது; செவ்விய பொருள்
சொல்லினுங் கழறுமவையத்தாரை அஞ்சாதுகின்று சொல்லுங் கல்வி
இனிது; மயக்கமுடையல்லாராய் மாட்சிமையுடையாரை அடையுஞ் செல்
வமும் நீங்காதாயின் இனிது; எ-று. (கங)

கசு. மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே
தான மழியாமைத் தானடங்கி வாழ்வினிதே
யூனமொன் றின்றி யுயர்ந்த பொருளுடைமை
மானிடவர்க் கெல்லா மினிது.

எ-து—தனக்கு மானமழிந்தபின் உயிர்வாழாமை இனிது; தானி
ருந்துவாழும் இருப்புச்சிதையாவகை தானடங்கிவாழ்தல் இனிது; குற்ற
மொன்றின்றி மிக்க பொருளுடைமை எல்லாமக்கட்கும் இனிது; எ-று (கசு)

கடு. குழவி தளர்நடை காண்ட வினிகே
யவர்மழலை கேட்ட லமிழ்தி னினிகே
வினையுடையான் வந்தடைந்து வெய்துறும் போழ்து
மனனஞ்சா னுக வினிகு.

எ-து—குழவிகள் தளர்நடையைக் காண்டல் இனிகு; அவர் மழலைச் சொல்லக் கேட்டல் அமிழ்துபோல மிகவும் இனிகு; வினையுடையான் வந்து சேர்ந்து தான் வெம்மையுறும்பொழுது மனத்தின்கண் அஞ்சாது நிற்கல் இனிகு. எ-று; (கடு)

கசு. பிறர்மனை பின்னோக்காப் பிடினி தாற்ற
வறனும்க்கும் பைங்கூழ்க்கு வான்சோர் வினிகே
மறமன்னர் தங்கடையுண் மாமலைபோல் யானை
மதமும்க்கக் கேட்ட வினிகு.

எ-து—பிறனுடைய மனையானைப் பின்பு பாராத பெருமை மிகவும் இனிகு; நீரின்றி வருந்தும் பைங்கூழ்க்கு மழைசொரித வினிகு; வீரத் தையுடைய மன்னர்தம் வாயிற்கஷுட்ப் பெரிய மலைபோன்றிருந்த யானைகளது களிப்பான முழக்கக் கேட்டன் மன்னர்க்கினிகு; எ-று (கசு)

கௌ. கற்றார்முற் கல்வி யுரைத்தன் மிகவினிகே
மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிகே
யெட்டுணை யானு மிரவாது தானீத
லெத்துணையு மாற்ற வினிகு.

எ-து—கற்றார் முன்பு தங்கல்வியைச் சொல்லி ஏற்றுதல் மிகவினிகு; மிக்க அறிவுடையாரைச் சேர்தன் மாட்சிமைப்பட இனிகு; என்னவாயினும் இரவாது தான் பிறர்க்கீதல் எல்லாவாற்றானும் இனிகு; எ-று. (கௌ)

கஅ. * நட்டார்க்கு நல்ல செயலினி தெத்துணையு
மொட்டாரை யொட்டிக் கொளலதனின் முன்னினிகே
பற்பல தானியத்த தாகுப் பலருடையு
மெய்த்துணையுஞ் சோர வினிகு. (கஅ)

கக. மன்றின் முழுமக்கள் வாழும் பதியினிகே
தந்திரத்தின் வாழந் தவசிகண் மாண்பினிகே

* இச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்த பிரதியில் இப்பாட்டிற்கு உரை காணப்படவில்லை.

யெஞ்சா விழுச்சீ ரிருமுது மக்களைக்
கண்டெழுதல் காலே யினிது.

எ-து—அம்பலத்தின்கண் அறிவுடையார் வாழும் பதி இனிது; தத்
தம் நூல்களிற் சொன்ன நெறியானே வாழும் அருந்தவாது மாட்சியி
னிது; குறையாத விழுமிய சீரையுடைய இருமுதுமக்களைக் காலையின்
கட் டொழுதெழுதல் இனிது; எ-று. (கக)

உ௦. நட்பார்ப் புறங்கூறான் வாழ்த நனியினிதே
பட்டாங்கு பேணிப் பணிந்தொழுகன் முன்னினிதே
முட்டில் பெரும்பொரு ளாக்கியக்கான் மற்றது
தக்குழி யீத லினிது.

எ-து—உற்றாரைப் பழிகூறுது வாழ்தல் மிகவினிது; உண்மையாய்
நெறியினை விரும்பி யாவரையும் பணிந்தொழுகுதல் மிகவினிது; குறைய
லாத பெரும்பொருள்களைத் தேடியவிடத்து அ. பொருளைத் தகுதி
யுடையார்க்குக் கொடுத்தல் இனிது; எ-று. (உ௦)

உ௧. சலவரைச் சாரா விடுத லினிதே
புலவர்தம் வாய்மொழி போற்ற லினிதே
மலர்தலை ஞாலத்து மன்னுமிர்க் கெல்லாந்
தகுதியால் வாழ்த லினிது.

எ-து—வஞ்சகரை அடையாதொழுகுதல் இனிது; அறிவுடையார்
வாய்மொழியைப் போற்றிக்கோடல் இனிது; அகன்ற இடத்தையுடைய
ஞாலத்து வாழுமுயிர்க்கெல்லாம் தகுதிப்பட ஒழுகுதல் இனிது; எ-று.
சலவர்—வஞ்சகர் (உ௧)

உ௨. பிறன்கைப் பொருள்வெளவான் வாழ்த லினிதே
யறம்புரிந் தல்லவை நீக்க லினிதே
மறந்தேயு மாணு மயரிகட் சேராந்
திறந்தெரிந்து வாழ்த லினிது.

எ-து—பிறன்கைப் பொருள் வெளவாது வாழ்தல் இனிது; அறத்
தைச் செய்து பாவங்களை நீக்குதல் இனிது; மறந்தாயினும் மாட்சிமைப்
புடாத அறிவில்லாளைச் சேராந் திறங்களைத் தெரிந்துவாழ்தல் இனி
து; எ-று. (உ௨)

உ௩. வருவா யறிந்து வழங்க லினிதே
யொருவர்பாங் காகாத ஆக்க மினிதே
பெருவகைத் தாபினும் பெட்டவை செய்யார்
திரிபின்றி வாழ்த லினிது.

எ-து—தனக்குப் பொருள்வருவாயை அறிந்துகொடுத்தல் இனிது;
ஒருவர்க்குச் சார்வாகாத ஊக்கம் இனிது; பெரிய பயனையுடைத்தாயி
னும் தாம் நீனைந்தவற்றை ஆராயாதுசெய்யாது இயற்கையான் வாழ்தல்
இனிது; எ-து. (உ௩)

உ௪. காவோ டறக்குவந் தொட்டன் மிகவினிதே
யாவோடு பொன்னீத லந்தணர்க்கு முன்னினிதே
பாவமு மஞ்ஞாராய்ப் பற்றுந் தொழின்மொழிச்
சூதரைச் சோர்ந லினிது.

எ-து—காவிலையும் ஆக்கிக் குளத்தினையுந் தொட்டில் மிகவும்
இனிது; ஆவும் பொன்னும் அந்தணர்க்குத் தம் மிகவும் இனிது; பாவத்
தையும்ஞ்சாது பொருண்மேற்பற்றுந் தொழிலையும் மொழியையுமுடைய
சூதரை நீக்கல் இனிது; எ-து. (உ௪)

உ௫. வெல்வது வெண்டி வெகுளாதா னேன்பினிதே
யொல்லுந் துணையுமொன் றுய்ப்பான் பொறையினிதே
யில்லது காமுற் திரங்கி யிடர்ப்படார்
செய்வது செய்த லினிது.

எ-து—தான் வெல்வதனைவேண்டிப் பிறரோடு வெகுளாதான்
பொறை இனிது; தனக்கியலுமளவு மேற்கொண்டதொன்றை நடாத்து
வாறாற்றல் இனிது; தனக்கில்லையதனைக் காதலித்து இரங்கியிடர்ப்ப
டாது இயல்வதனைச்செய்தல் இனிது; எ-து. (உ௫)

உ௬. ஐவாய வேட்கை யவாவடக்கன் முன்னினிதே
கைவாய்ப் பொருள்பெறினுங் கல்லார்கட் டர்வினிதே
நில்லாத காட்சி நிறையின் மனிதரைப்
புல்லா விடுத லினிது.

எ-து—ஐம்பொறியுடைய வேட்கையையும் அவாவினையும் அடக்கல்
மிகவினிக: கன் கையின்கண்ணே பொருள் பெறினும் கல்லா காரை

விதேவினிது ; நிலையில்லாத அறிவையுடைய திண்மையில்லாத மக்களை
மேவாது விதேல் இனிது ; எ-று. (௨௬)

௨௭. நச்சித்தற் சென்றார் நசைகொல்லா மாண்பினிதே
புட்கில் வழிவாழா ஆக்க மிகவினிதே
பெய்த்திறத் தானு பியைவ கரவாத
பற்றினிற் பாங்கினிய தில்.

எ-து—தன்னை நச்சிச்சென்றார் நசையைச் சிதையாத மாண்பினிது ;
தன்னை மதிப்பில்லாதவிடத்து வாழாத வுள்ளம் மிகவினிது ; எப்பெற்றி
யாயினுங் பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பொருநதுவதனைக் கரவாத மனைவாழ்வு
போல நன்றாகவினியது பிறிதில்லை ; எ-று. (௨௭)

௨௮. தானங் கொடுப்பான் றகையாண்மை முன்னினிதே
மானம் படவரின் வாழாமை முன்னினிதே
பூனங்கொண் டாடா ருறுதி யுடையவை
கோண்முறையாற் கோட லினிது.

எ-து—தானங் செயவானது தகுதியது தலைமை இனிது ; மானங்
கெடவந்ததாயின் உயிர் வாழாமை மிக வினிது ; குற்றங்கொண்டாடாது
நன்மையுடையனவற்றை மனத்திற் கொள்ளு முறைமையாற் கோடல்
இனிது ; எ-று. (௨௮)

௨௯. ஆற்றனை யாற்றென் றலையாமை முன்னினிதே
கூற்றம் வரவுண்மை சிந்தித்து வாழ்வினிதே
யாக்க மழியினு மல்லவை கூறாத
தோர்ச்சியிற் தேர்வினிய தில்.

எ-று—ஒன்றனைச் செய்யமாட்டாதானைச் செய்யென்றலையாமை
மிகவுமினிது ; கூற்றத்தின் வரவுண்டென்று நினைத்துவாழ்தல் இனிது ;
செல்வமழியினும் பாவமானவைகூறாத ஆராய்ச்சிபோல ஆராய்தன்மிக
வினியதில்லை ; எ-று. (௨௯)

௩௦. கயவரைக் கைகழிந்து வாழ்த லினிதே
யுயர்வுள்ளி யூக்கம் பிறத்த லினிதே
பெனிய ரிவரென் றிகழ்ந்துரையா ராகி
யொளிபட வாழ்த லினிது.

எ-று—கீழாயினுரைக் கைகடந்த வாழ்தல் இனிது; உயர்ந்த செய்கைகளை நினைந்து ஊக்கமெழுதல் இனிது; எளியரிவரென்று இகழ்ந்து பேசாராகிப் புகழ்பட வாழ்தல் இனிது; எ-று. (௩௦)

௩௧. நன்றிப் பயன்றாக்கி வாழ்த னனியினிதே
மன்றக் கொடும்பா டுரையாத மாண்பினிதே
யன்றறிவா ரியாரென் றடைக்கலம் வெளவாத
நன்றியி னன்கினிய தில்.

எ-று—ஒருவன் செய்த நன்றியைப் பயன்றுக்கிவாழ்தல் மிகவினிது; மன்றத்தின்கணின்று வழக்கழிவு சொல்லாமை மிகவினிது; அடைக்கலம் வைத்தவன்று அறிவார்யார் என்றுசொல்லி அதனை வெளவாத நன்றியேபோல மிகவுமினியதில்லை; எ-று. (௩௧)

௩௨. அடைந்தார் துயர்கூரா வாற்ற லினிதே
கடன்கொண்டுஞ் செய்வன செய்த லினிதே
சிறந்தமைந்த கேள்விய ராபினு மாராய்ந்
தறிந்துரைத்த லாற்ற வினிது.

எ-று—தம்மையடைந்தார் துயர்கூராதவாறு ஆற்றல் இனிது; தனிசுகொண்டாயினுஞ் செய்யத்தருவன செய்தல் இனிது; மிகவடைந்த கேள்வியராயினும் ஆராய்ந்தறிந்தே ஒன்றைச் சொல்லுதல் இனிது; எ-று.

௩௩. கற்றறிந்தார் கூறுங் கருமப் பொருளினிதே
பற்றமையா வேந்தன்கீழ் வாழாமை முன்னினிதே
தெற்றென வின்றித் தெளிந்தானாத் தீங்கூக்காப்
பத்திமையிற் பாங்கினிய தில்.

எ-து—நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தார் சொல்லுங் கருமப்பொருள் இனிது; பற்றுக் கோடாயமையாத வேந்தன்கீழ் வாழாமை மிகவும் இனிது; தன்மையின்றியே எளியாராய்த் தம்மைத் தேறியடைந்தானாத் தீங்கு செய்யாத காதலினன்றாக இனியதில்லை; எ-று. (௩௩)

௩௪. ஊர்முனியா செய்தொழுகு மூக்க மிகவினிதே
தானே மடிந்திராத் தாளாண்மை முன்னினிதே
வாண்மயங்கு மண்டமருண் மாறாத மாமன்னர்
தானே தடுத்த வினிது.

எ-து—தானிருக்குமூர் வெறுக்கத்தகாத செயல்களைச் செய்யும் மழந்
திராதான் முயற்சி மிகவு மினிது; வாண்மிடைந்து மண்டியவமருள் மீளாத
ஆக்கத்தினையுடைய மன்னாது தானையை ஒருவன் விலக்குதல் இனிது ;
எ-று (௩௪)

௩௫. எல்லிப் பொழுது வழங்காமை முன்னினிதே
சொல்லுங்காற் சோர்வின் றிச் சொல்லுதன் மாண்பினிதே
புல்லிக் கொளினும் பொருளல்லார் தங்கேண்மை
கொள்ளா விடுத லினிது.

எ-து—இரவின் கண் வழிபோகாமை மிகவினிது ; ஒன்றைச் சொல்லும்
பொழுது சோர்வுபடாமற் சொல்லுதன் மாண்பு இனிது; வலியத்தாங்கள்
வந்து பொருத்தி நட்புக்கொளினும் ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதார்
கேண்மையைக் கொள்ளாதே நீக்குதல் இனிது ; எ-று (௩௫)

௩௬. ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றான் றெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றிலனாய் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல்
வெற்றல்வேல் வேந்தர்க் கினிது.

எ-து—ஒற்றாலே புறம்புள்ள செய்கைகளை ஒற்றுவித்தாராயுமாட்சி
மன்னர்க்கினிது ; செய்வதற்கு முன்னே ஆராய்து முறைசெய்தன் மிக
வு மினிது ; ஒருவர்க்குப் பற்றிலனாய் எல்லாவுயிர்க்கும் பரிவுற்று நன்மையறி
தல் வென்றியையுடைய வேந்தர்க்கு இனிது ; எ-று. வெற்றல்—வென்றி.

௩௭. அவ்வித் தழுக்கா றுரையாமை முன்னினிதே
செவ்வியனாய்ச் செற்றுச் சினங்கடிந்து வாழ்வினிதே
கவ்வித்தாங் கொண்டிதாங் கண்டது காமுற்று
வவ்வார் விடுத லினிது.

எ-து—மன்னர் மனக்கோட்டஞ்செய்து அழுக்காறு சொல்லாமை
மிகவினிது ; தன் மனஞ் செவ்வியனாய்ச் சினத்தைவெகுண்டு நீக்கியொழு
குதல் இனிது ; யாப்புறக்கொண்டு தாங்கண்ட பொருளைக் காதலித்து வெள
வாதொழித னன்று ; எ-று. (௩௭)

௩௮. இளமையை மூப்பென் றுணர்த லினிதே
கிளைஞர்மாட் ட்ச்சின்மை கேட்ட லினிதே

தடமென் பனைத்தோட்டளிரிய லாலை
விடமென் றுணர்த லினிது.

எ-து—தமக்குள்ள இளமையை மூப்பாகக்கருதி மகிழாமை இனிது;
நட்டார்மாட்டு அஞ்சத்தரும் துன்ப மில்லாமை கேட்டல் இனிது; மெல்
லியதாய்ப் பெருத்த தோளையுடைய தளிரியலானா நஞ்சென்று கருதல்
இனிது; எ-று. கிளைஞர்மாட்டரசின்மை கேட்டல்—நட்டார்மாட்டு அஞ்
சத்தருந் துன்ப மில்லாமை கேட்டல். (௩௮)

௩௯. சிற்ற ளுடையான் படைக்கல மாண்பினிதே
நட்டா ருடையான் பகையாண்மை முன்னினிதே
யெத்துணையு மாற்ற வினிதென்ப பால்படுங்
கற்ற ளுடையான் விருநது.

எ-து—சிற்ற ளுடையான் படைக்கலமுடையனாதல் மாட்சிமைப்பட
இனிது; சுற்றத்தாரை யுடையான் தன் பகைவரோடு பொருதல் இனிது;
பாலையுடைய கற்றவை யுடையான் விருநது மிகவு மினிது; எ-று (௩௯)

௪௦. பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிற் றமை முன்னினிதே
துச்சி லிருநது துயர்கூரா மாண்பினிதே
யுற்றபே ராசை கருதி யறனொரு
மொற்க மிலாமை யினிது.

எ-து—பிச்சைபுக் குண்பான் வெகுளாமை மிகவினிது; ஒதுக்கிடுத்து
துன்பமுறாத மாட்சிமை இனிது; மிக்கவூதியங்கருதி அறத்தை நீங்கு மன
த்தின்கட்டளர்ச்சியில்லாமை இனிது; எ-று. (௪௦)

௪௧. பத்துக் கொடுத்தும் பதியிருந்து வாழ்வினிதே
வித்துக்குற் றுண்ண விழுப்ப மிகவினிதே
பற்பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய
கற்றலிற் காழினிய தில்.

எ-து—தானிதுக்கும் இறையிற் பத்துமடங்கிறுத்தும் தம் பதியின்
கணிருந்து வாழ்தல் இனிதே; நன்மையாய விளைவிற்குக் காரணங்களைச்
சிறைத்துண்ணை விழுப்பம் மிகவினிது; பலநாளும் நன்மையுடைய தூல்
களைப் பழுதுபடாமே கற்றலிற் காழினியதில்லை; எ-று (௪௧)

இனியதுநாற்பது முற்றிற்று.

உ

இனியதுதாற்பது.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

அடைந்தார் - ஈஉ.

அதர்சென்று - கஉ.

அந்தணர் - அ.

அவ்வித்த - ஈஎ.

ஆற்றுந்துணை - எ.

ஆற்றாணை - உகூ.

இளமையை - ஈஅ.

உடையான் - ஈ.

ஊருங்கலி - கூ.

ஊர்முனி - ஈச.

எல்லிப்பொ - ஈடு. ^{கூ}

எவதுமாறா - ச.

ஐவாய - உகூ.

ஒற்றினு - ஈச.

கடமுண்டு - கக.

கண்முன் - கக.

கயவதை - ஈஉ.

கற்றை - ஈ.

கற்றைமுன் - கஎ.

காவாபுறம் - உச.

குழவிதளர் - கடு.

குழவிபிணி - கஈ.

கொல்லாமை - கூ.

சலவரைச் - உக.

சிறுஞாடை - ஈகூ.

தங்கணமர் - கடு.

தானங்கொடுப - உஅ.

நச்சித்தற் - உஎ.

நட்டாரக் - கஉ.

நட்டார்ப் - உடு.

நன்றிப்பயன் - ஈக.

பத்துகொடுத் - சக.

பிச்சைபுக்கா - உ.

பிச்சைபுக்குண் - சடு.

பிறன்கைப் - உஉ.

பிறன்மனை - ககூ.

மன்றின்முழு - ககூ.

மான்மழிந்த - கச.

யானையுடைப் - ஈ.

வருவாயறிந் - உஈ.

வெல்வது - உடு.

V. B. SUBRAMANIAM MANIYASARMA

TAMIL ANDIA

தடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐந்திணையம்பது

மூலமும் உரையும்.

பாடியவர்.

பண்புள்ளி கின்ற பெரியார் பயன்றெறிய
வண்புள்ளி மாறன் பொறையன் புணர்த்தியாத்த
வைந்திணை யைமபது பாடியாத்தி னோதாதார்
செந்தமிழ் சேரநாதவர்.

க.—மூலவச.

க மல்லர் கடந்தா னிறம்போன் றிருண்டெழுந்து
செல்வக் கடம்பமந்தான் வேன்மின்னி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் ரூப்பூப்ப வீதோ
மயங்கு வலனைருங் கார்.

தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லரைவென்றவன் நிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்து
செல்வக் கடப்பந்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விசும்பின்
இயங்குகின்ற முப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடை
நது எழாரின்றது நல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (க)

* இஃது சங்கத்தாராற் றொருக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
நூல்களுள் ஒன்று

உ * அணிநிற மஞ்ஞை யகவ விரங்கி

மணிநிற மாமலைமேற் முழந்து—பணிபொழி
கார்நீர்மை கொண்ட கவிவானந் காண்டொறும்
பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) அழகிய நிறத்தையுடைய மயில்களையெக்க முழங்கி நீலமணி
நிறத்தையுடைய மாமலைகளின்கட் படிந்து, மெல்லிய மொழியை
யுடையாய்! கார்காலத்துத் தன்மையைக் கொண்ட மிக்க முகில்களைக்
காணுந்தோறும் என்றோருங்கள் நீரின் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (உ)

ங மின்னு முழங்கு மிடியும் நின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரபரிய முல்லை
முகைவென்ற பல்வினா யில்லையோ மற்று
நமர்சென்று நாட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) நமர்சென்ற நாட்டின்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என்றுசொ
ல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படையகை நார்பப் பாப்புதற்கு இக்காரில்லையோ
முல்லை முகை வென்ற பல்வினாய்! எ-று. (ங)

உள்ளார்கொல் காதல ரொண்டொடி. நந்திறம்
வள்வார் முரசின் குரல்போ லிடித்துறறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிபொழியைக்
கொல்லாங்குக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இ து வ ம து .

(இ - ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளார் கொல்லோ ஒண்டொடி ! தோ
லார்ந்த முரசின் குரலினோசைபோல இடித்து முழங்கித் தங்கொழுநரைப்

* இச்செய்யுளைப் பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்கு உதாரணங்
காட்டுவர் அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர். (கனவியல், ௫௩.)

பிரித்த கலிஹா மனங்கவருமபடி தேவான்றி கூறாதவர் சொன்ன
 ஒன்றொல்லைசு சிறுசுபலகாடுபால மிக்கது இக்கவர் எ-று. (4)

[illegible]

இதுவமது.

(வி - ன்) சூவிடுகளுமாய்த் தேவாற்றததைதயுடைய மலைகண்மேற் பெரு முகிலினள் திரண்டு விடைகூழ் ஁னே று ஁டொன்று பிணங்கி யோடிச் காற்றொடு கலந்து பெய்கின்ற விகுபடி காணு ஁தேசமும் துவிடுகல்கு பெய்யாநின்றன வன்கண்கள் வ - ஁று. (10)

முல்லை தாமரை நதி யிந்த தாமசி
செவ்வார் அலை பாக் கிணியவாய்—கல்லாய்ப்புறம்
றுயாநுமின வெஞ்சினே மரபு னாதனென
யீந்த பிழைப்பாலை வந்தா.

இது உடமது.

(இ - ள்) கல்வாய் இருந்தாயி முல்லைமலரை ஊதுதலாற் றமக்குச் செல்பார்வாகிய கொழுநையுடையார்க்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய் யாரும் துணையிலாத நெஞ்சினையாகி உறையேவமை இருண்மால வந்து ஏறாநின்றது ள்-று. (ங)

செ. தேரோன் பட்டினத்திற் புகார் கொள் டின் மாலையா
யாரான்பி னைய னுவிட வு துநீ—சீர் சால்
சிறு குழ லோ டு செறிந்தொடி வெல்லநான்
'புடின்'வது பேர னு மென வுநீ.

இதுவும்து.

(இ - ன்) தேரின்னையுடைய பகல்வன் மலையின்கண் மறைந்த செக்கர்
கொண்ட புன்மாலையின்கண் அரிய ஆனிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி
ஊதுஞ் சேரமைந்த சிறுகுழல் இன்னோசை, வேல்கொண்டு எறிவது போலா
நின்றது செறிதொழி¹ எனக்கு எ-று. (எ)

அ பிரிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருந்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருந்திழாய்
வானம் பொழியவும் வாரார்கொ வின்னாத
கானங் கடந்துநொன் றார்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) துணைவரைப் பிரிந்தார் மேனிபோலப் புற்கென்ற வள்ளிகள்,
துணைவரோடு பொருந்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொலிவு தோன்றும்
வகை வானம் பொழியவும் வாரார்கொல்லோ, திருந்திழாய் இன்னாத
கானங்களைக் கடந்துநொன்றார் எ-று. (அ)

கூ வருவர் வயங்கிழாய் வானொன்ற னீர்நொன்
நிருகி புடன்றழிய வேண்டா—தெரிதியேற்
பைங்கொடி முல்லை யனிமுரும ின்றன
வம்ப மழையுறக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத்
தோழி பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(இ - ள்) வினங்கிய இழைகளையுடையாய் நங்காதவர் பருவம் வந்தால்
வருவர்; வாளினை ஓக்கும் நன்கண்கள் நீர்கொள்ள நீயுருகி மாறுபட்டு
அழியவேண்டா; ஆராய்வாயாயிற் தன்பருவமல்லாமையின் நிலையில்லாத
முடிக்கங் கேட்டுப் பைங்கொடி முல்லைகள் அவிழ்ரும்பு நன்றனகாண்
எ-று. (கூ)

கூ நானவின்ற பாகதேர் மொய்விதாச் சென்றிக்
தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் வீழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையுன்றி
நிற்பா ணிலையுணர்கம் யாம்.

வினைமுற்றிய தலைமகள்
தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ - ள்) நூல்பயின்ற பாகனை நன்றேர் கடிதாகச் செல்வதாக; தேன்
பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தானபயின்ற கற்பென்றோன்ற
தாளினைச் செறித்து உயர்காத்துக் கவுளின்பிசைக் கையுன்றி நிற்பாளது
நிலைமையை நாம்சென்று அறிவாம் எ-று. (கூ)

முல்லைமுடிந்தது.

உ.—குறிஞ்சி.

கக பொன்னினர் வேங்கை நவீனிய பூம்பொழிலு
 னன்பலை நாட னலம்புனைய—மென்முலையாய்
 போயின சின்னார் புனதது மறையினு
 வேயினு ரின்றி யினிது.

பகற்குறிக்கட் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சேறிப்பறிவுநீஇயது.

(இ - ன்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்கைகள் அழகு
 பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து நன்மலைநாடன் நினது நலத்தினைப்
 புனையக் கழிந்தன சிலநாள்; புனத்தின்கட் கனவினான் எதிர்ப்பட்டோ
 ரின்றி இடையூறின்றியே யினிதாக எ-று. (க)

கஉ மா லவரை பொது வனாகு குமலேவல்
 நாவ லிபற்கை பொழிந்தேமபாக—நாவருவி
 பூக்கண் கழல ம புறநீந் திப்ப் பொன்னினையும்
 பாங்க மிதுவொரு மிடப.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
 கண்ணுற்றுத் தோழி சேறிப்பறிவுநீஇயது.

(இ - ன்) பெரிய குவடுகளையுடைய வெற்பனே! வளைத்த கதிர்களை
 யுடைய பகர்தினைமையக் காத்தல் யாம்ஒழிந்தேம்; தாவருவிகள் பூவின்
 கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினை யுடைத்தாய்ப் பொன்விளையும் இப்பாக்
 கம் எம்முடைய இடமாதலான், நீயிங்கே வரக்கூடின் வருவாயாக
 எ-று. (உ)

கங நானு நாடன் கலவாநென் றேடுவென்று
 மானமர் நண்ணப் மயங்கனீ—நானங்
 கலந்திழிபு நன்மலைமேல வாலருவி யாடப்
 புலம்பு மகன்றுநில் லா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யிறப்பழித்த
 தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ன்) கானகநாடன் என்றோனைப் புணரானென்று சொல்லி; மன்னர்
 போன்ற மதர்த்த கண்ணினையுடையாய்! அறிவு கெடா தொழிவாயாக;

பலநறுவிறைகளையுங் கலந்து இழியாரின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாலிய அருவியையாட என்ருள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று (௩)

கசு புனைபூந் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரந்
றினைகாத் திருந்தேமயா மாக—வினைவாய்த்து
மாவின்வு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டித்
தாம்வினவு லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்கு மெலிதாகச்
சொல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ - ள்) செய்யப்பட்ட பூந்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்குலினை யுடைய பொன்னன்னாய்! மலைச்சாரலின்கட் டிணையைக் காத்து நாம் இருந் தேமாக, விணையை வாய்க்கச்செய்து ஒருமாவின்வுவார்போல வந்தாரொரு வர் நம்மாட்டித் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (௩)

கரு * வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற்—புங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் டாம்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி தாய்கேட்டதற்கு மறுமாற்றஞ் சொல்லுவான்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) வெற்பின்கண் வேங்கைமலரையுங் கொய்து நின்மகள் மாந் தளிர்மேனி வியர்த்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே மாகப் பணிமொழியையுடையாட்குச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (௪)

கசு கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெனி வேழ மிரீஇ—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

* இதனை “ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மா த்றி மெய்வழி கொடுப்பினும்” என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூர் கினியர். (தொல், பொரு, கன, உ.௩.)

இரவுக்குறிவந்து பெயருந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுகின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) கொடுவரி வேங்கையாற் கோட்பட்டிப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்னடியோசையைப் புவி கேட்குமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைந்து, கங்குலின்கட் சுடர்த்தொடியையுடையாள் கண் துயிலா எ-று. (சு)

க௭ மஞ்சிவர் சோலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சாது நீ வருதி பென்றெண்ணி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் தோங்கோதை மாத
நருவொடுங்கு முன்னருகி நின்று.

இதுவுமது.

(இ - ன்) முகில் படராசின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே! ஒருநாள் ஒழியாது இரவின்கண் நீ வாராசின்றாய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் தோங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுள்ளருகி நின்று தன்மேனி மெலியா நின்றான் எ-று. (௭)

கஅ *எறிந்தெமர் தாமுழுத ஈர்ங்குர லேனன்
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ நெஞ்சத்துக் கொண்டு.

தோழி செறிப்பறிவுநீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) காடெறிந்து எமர்தாமுழுத ஈர்ங்குரல் எனலின்கண் மறந்தாயினுங் கிளியினமும் நாங்கனும் வாரோம்; கறங்கருவியினையுடைய மாமலை நாடனே! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டு மறவாயாக எ-று. (அ)

கக † நெடுமலை நன்னாட நீள்வேறுணையாக்
கடுவிசை வாலருவி நீந்தி—நடுவிரு

* இதனை “ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்” என்புழி எடுத்தோதுரை நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உரு.) அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி ஓம்படைசாற்றற்கு உதாரணங்காட்டிவர். (களவியல், உரு.)

† இது இரவுக்குறி விலக்கியது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல், பொரு, கள, உரு.)

னின்ன வதர்வ விரங்கோதை மாதரா

ளென்னுவா ளென்னுமென் னெஞ்சு.

தோழி இரவுக்குறியின்கண்

நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) நெடுமலை நன்னாடேனே! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விசையையுடைய வாலருவியை நீந்தி, நடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண் நீவர, ஈர்ங்கோதை மாதரான் எப்பெற்றியாவாளோ என்று தடுமாறாநிற்கும் என்னெஞ்சு எ-று. (க)

உ௦ * வெறிகமழ் வெற்பெனன் மெய்நீர்மை கொண்ட
தறியாண்மற் றன்றோ வணங்கணங்கிற் றென்று
மறியீர்த் துதிரந்தாய் வேலற் றரீஇ
வெறியோ டலம்வரும் யாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தோடுநின்று

வெறிவிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ - ள்) விரைகமழாரின்ற வெற்பன் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர்மையைக் கொண்டது அறியாளாய், துந்தோ தெய்வம் என்னை வருத்திற்று என்று வேலனைத் தந்து மறியை யறுத்து உதிரத்தைத் தாவி வெறியோடே வருகதாரின்றாள் அன்னை எ-று. (க௦)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

நு.—மருதம்.

உக கொண்டழிப் பண்டம் விலையொரீஇக் † கொற்சேரி
துண்டுளைத் துன்னாசி விற்பாரி—ஒன்றானும்
வேறல்லை பாண வியலூரன் வாய்மொழியைத்
தேற வெமக்குரைப்பாய் நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உக.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிவிலக்கிற்கு உதாரணம் காட்டுவர். (களவியல், ௪௮.)

† “வைகொண்ட லுசிகொற் சேரியின் விற்றெம்மில் வண்ணவண்ணப், பொய்க்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுல யாத்தின்னி போந்ததுவே” என்றார் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும். (ந.௮௬)

(இ - ள்) பண்டங் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின் கண் நுண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்றுத்திரிவாரின் யாதா னும் வேறல்லே; பாண ! வியலூரன் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு உரைக்கின்ற நீ எ-று.

(க)

உஉ போதார்வன் நீதும் புனல்வய லூரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறியயர்ந் தெம்மில்லு னென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுநா னெங்கைய ரிந்து.

இதுவுமது.

(இ - ள்) மலர்களை நுகராரின்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற் குத் தூதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே! நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள் மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண் எ-று.

(உ)

உங யாண ரகல்வய லூர னுருளுதல்
பாண பரிந் துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே புரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்ப தனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று.

(ங)

உச கோலச சிறுகுருகின் குததஞ்சி யீர்வாளை
நீலத்துப புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தனச்சார தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அழகிய சிறுகுருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்ந்தவாளை நீலமல ரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரினையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

குச் சந்தனக்குழம்பாயினேம்; இக்காலம் புண்ணிற்கு இடம் காரம் போல வெய்யவாம் எம்முடைய தோள் என்று. (சு)

உரு அழலனிழ் தாமரை யாய்வய லூரன்
விழைதகு மார்ப முறுநோய்—விழையிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மழலைவாய்க் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) அழல்போல அவிழந் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனுடைய கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறுநிற்கும்; குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மை விரும்பிப் புணருமாயின் என்று. (ரு)

உசு பெய்வளைக் கையாய் பெருநகை யானின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழுவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளைச் சொன்றிவ
னெய்தி யிடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தானைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ள்) பெய்வளையினையுடைய கையாய்! எனக்குப் பெரியநகையாகாநின்றது; செய்த வயல்களையுடைய ஊரன், பரத்தையர் புதுமணங்களின் உள்ள முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வானை இப்புதல்வன் கண்டு சென்று எய்த, அவ்வூரன் புதுமணம் புணரப் பெருது இடருற்றவாறு என்று. (சு)

உஎ தண்வய லூரற் புலக்கும் தகையமோ
துண்ணறல் போல துணங்கிய வைங்குந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய
வண்ண முடையேமற் றியாம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) தண்வயல் ஊரனை ஊடுந் தகையமோ? துண்ணிய அறல் மணற்

போலும் துணுகிய ஐவகைப்பட்ட கூந்தல் வெள்ளை மாற்போலத் தன்
னிற் திரிந்து வேறுபட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று (எ)

உஅ ஒல்லென் றெலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்னு
தேக்கற்றாங் கென்மகன் முனிற்ப வென்னுனு
நோக்கான்தே ரூர்ந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றெலி
க்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் நெகிழாது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்!
புதல்வன் தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்டுவைத்துப் பாகனை நில்லென்று
சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்ந்து பரத்தையர்
மனைக்குச் சென்றது கண்டு எ-று. (அ)

உக ஒல்லென் னெலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லென்யா னென்பேன் புனையிழையாய்—புல்லே
னெனக்கோர் குறிப்பு முடையெனே லூரன்
றனக்கேவல் செய்தொழுகு வேன்.

ஆற்றுமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊர
னுடைய அகன்ற மார்பத்தினை யான் முயங்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக்
காணாதமுன் நினைத்திருப்பேன்; புனையிழையாய்! அவனைக்கண்டபின்
முயங்கேனாதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற கருமம் உடையெனே? ஊரன்றன
க்கு ஏவல் செய்து ஒழுகுவேன் ஆதலான் எ-று. (க)

௩௦ குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறியின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
பூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட லினிதா மெனக்கு.

(இ - ள்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம்பிற்கு இனிதாம்; அதுபோல, ஒளியிழாய்! யான் அவனைப் புலந்திருந்தேன் ஆயினும், அவ்வூரன் அழகிய நாற்றத்தினையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனிதாம் எனக்கு எ-று (க0)

மருதம் முடிந்தது.

சு.—பாவல.

நக * உதிரந் துவறிய வேங்கை யுகிர்போ
லெதிரி முருக்கரும்ப ஷீர்ந்தண்கார் நீங்க—வெதிருநர்க்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தழியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) உதிரத்தையினந்து துவறிய புலியினது உகிர்போலப் பருவத்தையெதிரந்து முருக்குக்கள் அரும்ப, ஷீர்ந்தண் முகில் நீங்கக், காதலர்

* இவ்வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தமைக்கிலக்கணம், “வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியர், “வெண்டளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெனின்— அவ்வைஞ்சீரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விராயும் வரும் என்றவாறு” எனவும், “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வொண்டெங் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப் பன்றா, எழுதகண் ணீர்துடைத்த கை” என்னும் வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தது” எனவும் கூறியவாற்றானும், நச்சினுர்க்கினியர், “வெண்பாவோடுங் கலிப்பாவோடும் விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விராயும்-வரும் ஐஞ்சீரடிகளுமுள என்று கூறுவர் புலவர் எ-று.” எனவும், “கண்டகம் பற்றி.....கை” “கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளான்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வைவெயிற்றுச் செவ்வா, யினையாடன் கண்ணைக்கு மென்று” இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்த வாறுகாண்க” எனவும் கூறியவாற்றானும் உணர்க.

தம்முட்டலைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்
தோறுந் துன்பத்தோடு புணர்ந்து அழியாநின்றது என்னெஞ்சு. எ-று. (க)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட்ட சைந்த பிடியை—யெழிற்களிற்
கற்குனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய்
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(இ - ள்) அவர் செலவினை விலங்காதொழிக; விளங்கிய இழையினையுடையாய்! செல்லமாட்டார்; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அதனது எழிற்களிற் கற்குனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று. (௨)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவனவாய்ப் பைங்கிளியு
மாயமு மொன்று மிவைநினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினுள் செல்லுங்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர்தெறாஉங் காடு

மகட்போக்கியநற்றய் கவன்று சொல்லியது.

(இ - ள்) பாவையையும், பந்தையும், பவனம்போன்ற வாயையுடைய பசுங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் நினையாளாய்ப், பால் போலும் சின்மொழியையுடையாள், தன் காதலன்பின் செல்லுங்கொல்லோ! கனன்று பகலோன் சுடுகின்ற காட்டினை எ-று. (௩)

௩௪ கோட்டமை வல்விற் கொலைபிரியா வன்கண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனைவயிற் சேற்றிரோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செலவழங்கியது.

(இ - ள்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண் மையையுடையார் ஆறலைத்து ஒட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குங் கடறுகள் பலவற்றையு நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ? ஐய! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (௪)

௩௩ கொடுவி லெயினர்தங் கொல்படையால் வீழ்ந்த
தடிநிண மாந்திய பேளய்—நடுகல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்தார் போய சுரம்.

தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றாளேனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

(இ - ள்) கோட்டிய வில்லிணையுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே
வீழ்ந்த தசையையும் நிணத்தையுந் தின்ற பேய்கள், போரின் கட்டப்பட்டார்
பெயர்பொறித்து நட்ட கல்லின் விரிநிழற்றுயிலும் வெய்ய காடென்று
சொல்லுவர்; தோழி! பொருள் விரும்பினார் போகிய கடறு எ-று. (௩)

௩௪ கடிதோடும் வெண்டேரை நீராமென் நெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கோடித் தாள்பிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தொடியோடி வீழத் துறந்து.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(இ - ள்) விரைந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதிக் களிறுகள்
பிடியோடே கூட ஒடித் தாள் ஒய்ந்து பிணங்கிவீழும் பிளவோடிய வெங்கா
னத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? நல்லாய்! நங்கையிற்
ஞெடி யோடிவீழத் துறந்து; எ-று (௪)

௩௫ தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
வீழ்பவள் போலத் தளருங்கா—றுழாது
கல்லத ரத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(இ - ள்) தோழியர் சுற்றம் முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
தும் வீழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள் ஒய்ந்து தாழாதே கல்வழி
யையுடைய அத்தத்துத் தன்கொழுநன்பின் போதலைவல்லவோ? காதலை
புடையாள் நடை எ-று. (௫)

௩௮ சுனையாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலையாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் ஆற்றாளாயின தலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ-ள்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்
பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், கலையா
கியமாத் தனது கள்ளத்தினானே பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்
லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினுற் போயினநெறி எ-று (அ)

௩௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்டொருண்மாட் டோடப்
புடைபெயர் போழ்த்தது மாற்றான்—படர்நூந்து
விம்மி டுயிர்க்கும் விளங்கிழையா னாற்றாமோ
நம்பிற் பிரிந்த விடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச்
சொல்லிச் செலவழங்கியது.

(இ-ள்) அறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின்
மாட்டுச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா
ளாய்த் துன்பரிக்கு விம்மி உயிராநின்ற விளங்கிழையான் ஆற்றவல்லனோ?
நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று (க)

௪௦ இன்றல்க லீர்ப்படையு ளீர்ங்கோதை தோடுணையா
நஞ்சு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நானைநாங்
குன்றத ரத்த மிறநது தமிழமா
யெனொலோ சேக்கு மிடம்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) இன்று இவ்வின் கட் குளிர்ந்த சேக்கையுள் ஈர்ங்கோதையை
டையான் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுந்தங்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ்
விற்பத்தைவிட்டு நாளையிரவின் கண் யாம் மலைவழிமுடிந்தது, தமிழேகாய்
எவ்விடம் தவகுமிடம்? எ-று (ஈ)

௩.—நெய்தல்.

சக தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்படைந்
தொண்டடங்கண் நஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகிற் சேக்குமா லென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பட்ட தலைமகற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் தனிமையையடைந்து நின்
னுடைய ஒள்ளியகண்துயிலாதொழிக; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய்! நண்
பிணையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னை
கொல்லோ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டினையுடைய பெடையன்றில் புலம்பு
தல் என்று. (க)

சஉ கொடுந்தா ளலவ குறையா மிரப்பே
மொடுங்கா வொளிகடற் சேர்ப்ப—நெடுந்தேர்
கடந்த வழியையெங் கண்ணாரக் காண
நடந்து சிதையாதீ நீ.

காமமிக்க சுழிபடர்கிளவி.

(இ-ள்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே! ஒரு காரியம் நன்னை
யிரப்பேம்; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடற்சேர்ப்பன் நெடுந்தேர் போயின
வழியை எம்முடைய கண் நரம்பக்காணும்வகை அதன்மேல் நடந்து அழி
யாதொழிவாயாக என்று. (உ)

சங * பொரிப்புறப் பல்லிச் சினையின்ற புன்னை
வரிப்புற வார்மணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றூரகல நல்குமே
லாழியாற் காணுமோ யாம்.

இதுவுமது.

* இதனைப், “பிரிந்த வழிக்கலங்கினும்” என்பதற்குதாரணங்காட்டுவர்
நச்சினூக்கினியர் (தொல், பொரு, கள, ௩௦.)

(இ-ள்) பொரிந்த புறத்தையுடைய பல்விழுட்டைபோல அரும்பினை யின்ற புண்ணைப்பூக்கையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, தெளிவுறத் தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பனு டைய தார்அகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண் பேம் யாம் எ-று. (ங)

சச கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழிவேக்கி
புண்கண் சிவப்ப வழுதே ஒளிமுகங்
கண்டனனை யெவ்வம்பா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்து
மொழிகிளவியாற் றேழி தலைமகட்குச் சொல்லுவா
ளாய்ச் செறிப்பறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) நம்மைஇற்செறிக்கையாற் கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம்பொ ழிலை நோக்கி உண்கண்சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு, அன்னை நினக்கு வந்த இடம்பை யாது என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டுச் சிற்றிலச் சிதைத்தது என்று சொன்னேன்; எம்பெருமாட்டி! எ-று. (ச)

சரு ஈந்தண் பொழிலு ளிருங்கழித் தண்சேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற விடுவனவோ
பூந்தண் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற்பொருட்டுத்
தலைமகள் வரைவுவேட்டுச் சொல்லியது.

* இதனைக், “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால், இரட் டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸங்கேதம்” என நாச்சியார்திருமொழி உரையிலும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) “மணற்குன் றினீத்தகன்றார் வருகென், ருழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோதி” எனத் திருச்சி சிற்றம்பலக்கோவையிலும் (கஅசு) “வளைத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூட லும்” என அம்பிகாபதிக்கோவையிலும் (கஉஉ) வருவனவற்றான் உணர்க.

(இ - ன்) குளிர்த தண்பொழிலின்கண் இருந்து பெரிய கழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவனைத்தோள்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிர்மேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட வல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழுங் குருகுகன் எ-று. (டு)

சக ஓதந் தொகுத்த வொலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
கானலஞ் சேர்ப்ப தருவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்பித்த னீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுகின்று தோழி வரைவுகடாயது.

(இ-ன்) ஓதம் ஏறித்திரட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மடவார் தம்வண்டற்சிறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புச்செய்யும் கானலஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தருவதொன்றோ? என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் கலத்தை நீ தொலைவித்தல் எ-று. (சு)

சஎ பெருங்கட லுள்கலங்க நுண்வலை வீசி
யொருங்குடன் றன்னைமார் தந்த கொழுமீ
னுணங்கல்புள் ளோப்பு மொளியிழை மா த
ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
தோழற்குச் சொல்லியது உமாம்.

(இ - ன்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க நுண்ணிய வலைகளாலே வீசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுத்த மீன் உணங்கல்களைக் கவரும் புட்களை ஒப்புகின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்துந் தெய்வமாம் எ-று. (எ)

சஅ எக்க ரிடுமுணன்மே லோதந் தரவந்த
நித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) திரைவந்து இட்ட இனமணன்மேல் ஓதம் தரவந்த முத்தங்கள்
நின்று விளங்காகின்ற நீண்ட கழியினையுடைய தண்சேர்ப்பனே ! உலகத்
தின்கண் விளங்கிய மிகுபுகழைத் தாங்கவல்லரோ ? தம்மைச் சேர்ந்தா
ருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தீராதார் என்று. (அ)

சக * கொடுமுண் மடற்றழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
விடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலாந்
தெய்வங் கமழந் தெளிகடற் றண்சேர்ப்பன்
செய்தான் நெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகள்
சிறைப்புறத்தாகுகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) கொடிய முள்ளையுடைய மடற்றழையினது மொட்டவிழ்ந்த
ஒள்ளிய பூக்கள் நடுவுள்ள சோற்றூன் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருங்
கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழாரின்ற தெளிந்த கடற்றண்சேர்ப்
பன் நம்மாற் றெளிக்கப்படாத குறியைச் செய்தான் ; ஆதலால் அல்ல குறிப்
பட்டேம் என்று. (க)

ரு0 ‡ அணிகடற் றண்சேர்ப்பன் தோர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியரவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கனிவிரும்பும்
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தே னொளியிழா
யுள்ளருரு நெஞ்சினே னாய்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்சேர்ப்பன் தேர்ப்பூண்ட பரிமா அணி
ந்த மணியரவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கனிகளை விரும்புகின்ற புள்ளர
வங்களைக் கேட்டு மணியரவம் அன்று என்று போந்தேன் ; ஒளியிழாய் !
உள்ளருகும் நெஞ்சினேனாக் என்று. (க0)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்திணையம்பது முற்றிற்று.

* இது “ பாங்கி தலைமகள் தீங்கெடுத்தியம்பியது ” எனக் கொள்வர்
அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், சசு.)

‡ இஃது “ தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது ”
எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (நெ. நெ.)

ஐந்திணையைம்பது.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

அணிகடற்றண் - ௫௦

அணிகிறமஞ்ஞை - ௨

அழலவீழ்தாமரை - ௨௫

இன்றல்கலீர்ம் - ௪௦

ஈர்தண்பொழி - ௪௫

உதிரந்துவறிய - ௩௧

உள்ளார்கொல் - ௪

எக்கரிடுமணன் - ௪௮

ஏறிந்தெமர்தாமு - ௧௮

ஒல்லென்றெலிக் - ௨௮

ஒல்லென்றெலிபு - ௨௧

ஒதந்தொகுத்த - ௪௧

கழிதோடுவெண் - ௩௬

கானகநாடன் - ௧௩

குளிரும்பருவத்தே - ௩௦

கொடுந்தானவ - ௪௨

கொடுமுண்மடற் - ௪௧

கொடுவரிவேங்கை - ௧௧

கொடுவிலெயினர் - ௩௫

கொண்கன்பிரிந்த - ௪௪

கொண்டிழிப்பண் - ௨௧

கோடியந்தோற்ற - ௫

கோட்டமைவில்விற - ௩௪

கோலச்சிறுகுரு - ௨௪

சுனைவாய்ச்சிறு - ௩௮

தண்வயலூரற் - ௨௭

தெண்கடற்சேர்ப்பன் - ௪௧

தேனோன்மலை - ௭

தோழியர்குழத் - ௩௭

நூனவின்றபாக - ௧௦

நெடுமலைநன்றூட - ௧௧

பாவையும்பந்தும் - ௩௩

பிரிந்தவர்மேனி - ௮

புனைபூந்தழையல் - ௧௪

பெய்வளைக்கையாய் - ௨௬

பெருங்கடலுள்கலங் - ௪௭

பொரிப்புறப்பல்லி - ௪௩

பொன்னிணர்வேங்கை - ௧௧

போதார்வண்டுதும் - ௨௨

மஞ்சிவர்சோலை - ௧௭

மடவைகாணன் - ௩௧

மல்லர்க்கடந்தான் - ௧

மால்வரைவெற்ப - ௧௨

மின்னுமுழக்கு - ௩

முல்லைநறுமல - ௬

யாணரகல்வய - ௨௩

வருவார்வயங்கிழாய் - ௧

விலங்கல்விளங்கி - ௩௨

வெறிகமழ்வெற்ப - ௨௦

வேங்கைநறுமலர் - ௧௫

பிழை திருத்தம்.

பக்கம் வரி

௩ ௧௫

௮ ௧

பிழை

மாயு றைவேமை

மருதம்

திருத்தம்.

மாகி யுறைவேமை

ஐந்திணையைம்பது

திருச்சிற்றம்பலம்.

அட்டாங்க யோகக்குறள்.

பாபிரம்.

வெண்கோட்டன் செய்யன் கரிமுகனுள் வீற்றிருந்தென்
*எண்கோட்டன் தீர்த்தளிப்பா னின்பு. (க)

உலகம் படைப்பித் தளிப்பித் தொழிப்பித்
திலகுமுயி ருள்ளெம் மிறை. (உ)

†ஐந்தொழிற்கு ‡மைந்துவித முற்றமல னோடமரும்
பைந்தொடிபொற் பாதகினைப் பாம். (ங)

இவர்புதல்வர் தாள்கணத்துக் கீசர் முனிவ
ரவர்பதமுஞ் சென்னியில்லைப் பாம். (ச)

செந்தமிழ்வே தாகம மாதி தெருட்டினர்தாள்
வந்தனை செய்வா மகிழ்ந்து. (ஞ)

ஆய்ந்தா கமத்தறைவா மட்டாங்க யோகமதை
யாய்ந்தார்தீர்ப் பாரிந்நூற் காசு. (சா)

நூல்.

இமய நியமமிணங் காதனமா னீயாம
மயர்வில் பிரத்தியாகா ரம். (க)

தாரண யோடு தியானஞ் சமாதியுமென்
ரோரிருநான் கங்கமும்குயோ குள். (உ)

*எண் கோட்டம்—மனக்கோட்டம்.

†ஐந்தொழில்—பஞ்சகிருத்தியம்.

‡ஐந்துவிதம்—ஐந்துவித சத்தி.

நீஆயாமம்—பிராணாயாமம்.

அட்டாங்க யோகக்குறள்.

க. இயமம்.

* அயிங்கிதைமெய் யாதி யியம மவற்றை
யியம்புவங் கேளா யினி. (௩)

பிழைநூறு செய்தார்க்கும் ிபிழையினைச் செய்யா
வழிகே யயிங்கிதை யாம். (௪)

பொருளுறச் ிசொல்லுஞ்சொற் பொய்யாச்சொல் லாதே
பொருளுறச் சொல்க ிபுரிந்து. (௫)

தேசிகர்க்குந் தேவர்க்கு மாக்கமுறச் செப்பும்பொய்
வாசகமு மெய்யெனுபெய் வாக்கு. (௬)

தனக்கு மிடியுறினுந் தக்காரல் லார்கைத்
தனத்தினைத் தாங்காமை சால்பு. (௭)

உண்பாணு முண்ணு துடல்வெறுப்பா னுமிகழ்சோ
றுண்பா னலனே லுவந்து. (௮)

பெண்ணுசை மண்ணுசை யற்றும் பெரியனல
னெண்ணுதுண் பானிழிந்தா ரில். (௯)

தனக்கருக மில்லா வனைத்துந் தணப்பான்
வனத்துமுனி யேமனைவாழ்ந் தும். (௧௦)

ஏந்திழையார் தன்சயன மெய்தித்தன் மெய்தொடினுங்
காயந் ிதுவர்த்த லேவிரத்தி காண். (௧௧)

இல்வாழ்வா னுந்துறவி தன்னேந் திழைதன்னை
யல்லார்பா ிலாதரவந் றுல். (௧௨)

* அயிங்கிதை—பிறவுயிர்க்கு இமிசை செய்யாமை.

† பிழை—துன்பம்.

‡ சொல்லுஞ்சொல்—பொருளறப்பொய்யாச்சொல்லாது எனக்கூட்டுக

ிபுரிதல்—விரும்புதல்.

§ உவர்த்தல்—வெறுத்தல்.

|| உதரவு—விரும்பம்.

அட்டாங்க யோகக்குறள்.

தணந்திக தன்மனைவி தோளினையுந் தான்று

*னிணங்கவொண்ணு நாள்களெண்ணி யே.

(கங)

மனத்தூய்மை யென்றார் வயிர மறுகை

தனைப்பிழைத்தார் தம்பாலுந் தான்.

(கச)

இயமமிவை யெல்லா மினிப்பொறை யாதி

நியமமுஞ்சொல் வாங்கேளாய் நீ.

(கரு)

உ. நியமம்.

அறுத்திக கோப மறிவிலர்பாற் றம்மை

யொறுத்திவொந் தம்பாலி னும்.

(கசு)

மண்ணுலு நீராலு மாற்றியுடன் மாசதன்பின்

றெண்ணீராற் றர்ப்பணமுஞ் செய்.

(கசு)

தேசிகர்க்கு மாதவர்க்கு மேவவினைச் செய்கசிவ

பூசனையுஞ் செய்க புரிந்து.

(கஅ)

†ஆக்கத்தி னுற்ற வகமகிழ்ச்சி செய்திகு

வாக்க மழியினுநோ வற்று.

(கசு)

ஈரந்திடி னுந் தன்னை யெதிர்மகிழ்ந்தே யெம்பாவந்

தீர்ந்ததெனக் காண்க தெளிந்து.

(உ௦)

நியமமிவை யெல்லா மினிநிகழ்த்து வாங்கே

ளயர்வுளறுத் தேயா தனம்.

(உ௧)

ங. ஆதனம்.

அச்சமிலா வெல்லை யகந்தானு மாதனத்துக்

‡கெச்சமிலா நல்லிடமென் றெண்.

(உ௨)

*இணங்க வொண்ணு நாள்கள்:—“பூத்துநீ ராடியநாண் முதலாகப் பன்னிருநாள் பூவை மார்க்கு, வாய்த்தகு லுறுங்கால மாதவிஸு லந்நாளுண் மகமே மூலம், பாத்தசீர் விரததினந் தனக்காகா நாள்பஞ்ச பருவமெல்லா, நீத்துநூல் விதித்ததினம் புணரானேற் கருவொன்று நீக்கி னூலு” எனத் திருவானைக்காப் புராணத்தினும், “பூவையே யனையார் தம்மீற் பூத்தநாண் முதலு னான்கு, மேவிடார் புணர்ச்சி பின்னை விரும்புநாள் பன்னி சண்டி, லேவுறு கருப்ப முண்டா மிங்கிதி லிரட்டி னாளாண், பாவின் தொற்றை நாளேற் பெண்ணெனப் பகரு நீயே” என உள்ளமுடையானிலுங் கூறின மை காண்க.

†ஆக்கம்—செல்வம்.

‡எச்சம்—குறை.

ஆதனந்தா னேபதம மாதியவற் றுட்பதம
வாதனஞ்சொல் வாமேகே ளாய். (௨௩)

வலக்காற் புறமிடக்கா லுள்ளுறக் *கவான்வை
வலக்கைப் புறமிடத்து வை. (௨௪)

பதுமா தனமதுதான் †மற்றையவும் பாட்டுள்
விதியறிந்து செய்க விழைந்து. (௨௫)

அன்றித்தன் னாகத் ‡தினுக்கிசைந்த வாதனத்து
ளொன்றிப் புரியலுமா கும். (௨௬)

வரிப்புலித்தோ னீலிற்கரிய மானி னதளி
னிருக்கையது வாமென்றே யெண். (௨௭)

இயற்றாய் வடதிசையை நோக்கி யிருந்தே
யியற்றலுமாம் †பூருவதிக்கின். (௨௮)

உரைத்தாமெய் யாதனந் தன்னை யினியா
முரைப்பாமா யாமாதி யும். (௨௯)

ச. பிராணயாமம். (பிராணவாயுவொடுக்கம்)

¶புகவுள் ளாயிரிடைபிற் பூரித்துக் கும்பித்
தகவலத்தி னுலே யொழி. (௩௦)

*கவான்—தொடை.

†மற்றைய—பத்திராசனம், சிங்காதனமுதலியன.

‡ஆகம்—தேகம்.

§அதன்—தோல்.

†பூர்வதிக்கு—கீழ்த்திசை.

¶இக்குறளின் பதவுரை—உயிர்-பிராணவாயுவை, இடையில்-இடைகலை யாகிய இடமூக்கினிற்கும் நரம்பின்வழியால், உள்புக-உந்தியினுள் ளேசெல்ல பூரித்து-பூரகஞ்செய்து, (பூரகஞ்செய்தல் பிராணவாயுவை யுள்ளேவாங்கு தல்) கும்பித்து - சுழுமுனைநாடியாகிய நடுநாடியிற் செலுத்தியடக்கி, வலத் தினால் - பிங்கலையாகிய வலமூக்கினிற்கு நாடியால், உகஒழி - நீங்கவிலவாயாக னன்றவாறு. “பிராணவாயுவின் குணமாவது இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனை யென்னுமூன்று நாடிகளில் நடுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்டின் வழியே சூலாதாரத்தினின்று மேனோக்கியேறி இரண்டமூக்கானும் ஓரோர் பாரிசத்

*புடைவலத்தாற் பூரித்துக் கும்பித்துப் போக்கா
பிடையாலிவ் வாழியற்றென் றும். (௩௧)

†எண்ணிரண்டு பூரிக்க வெட்டெட்டுக் கும்பிக்க
வெண்ணுன் கிரேசிக்க வே. (௩௨)

‡எழுத்துக் கியம்பிய மாத்திரைகொ ளீது
மொழித்தியம்பு மாத்திரையு முண்டு. (௩௩)

சகற்ப மத்திரைகொ ளீது யாமற்
சகற்ப மதிகபல் தான். (௩௪)

சகற்பத் தியானசெபந் தன்னே டியற்ற
லகற்பமிவை யன்றியியற் றல். (௩௫)

ஐந்தெழுத்துஞ் சூத்திரரல் லார்முவ னீரோங்கார
மந்திரத்துச் செய்யு வழுக்கு. (௩௬)

§இயற்றலுமாங் கும்பகமும் ரேசகமு மின்றி
யியற்றுநீங் கெல்லா மிறும். (௩௭)

துக்கு ஐந்துநாழிகையாகக்கொண்டு ஒருமாத்திரையில் ௧௨௫ சுவாசமாய் ஒருசுவாசத்திலே ௧௨ அங்குலி வாயுப்புறப்பட்டு நாலங்குலி தேய்ந்து எண் விரல் உள்ளே அடங்குகின்றது” எனவும், “ஒருமாத்திரையாவது இரண்டரை நாழிகையை எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூறென்றறிக” எனவும், “மூலாதார மாவது சரீரத்தளவு தன்கையாற் ரெண்ணூற்றாறங்குலம்; இதன்மேலே நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழேநாற்பத்தேழரையங்குலமும் விட்டு நடு நின்ற ஓரங்குலம்” எனவும் சிலப்பதிகாரவுரையிற் கூறப்பட்டது.

* இக்குறளால் முன்னர்க்குறியதனைமாற்றிப் பிங்கலையாற்பூசகமும் சுருமுனையாற் கும்பகமும் இடைகலையால் ரேசகமும் செய்யவேண்டுமென் றுரைக்க.

†இக்குறளிற் சொல்லப்பட்ட எண்கள் மாத்திரையைக்குறிக்கின்றன.

‡எழுத்துக்கியம்பிய மாத்திரையாவது கண்ணிமைப்பொழுதுங் கைந் தொடிப்பொழுதுமாம்.

§ஒங்காரத்தோடு என உருபு விரித்துரைக்க.

§‘கும்பகமும் ரேசகமும் இன்றி’ என்றதனால் இயற்றலுமாம் என்ப தற்குப் பூசகமாத்திரஞ்செய்தலுமாகும் எனப்பொருள்கொள்க;

¶திரண்டபால் கைப்புத்தித் திப்புப் புளிப்பு
முருண்ட||சுரை யாதியுநீத் துண். (௩௮)

அருந்திய வன்னத் தளவுறும் பாவ
மருந்துவித்தான் பாவ மறும். (௩௯)

ஆதலின லற்ப மருந்திக வாவிபுறச்
சாதிக்க யோகந் தனை. (௪௦)

*உதரபந்தம் வீக்கிடையி லுண்டவன முண்ட
†வுதகஞ் சிறுஞ் று. (௪௧)

௩. பிரத்தியாகாரம்.

பிரத்தியா காரமினிக் கேள்பிரித்தோ ‡ரைந்தும்
விரூப்பத்தின் ழீமீட்க வினாந்து. (௪௨)

௪. தாரணை.

§மனந்தன்னை யிர்திரியந் தன்னை மடக்கு
யனந்தனடி வைதா ரணை. (௪௩)

௫. தியானம்.

ஏற்றதியா னஞ்சிதமப ரேச னடிநினைவு
¶மாற்றவே நிற்கும் ||வரம். (௪௪)

ஒண்டொடியைக் காமுசுன்ற னுன்னுதல்போ லுள்ளத்துக்
கண்டிருகங் காளன் கழல். (௪௫)

¶திரண்டபால் - வற்றக்காய்ச்சித் திரட்டிய பாலென்க.

||சுரை - சுரைக்காய்.

*வஸ்திரமுதலானவற்றால் வயிற்றைச்சுற்றியிருக்குங்கட்டு.

†உதகம் - நீர்.

‡ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

§மீட்க எனவே உண்ணோக்குக என்பது கருத்தாயிற்று.

§மனந்தன்னை அனந்தனடிவை எனக்கூட்டுக; அனந்தன் -சிவபிரான்.

¶வனையவற்றிலே நினைவு மாற்ற எனவருவித்துரைக்க; நினைவு- மத்தி
மதிபம்.

||வரம் - மேன்மை.

அரிது சமாதி யடைகை யதனா

லெளிது தியான மியற்று.

(சக)

எளிதுதியா னப்பலமென் றெண்ணித் தியானம்

*வெளிற் றிருப்பார் விரைந்து.

(சௌ)

பரிய வுடைகளைவர் பட்டாடை பெற்றார்

பரியவுடை டியில்லார்க்குப் பட்டு.

(சௌ)

ஆதார மென்னநீரா தாரமென்ன டயோகமிரண்

டாதாரஞ் சொன்னதியா னை.

(சக)

பரமசிவன் ஸ்ரீரூபீருட் பார்க்கைநீரா தார

மிரவுபக லற்றவிடத் தின்.

(ந௦)

அ. சமாதி.

இந்தநிலை தானே சமாதியிற் றிணப்பெற்றார்க

நிகைந்தொடுநான் கும்மடங்கு மாங்கு.

(ந௧)

அட்டாங்க யோக சமாதி யடைந்தாருக்

கட்டமா சித்திகளுண் டால்.

(ந௨)

ஆதலினாற் செக்க ரருகுகமொரு கோடி யென

நாதனை நெற்றிநடு நாடு.

(ந௩)

நெஞ்சந் தனினு நீனைநினக்கு வேண்டிமுரு

நீவஞ்சஞ் செனுஞ்சகனா தாய்ந்து.

(ந௪)

அருட்சனைசெ யன்பா லிதைய வலரிப்

றரித்துச் சதாசிவனைத் தான்.

(ந௫)

*வெளிற் - இலேசாக என்பது கருத்து.

†இல்லார் - தரித்திரர். இல்லார்க்குப் பரியவுடையேபட்டு என்பது கருத்தி.

‡யோகம் - தியானம்.

§ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்; நான்கு - அந்தக்காணம் நான்கு.

||அஞ்சஞ்செனுஞ் சகனம் - சிவபிரான்கொண்ட சகனவீழ்வமென்னு மிருபத்தைந்து மூர்த்தம்.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை
பென்றுஞ் சிவன்று ளினை. (நக)

முத்திசமா திக்காகு மற்றையவே மும்முறையாற்
*புத்திவிதம் வாய்க்கும் பொருள். (ந௭)

அடங்கினர்க்கிவ் வட்டாங்க மாரியன்போ திக்க
விடம்பர்க் குணர்த்தின் விடும். (ந௮)

தீர்வா†ரா சுத்தமர்க்குத் தேற்றினர்தேர்ந் தாருமிந்நூல்
சேர்வார் பரம சிவம். (ந௯)

அட்டாங்கயோகக்குறண்முற்றிற்று.

இந்தூல் திருக்கையபரம்பரைத்திருவாவடுதுறை ஆதீனத
திற் கிடைத்தது. இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை
இங்கே இவ்வட்டாங்கயோகக்குறளை “ஆயந்தாகமத்தறைவாம்” என
முன்னர்க்கூறியிருத்தலால், இது சைவரமயத்தவர்க்கு ஞானசா
னமாய் மிக்கபயன்றருவதெனக் கருதி இச் ‘செந்தமிழ்’ வாயிலா
வெளியிடுவித்தேன்.

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்வான்

சேற்றூர்-சுப்பிரமணியக்கவிராயர்

சைவநூற் பரிசோதகர்

18 துரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

மதுரை.

*புத்தி - போகம்.

†ஆக - குற்றம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ்ருத்தமறவுய்யும்வழி.

செம்பவள வாயன் சிவந்த னைங்கரன்று
ணம்பவள மாமே நகரு.

(க)

கருத்தினிற்கண் டசனடி கட்டுரைப்பாம் பத்தர்
வருத்தமற வுய்யும் வழி.

(உ)

விருத்தர் பிணியாளர் மெல்லியலார் பாலர்
கருத்தினரு சிக்குவே கண்டு.

(ங)

உதையத் திரவி யொளியனைய லிங்க
மிதையத் தலர்மீ திருத்து.

(ச)

ஆட்டுகவான் பாலாதி பட்டணித்தா ரக்குழமாட்டு
சூட்டுகவில் வாதித் தொடை.

(ரு)

நிகழும்ன்பார் ¹போனக மாதி கிவேதி
கமழ்தூப தீபாதி காட்டு.

(௭)

அஞ்செழுத்தாற் சொன்ன ²வனைத்தினைபுஞ் செய்யடைவே
யஞ்செழுத்தே மந்திரமெல்லாம்.

(௮)

³நெஞ்சத் தருச்சி நனைவுதனி லாகுதிசெ
யஞ்செழுத்தா ⁴னாபிபழ லார்த்து.

(அ)

பாவனையிற் பட்ட கருடனாற் பாம்பொழியும்
பாவனைமெய் செய்யும் பலம்.

(ஈ)

உள்ளேவல் செய்வானைக் ⁵காந்தன் மிகவுவப்ப
னுள்ளேசெய் பூசை யுவந்து.

(இ)

1 போனகம் - அன்னம்.

2 அனைத்தினையும் - ஆன்பாலாதிவனைத்தையும்.

3 நெஞ்சத்தைப் பூசைத்தானமென்றும், ⁴நாபியைஓமத்தானமென்
றுஞ் சிவஞான சித்தியாருரையிற் கூறியவாறு காண்க.

⁵ காந்தன் - நாயகன்.

அலைவாக்கைக் கில்லை யருவருப்பு மில்லை
கொலையுமலை ¹புட்பூசை கூட்டு. (௩௧)

புறத்துஞ் சிவபூசை பூவாற் புரியா
²யறத்தின் மலையிலக்கே யாம். (௩௨)

முட்டாதே தொட்டான் முடிக்க சிவபூசை
விட்டா னரகின் விழும். (௩௩)

நெஞ்சத்துன் னிச்சிவன் று ணிண்ட ³வடங் கைபூண்டே
யஞ்செழுத்தை நாவினுஞ்சொ லாய்ந்து. (௩௪)

வாக்கினொலி மந்தவொலி மானதமென் றிம்மூன்று
மாக்குங்காற் ⁴தர்ச்சனிமுன னுட். (௩௫)

வாக்கொலியின் மந்தம் ⁵விசிட்ட மதன்விசிட்ட
மாக்கு மொலிமனத்தி னால். (௩௬)

மேலியற்றாய் போகம் வெறுத்தால் விரும்பினால்
மாலையைக் கீழே மறி. (௩௭)

கண்டி விசிட்டங் ⁶கரிட்டங் ⁷குசைக்கிரந்தி
⁸புண்டரிக முன்மணிபும் பூண். (௩௮)

சிவஞ்சத்தி யான்மாத் ⁹திரோதம ல ¹⁰பைநதுஞ்
¹¹சிவமுதலைந் திற்சிந்தை செய். (௩௯)

1 உட்பூசை - அந்தரியாகபூசை.

2 அறத்தின்மலை - என்றது சிவபிரானையென்க.

3 வடம் என்றது உருத்திராக்கமாலையை.

4 தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல்.

5 விசிட்டம் - மேன்மை.

6 கரிட்டம் - சிறுமை.

7 குசைக்கிரந்தி - தருப்பைமுடிச்சு.

8 புண்டரிகமணி - தாமரைக்கொட்டையாகியமணி.

9 திரோதம் - திரோதானசத்தி.

10 மலம் என்றது ஈண்டு ஆணவ மலமென்க.

11 சிவ - என்றது சிவரவகரங்களை.

முத்தி ¹வலநாடி மொழி ²சுமுனை முற்றிரண்டிற்
³புத்திக் ⁴இடையிற் புகல். (உய)

⁵நெற்றிநடு மன்று ணிருமலன் று னுடன்பாற்
பந்லறுப்பா னுன்பாலன் பால். (உக)

அருக்கன் சிவனென் றலிநு ளர்ச்சி
யிருப்பாய் சிவபுரத்து ளரின்பு. (உஉ)

தூவியினைக் கோபுரத்தை யீசனெனக் கண்டுதொழு
பாவமறும் வாயாதுன் பய. (உங)

⁶நின்று மிருநதுங் கிடந்து நடந்துகினை
யென்றுஞ் சிவன் று ளினை. (உச)

வறுத்தமற வுய்யும் வழிமொழிக பத்தர்க்
கரக்கத்தா லாசா றியன். (உரு)

வருத்தமறவுய்யும்வழிமுற்றிற்று.

இந்தூல், திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவடுதறை ஆதினத்
திற்குடைத்தது. இநதூலாசிரியர் பெயரிடங்கால முதலியன விளங்க
வில்லை. அட்டாங்கயோகக் குறளிற் கூறிய 'கின்றுமிருந்து' மென்னு
முதற்குறிப்புடைய குறளை யீண்டுங் கூறியிருத்தலால் அந்நூலா
சிரியரே இநதூலாசிரியரென்றும் அவர் மாணுக்கரே இநதூலாசிரிய
ரென்றுங் கூறுவர். இதில், அத்தரியாக பூசை, ஓமம், தியான முத
லியவற்றைக் கூறியிருத்தலாற் சைவசித்தாந்திகட்குப் பெரும் பிர
யோசனமாயுள்ளதென்று வெளியிடு வித்தேன்.

இங்ஙனம்

சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக் கவிராயர்.

1 வலநாடி - பிங்கலைநாடி.

2 சுமுனை - நடுநாடியாகிய சுமுமுனைநாடி.

3 புத்தி - போகம்,

4 இடை இடைகலைநாடி.

5 நெற்றியைத்தியானத் தானமெனச் சிவஞான சித்தியாருரையிற்
கூறியவாறு காண்க.

6 இவ்விருபத்து நான்காவது குறளை அட்டாங்க யோகக் குறளினங்
கூறியவாறு காண்க.

ஸ்ரீ:
புலவராற்றுப்படை.

முகவுரை.

இவ்வாற்றுப்படை இயற்றியவர் திருக்குருகர் என்னும் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்த சிறிய இரத்தினகவிராயர் என்பார். இவர் இற்றைக்கு முந்நாறு வருடங்கட்கு முன்னிளங்கிய செந்தமிழ்ப்புலவரும், மாறனலங்கார வுரையாகிரியருமாகிய திருமேனி, இரத்தினகவிராயரின் வழித்தோன்றலாவர். இவர் இருநூறுவருஷங்கட்கு முன் கல்வியுஞ் செல்வமும் ஒருங்கெய்தி விளங்கிய வள்ளலும், மச்சபுராணம், நீரேர்த்தலபுராணமுதலிய பல நூல்களியற்றியோருமாகிய இரசை-வடமலையப்ப பிள்ளை அவர்கள் பேரில் இவ்வாற்றுப்படை பாடினர். இந்நூல் திருச்சிராப்பள்ளியிலே கோல்லமாண்டு அகாஅல் அரங்கேற்றப்பட்டதாக அவ்வேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. வடமலையப்பவள்ளலின் மரபினர் திருநெல்வேலியில் இன்றும்சிறப்புற்றிருக்கின்றனர். இவ்வாற்றுப்படை சொற்சுவை பொருட்சுவை பெரிதுடைத்தாய்ப் படிப்போர்க்குப் பேரானந்தம் பயப்பது.

பத்திராசிரியர்.

உ

திருக்குருகூர்

சிறிய இரத்தின கவிராயர்

இயற்றிய

புலவராற்றுப்படை.

காப்பு.

வேற்றுப் படையை நரிப்படை யாக்கித்தன் வேற்படைக்குங்
 கூற்றுப் படைக்கும் விருந்தாட்டும் வீரன் கொழங்கருணை
 யூற்றுப் படைக்கும் வடமலை மாலிரை யூர்ப்புலவ
 ராற்றுப் படைக்குமுன் னிற்பான் செந் தூரி லறுமுகனே

அரச வடமலையே யாதுலர்தம் வாழ்வே
 யிரசையர சேயரச ரேறே——முரசப்
 புலவராற்றுப்படையும் போர்வேலோய் நின்மேற்
 புலவராற்றுப்படைபொற் பூண்

பாயிரம்.

* கன்ன னநவரத கல்யாணன் பார்புரக்கு
 மன்ன னிரசை வடமலைமேற்——பன்னுதமி
 மேற்றுப் படைக்கு மிரந்கனி ருன்புலவ
 ராற்றுப் படைபாடி னான்

நூல்.

பார்புகழ் தெய்வப் பசுந்துழாய் பூத்த
 கார்முகின் மேனிக் கருணையங் கடவு
 ளாண்டமு மகண்டமு மனைத்தும் பூத்த
 முண்டக நாபி முனைத்தெழும் பிரம

* இச்செய்யுள் 'வடமலையப்பன் கவிராயர் பாடியது' என இ
 நூலாசிரியர் கூறுகிறார்.

புலவராற்றுப்படை

- ௫ னிசைமுகப் பழமறை யிர்ந்தே னுவட்டெறி
திசைமுகப் பரிமளச் செந்தா மரையினு
மேனிலா வியமுகை மென்முலைக் குடைந்த
பானிலா வெள்ளிதழ்ப் பங்கே ருகத்தினும்
வெண்டுகில் வெண்பணி வேய்ந்துவீற் றிருந்த
- ௧௦ பெண்டகை வெண்ணிறப் பேடை யோதீம
மறுபா னுன்கென வமைத்தசொற் கலையா
புறுபாற் கடலக டிதித்தெழுந் திங்க
ளல்வழிப் புகுமென தகவிருண் மாற்றுபு
நல்வழி காட்டிய நந்தா விளக்கங்
- ௧௫ காவிலை யாடுங் களிமயில் கடுப்ப
நாவிலை யாடு நற்றமிழ்க் கவிஞன்
கவியொடு வாதி கமகன் வாக்கியெனப்
புவிபிடம் பழிச்சிய புலமை யாள
னறம்பொரு ளின்பங்ங் டாமெனு நான்குந்
- ௨௦ திறம்பட வுணர்ந்து செப்புநா லறிஞ
னெண்பெயர் முதலா வீரைர் தெழுத்தும்
பண்புற வகுத்த பதங்க ளிரண்டு
மொருமூன்று புணர்ச்சியு மிருமூன்று விகாரமும்
வேற்றுமை யாறுந் தோற்றிய வல்வழி
- ௨௫ தொழின்முத லாகத் தழுவுமீ ரேழுஞ்
சாரியை யுருபுஞ் சேருமிரு திணையுஞ்
செய்யுளும் வழக்குமென் றெய்துமிரு திறனு
மொருவகை தழீஇய விருவகை யெச்சமும்
வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற் றெனுமிரு குறிப்பு
- ௩௦ மூவகை யிடனு மூவகைக் காலமு
நால்வகைச் சொல்லும் பாலோ ரைந்துந்
தொகையோ ராறு மிகைவழு வேழுந்
தொகுத்திடு மெட்டு வகைப்பொருள் கோளு
மிடைச்சொ ளுரிச்சொலென் றடுத்தசொல் ளிரண்டுந்
- ௩௫ காட்சி முதலாங் கைக்கிளைப் பகுதியு

மாட்சி யியற்கை மணத்தன் முதலாக்
களஹிற் குரிய கிளஹித் தொகையு
முற்புணர் மகிழ்ச்சி முதலா வுரைத்த
கற்பின் வகையுங் கட்டுரை யொழிபு

சு௦ மெழுத்தசை சீர்தனை யியைந்த வடி தொடை
வழுத்துபாப் பாவினம் வண்ணமீ றுகக்
கோப்புற வகுத்த யாப்பின் விதியு
முத்தகங் குளக மெய்த்தொகை தொடர்நிலை
யென்னநால் வகைத்தாய் மன்னிய செய்யுளுஞ்

சு௧ செறிவுமுத லாக நிறைகுணம் பத்துடை
வைதற்ப பாகமு மெய்திய கவுடமுந்
தன்மை யுவமை தானமுத லாக
வன்மையில் பாவிகம் வரைபொரு ளணியுந்
தேமூற் றிருந்த கோஷத் 'திரமுத

௧௨ லக்கரச் சுதகமீ றுனசொல் லணியு
மிக்குள மடக்குமென வேறுவே நிசைத்த
தொல்காப் பியமுத லொல்காப பனுவலுட்
கருவி செய்கையென் றிருவகைத் தாய
வெழுத்துச் சொற்பொரு ளியாப்பணி யெனத்துறை

௧௩ பழுத்த விலக்கணப் பவ்வங் கடந்து
மிலக்கிய மெனுங்கட லெளிதினிற் கடந்துங்
கலக்கும்வெங் கலிக்கடல் கடப்பரி தாகி
யீகை யென்னு மிரும்புனை யேற்றி
யோகைசேர் செல்வமென் றோர்பெருந் தீவினிற்

௧௪ சேர்த்தியுயிர் காக்குந் தியாகி யென்றோர்
கீர்த்திபெறு மீகான் கிடைத்தலின் மையினுற்
றொல்லையுழ் வினையாஞ் சுழிசுழித் தலைப்பச்
செல்லல்கு ரவாவெனுந் திரையெடுத்த தெறிய
வன்பி யென்னு மகரமீன் விழுங்கத்

௧௫ துன்ப மென்னுஞ் சுறவேதிர் பாயக்
கவலை யென்னுங் கடுங்கரா மீர்ப்பத்

புலவராற்றுப்படை

- துவளுபு மேனி சோர்ந்துநடு நடுங்கியு
மன்புள சிந்தைய ராகுநட் டோரெனும்
வன்பிலா வோட்டை வங்கத் தேறலு
- எய மப்புறத் தியங்கா தலைதலை மீதுறக்
குப்புறத் தாழ்த்து கூட வமிழ்ந்தியு
மெவ்வழி யேனு மினிமுயன் றய்துமென்
றவ்வழி யுளுற்று மருந்தொழிற் பாசியைப்
பற்றெனப் பற்றிப் படர்தலு நைந்துநைந்
- எரு தற்றிடை சிதைப்ப வலக்கணுற் றிரங்கியு
மாக்க மென்னு மக்கரை சேர்துமென்
றாக்கமி லிரவெனு மோர்பசு மட்குடங்
கைக்கொடு நீர்தக் கரைந்துகரைந் தேகலு
மக்குடம் போல வகங்கை கரைந்து
- அய நல்குர வென்னு நடுக்கிள் புகுந் து
மல்குவெந் துயராம் வனத்தீ வளைப்பக்
கிளையெனுந் தூறுகாற் றிளையெனச் சுற்ற
மாயா லிரவெனும வன்பேய் தொடர
வீயா வன்கண ரெனுதேள் கொட்ட
- அரு நெடும்பசி யென்னுங் கொடும்புலிக் கிரையாய்
மானமுங் குலமும் வண்மையும் பொறைபு
ளுனமுந் தருமமு நன்மையுங் குடிபோய்க்
கருத்துறு பயமுங் கவ்வையும் பழியும்
வருத்தமும் பிணியும் வதியுமா லயமாய்ப்
- கூய படல்கொடு சாத்து மிடனிலா மனையுங்
காய்ந்தபுத் தோலை வேய்த்திடாக் கூரையும்
வெளியறக் கற்றை விரித்துவான் முகட்டிற்
றுவினிழா திறுக்கிச் சுற்ற முகடும்
பொருக்கறத் தெளித்துப் பெருக்கா முன்றிலும்
- கூரு புரையறத் தீற்றிப் புதுக்காச் சுவருந்
தரையலான் மெத்தை தழுவாச் சேக்கையு
மெழுகிமென் கோல மெழுதாந் திண்ணையுங்

௭

புலவராற்றப்படை

- கமூரீர் களைந்து பொழியாத் தொட்டியும்
பொங்கா வடுப்பும் புகையா வட்டிலு
க00 மங்கார் பதம்வைத் தடுக்காக் குழிசிபு
மயன்மனை புகுதாச் செயன்மனை யாட்டி
மஞ்சனீ ராடி வயங்கா மேனியு
மஞ்சனந் தீட்டா வயில்விழிக் கடையுஞ்
செம்பஞ் செழுதா வம்புயப் பாதமும்
க0௫ வரிவளை புனையா விருகைக் காந்தளந்
திலகம் பொறியாத் திங்கள்வா னுதலு
பிலகுவெண் கெல்பொறு திருகுநா லிடையு
மைம்முகிற் காடென வகிர்ந்துசிக் கறுத்து
மொய்ம்மலர் செருகி முடியாக் கூந்தலு
கக0 நயனிலா நடையு நகையிலா முகமும்
பயனிலா மொழியும் பரிவிலா வுளமும்
பாலொடு வறந்து பசிபொடு வெதுமபித்
தோலொடு திரங்கிச சுருங்கிய முலைபு
மம்முலை நெருடி யரும்பசி பொறுது
கக௫ விம்முசெங் கணிவாய் மென்பசங் குழவி
சுவைத்தலு மொருபாற் சுவைத்துளி பெறுது
நெடிதுயிர்த் தயர்ந்து துடிதுடித் தேங்கி
நோய்முக நோக்கிய தாய்முக நோக்கி
யீரித முண்க ணீர்கரைந் தொழுக
க20 மூரல்வெள் ளெயிற்றின் முனைநிலா வொழுக
மழலையந் தொனிவிடுத் தழுமிளங் குரலு
முற்பட முதிர்ந்த பொற்புடைச் சிறுஅ
ரொருபொழு தாயினு மூண்சுவை காணு
திருபொழு. தேமாந் திணைக்கவு ளதைப்ப
க2௫ வெண்ணெய் காணுது தண்முடி காய
மிளகு காணு தொளிமுக மழுங்க
நரம்பெழுந் தென்பு நிரம்பமெய் தோன்ற
மெக்கிய வயிறு விலைபோற் குழைய

- கக௦ பலபல பிதற்றிக் கலகலென் றெலித்துச்
சட்டஞ்செய் துலகைத் திட்டஞ்செய் பவர்போன்
முன்னிறை யிரட்டி பின்னிறை யேற்றி
யடுங்கோ லென்னக் கொடுங்கோல் செலுத்தி
யடியடி யென்ன வடித்தடித் தெளிய
- கக௧ குடியிலைத் தோட்டுங் கொடியபா தகரை
யப்பிறப் பினிலே யளித்தன மதனா
லிப்பிறப் பினிலே யிப்பொருள் படைத்தே
முற்றவர்க் கின்னு முதலின் மேன்மேலு
மற்றுள பிறப்பினும வருநமக் கென்று
- கக௨ சொல்லவந் தவர்மனச் சூழ்சசி யறியாது
செல்வநிலை யன்றெனுஞ் செய்கை குறியா
தீதலே யறமெனு நீதி கருதா
துரனார் பருவா யுணர்விலாக காகமுங்
கரவா கரைநதுணக் கண்டு தெளியாது
- கக௩ வாரறப் புடைத்து வட்டமிட் டெழுந்து
பூரண குடமபோற் புளகிதஞ் செறிந்த
கொங்கையும் வால்வளைச் செங்கையுங் காட்டி
வாடையு மருநது மஞ்சளுங் கூட்டி
மேடைமே னின்று வெண்ணகை கோட்டிச்
- கக௪ சொக்கிடு மாய மைக்கணன் மருட்ம
பாசிழை யல்குல் வேசையர்க் கலது
தனம்பெரி தளிக்க மனங்கூ டாது
படிறுபல விளைத்துக் கொடிநக வுடைக்குங்
கூர்ங்கை யல்லவர்க் கீர்ங்கை விதிராது
- கக௫ வறியவர்க் காணின் மொறுமொறுத் திகழ்ந்து
பகைத்தவ ரென்னத் திகைத்தெதிர் நோக்கி
யிஞ்சி தின்ற வெஞ்சினக் குரங்கென
வகங்கெட வாளா முகங்க்கி கடுத்துக்
கல்லெறிந் தன்ன வல்லுரை கூறி
- கக௬ நாய்போற் குரைத்துப் பேய்போற் குனித்துத்

தள்ளெனத் தள்ளித் தலைக்கடை யடைத்துத்
தண்டிய குண்டோ தரன்போற் றெந்தியும்
பண்டியும் பாவமும் பருக்கப் பருத்து
நமரிவர் நமக்கிவர் நண்பின ரூரிய

௧௯௫ தமரென வடுத்தோர் தமக்கு மெள்ளாவும்
பாத்துணை தளவில் பழம்பொருள் புதைத்துவைத்
தீத்தொகு தேன்போ லிழக்கு மூடரை
வேனிலிற் றளர்ந்து விடாய்கெட நுகர்வான்
கானலை கீரெனக் கருது சென்றெனக்

௨௦௦ கற்பசு முலைப்பால் கற்ப்பான் புக்கென
வற்புறு மணனெய் வடிப்பா னிரைந்தென
வறிதினி லித்துப் பெறுபயன் வேண்டி
யிரவலர்க் கொருகா சீயாக் கைகளை
வரைவிலா தளிக்கு மீழமுது லென்றும்

௨௦௫ பொய்யொழிந் துரையாப புரைகொன்பாழ் முகத்தை
மையொழிந் திலங்கும் வாண்மதி யென்று
மொருவரைத் தாங்கா வுரனிலாப் புயங்களை
யிருவரைச் சுகரத் திகலுடைத் தென்றும்
வழுவறத் தேர்ந்து வடித்துநன் மதுரந்

௨௧௦ தழுவின நவரசத் தண்டமிழ்ப் பாகைக்
காட்டுக் கெறித்த கதிர்நிலா வென்ன
மேட்டுக் கிறைத்த விழுப்புன லென்னப்
போதமில் செவிடர்முன் னூதுசங் கொலியெனக்
கமரிடை யுகுத்த வமிர்தென வாங்கவர்

௨௧௫ தொள்ளர் மரச்செவி யுள்ளே தூஉய்
வேளையன் நின்று நாளை வம்மென்ன
வழிபல தேய்ந்து குழிபட நடந்து
நூல்கொளுந் தமிழை நுவன்றிதும் வாய்ப்பாற்
கால்களுஞ் சலித்துக் கருந்தழும் பேற

௨௨௦ ஐந்தரு சகடத் துருளே போலவும்
பேர்தரு மூசற் பிறழ்வடம் போலவும்

போவதும் வருவது மாவதே தொழிலாய்
நாட்செல நாட்செலத் தாழ்ச்சியாய்ப் பலமும்
பஞ்சியாய்க் கழிய விஞ்சிரீன் கலியா

உஉரு விரைமுகக் கீரிமுன் வருபொறிப் பார்தளப்
பார்தள்வாய்ப் பட்டு மாந்து தேரை
கொடிச்சிறு தூண்டில்வாய்த் துடித்தெழு கெண்டை
பருந்துவாய்க் கவ்வ வருந்தும் பார்ப்புத்
தொகப்படு மொட்டில்வந் தகப்பிடம் பறவை

உஉ0 யாலேவாய்க் கரும்பு வேலைவாய்த் துரும்பு
வலைவாய்ப் புகுமொரு மானைத் தியங்கி
யுலைவாய் மெழுகென வருகுவெய் துயிர்த்துச்
சிதலை தின்ற முதுமரம் போலவும்
புல்லுரீஇ படர்ந்த சில்லி போலவு

உஉரு மிளங்கனி றுண்ட விளங்கனி போலவுந்
தும்பி குடைந்த தம்பம் போலவு
முள்ளுற மெலிந்து வெள்ளுடற் கோதாய்ச்
சலமதி யெனமதிச் சஞ்சலம் பெரிதுற
நாழிகை யொருநா னொளொரு மாதம்

உச0 வாழிய மாதமோர் வருடமாய் நீடத்
திரிதரு நாளோ ரிரவிடைச் சலியா
வொடுங்கிய மெய்யன் கொடுங்கை யணையாக
வொருசிறி தாங்கே யிருவிழி முகிழ்ப்பக்
கனவுகண் டிதுவோர் நனவென விழித்தனன்

உசரு யாதோ வென்னின் மாதே கேளாய்
குடதிசைப் புறத்தோர் நெடுவரை முகட்டி
லாறாப் பசிக்கனன் மாறா துழன்று
தாகமுந் துயருஞ் சோகமும் பெருகித்
தளர்வுறு மஞ்சிறைச் சாதகச் சேவல்

உரு0 கிளையொடும் பார்ப்பொடுங் கீழ்த்திசை நோக்கி
யெழுந்துசெல் பொழுதி வினவளை கொழிக்குங்
கொழுந்திரைப் படுகரைச் செழுந்திணை மருதத்

- திந்நிலங் குளிர்ப்புற மின்னரம் பெழுஞ்
கருமழைக் கொழுந்து பெருமழை பொழிய
- உருநு வருந்துளி யழுதம் விருந்து கூட் டருந்தி
பெய்லையின் மசுழ்வொடு மொல்லையின் பீண்டன
னீண்டிவுண் வரும்வழி யாண்டொரு நெறிக்க
ணைமலர்க் கூந்தற் பிறைமலி வாணுதம்
பவாமென் கனிவாய்ப் குவனையங் கடைக்க
- உரு0 னிணைத்தடித் திரண்டு பணைத்தெழு கொங்கை
யிறாபிறு மென்ன மறுகுநான் மருங்கும்
சிலம்புபொற் சதங்கை யலமடிஞ் சீறடித்
தாயினு மன்பிற் சேயிழை யொருத்தி
கருநிறப் புயல்போன் மருவிமோர் தலைவன்
- உருநு நன்மொழி மாறு தென்முன மெய்தி
விளங்குதங் கையின்மா னுளங்கனி பொன்று
நன்கொடு பெறுகென னென்கைபி லீந்தனன்
வாங்கினன் வல்லையி லீங்குவர் தடைத்தே
னங்கதற் குறுபய னிங்குதின் றொளியே
- உரு0 னத்திரைக் கேக வவனியேழ் புரங்கு
மைத்தகு திறத்தோர் மன்னர்மன் னவனா
லின்புறு பெருவா மெய்துவ துளதென
வன்புறு டனையாட் கறிவுறப் பகர்ந்து
களிப்பொடு மெழுந்து வெளிப்புறப் படுதலு
- உருநு மந்தன நிருவர் வந்தது கண்டனன்
பிறைவடந் திகழ்முலைப் பெண்ணைங் கனையவர்
பிறைகுடஞ் சுமந்து நேர்வரக் கண்டனன்
கரிக்குரீஇ யிடம்பாய்த் திருக்குதல் கண்டனன்
கருடன்வந் திடமா யருடரக் கண்டனன்
- உரு0 நன்றிகூர் நிமித்தமீ தென்கொண் டாடினன்
நிகழும்வெண் டரளமுஞ் செம்பொனும் வரன்றி
மொகுமொகென் றருவி முழங்கிவிழ் குன்று
மாரமுந் தேக்கு மசோகமு நாகமும்

- வேரலு மைவனம் வினையுஞ் சாரலுஞ்
 ௨௮௫ சிறையடித் தகவுஞ் செழுங்கனித் தோகையுங்
 கறையடித் திரளுங் கும்போர் மடங்கலு
 முறப்புலி யெதிர்பாய் மறப்புலிக் குழாமும்
 விடாவடி வள்ளுகிர்க் குடாவடித் தொழுதியும்
 பெறுகுடிக் குறவர் சிறுகுடிக் குரம்பையு
 ௨௯௦ நிரம்பிய குறிஞ்சிப் பெரும்புலங் கடந்தனன்
 விராவரும் பராகைக் குராவ் மராவங்
 காரையுங் கரிந்த குரையு மிருப்பையுஞ்
 சருகுபட் டெர்ந்த கருகுபைங் கள்ளியும்
 விடரெழுந் தெங்கணும் படர்வெயிற் கானலு
 ௨௯௫ முரிசிறைக் கழுகும் விரிசிறைப் பருந்து
 முன்னாய் வெகுண்டிகல் செந்நாய்க் கணமு
 மிடைந்தவெம் பாலைக் கொடுத்தினை கடந்தனன்
 பைங்குலை முல்லையுஞ் செங்குலைக் கார்தள
 நறுஞ்சினைக் குருந்துங் குறுஞ்சினைக் கலுழியுந்
 ௩௦௦ தாற்றுக்கதிர் வரகு மேற்றுத்தொறு நிரையு
 மதுவியல் கூந்தற் பொதுவியர் குரவையு
 மன்னிய முல்லை நன்னிலங் கடந்தனன்
 றடம்பனைச் செந்துண ரடம்சின் கானமும்
 விரும்புவெண் முகைமுத் தரும் புந் நாகமுந்
 ௩௦௫ தாங்குபைங் குடக்காய் தூங்குமுட் கைகையுந்
 திவள்சினைப் பணிலமுந் தவழ்கழிக் கானலு
 முடைப்புலால் பகருங் கடைப்படு களமு
 மப்பள வளாய வுப்பள வளமுஞ்
 சைவலப் படலையுங் கைவலத் திமிலரும்
 ௩௧௦ பாய்மரம் விரித்து வேய்மரக் கலமும்
 பட்டின வளாகமு மட்டிலா திசைந்த
 நெய்தலஞ் சூழ நெய்தினிற் சாருமுன்
 மத்ததன் மருங்கில் வான்முக டளந்து
 சுற்றிய பனிக்குச் சுவர்மணி மாடமுந்

- நகரு தோரண நூற்றுந் துகற்கொடி மறுகு
மாரண வேதியர்க் கக்கிர காரமுஞ்
சித்திர முகப்புந் தேவரா லையமு
நித்திலப் பெருந்தூ ணிறைத்தகா வணமு
நித்தலும் பொழியன சத்திர சாலையு
- நகஉ௦ பாடகத் திரண்முலைப் பாடகச் சிறுபுச்
குடகக் கையினர் நாடகத் தரங்கும்
வாழையும் பலவு மடற்பசும் பூகமுந்
தாழையு மாவுந் தழைத்தபூந் காவுந்
சுவனையுந் கமலமுந் குழுதமுஞ் செறித்த
- நகஉரு தவனையுந் கயலுந் தாவும்வா விகளு
மடைகரைப் புரினமுந் குடையுநீர் மதகு
மாற்றுநீர்ப் படுகையு மூந் றுநீர்க் கேணியுந்
கன்னலம் படப்பையுந் ரெந்நெலங் கண்ணியு
முழுதொழின் மாறு மழுவ ரோதையு
- நகந௦ மாலையு மினமரசு சாலையு மெங்கணுஞ்
குழந்துவிண் ணிமைபவன் வாழ்த்தபொன் னுலக
நவந்தி யொடுபோந் தவனியில் வந்தெனத்
தரைபூர் சிறப்படை யிரைபூர் புகுந்தனன்
நிருந்துபொந் கோயிற் செழுமணி முகப்பிடை
- நகநரு யிருந்தன னக்கணத் தெற்குடன் முழக்கென
வல்லியங் குறுங்கண்வார்ப் பல்லியங் கறங்கத்
தன்கதிர் மதியென வெண்குடை கவிப்பத்
தேமரு மெல்லிதழ்த் தாமரை முகத்தியர்
காமரு கற்றைவெண் சாமரை யிரட்ட
- நக௩௦ பெள்ளடை நாசியர் வெள்ளடை யுதவ
வாளஞ்சு கண்ணியர் காளஞ்சி யேந்த
வொருதனித் தடக்கை யிருபிறைக் கோட்டு
மும்மதஞ் சொரியும் வெம்மத நால்வாய்
முகபட மிலகிய புகர்முக விகடப்
- நக௪௦ போதகக் கழுத்தின் மீதிலோர் புலவ

SUBRAHMANYASARMA
TAMIL-PANDIT.

னெதீர்ந்தனன் மன்னோ வெதீர்ந்தனன் மன்னோ
வதீர்ந்தன யாவையீண் டடைகுநர் யாரென
வத்திசை நோக்கலு மித்திசை நோக்கினன்
யானெதீர் செலவவன் றுனெதி ரணுகன

௩௩௦ நெருவ ரோருட லோருயி ரிவரென
விருவரு மிருமார் பிசைந்துறத் தழுவினம்
விள்ளருங் காதன்மீ தூரரீ தூர
வுள்ளமும் வாய்மையு மொன்றுபட் டிவந்தன
நலிந்தவெங் கலியா னுடொறுப் புலவ

௩௩௩ மெலிந்தனை கொல்லோ மெலிந்தனை கொல்லோ
முற்றிய வுன்றுயர் முழுவது நீங்குதற்
குற்றது கால முரைக்குவல் கேளாய்
மாரிகுழ் குடுமி நேரிமால் வலாயான்
கரைபொரு தரங்கத் தரளமா நதியா

௩௩௪ னியலிசை முத்தமிழ் யாவருமுணர்ந்து
பயிலிருங் கோளப் பாண்டிநன் னுட
னினாயூர் வளைதவ ழினாயூர் க் குதிப
னுரங்கெழு நடன துரங்க மிவந்தோன்
மருவலர் வயிர மணிமுடி யிடறுங்

௩௩௬ கருநிறக் கரடக் கடாக்களிற் றுதைய
னாழ மமுதமு மளவிய மாதர்கண்
ணீலமு நீலமு நீங்கா மாப்பினன்
பரசிய மூவகை முரசதீர் முன்றில
னாழிகுழ் புவிபுகழ் பேழியந் துவசன்

௩௩௭ பொருதினைத் தலறுந் தினைதினைத் தெறிந்த
நந்தூர் கடல்வாய்ச் செந்தூர் முதலார்
தலமோ ராறுஞ் சிரமோ ராறு
மின்னவிர் முடியும் பன்னிரு கரமு
மழகுறப் பொலிந்த மழகனி றணைய

௩௩௮ கந்தனை யுமையான் மைந்தனைக் குறமான்
மோகன வடிவேன் முருகனை மயூர

வாகனை யநுதினம் வழத்துபே ராணையன்

றெள்ளிய கலைப்பில் பள்ளியி லறிவாரி

கற்குமு னேகொடை கற்றறி நிபுணன்

௩௨௦ சற்குண லளிதன் சரச்சல் லாபன்

செவிபினுங் கையினுஞ் செல்பவர்க் கினியநாற்

கனியெனு மழுதழுங் கனகமு மிறைப்போன்

றன்முதங் கண்டவர் தாங்கல்பின் புல்லர்பேய்

வன்முதங் கண்டு மலங்கா தருள்வோ

௩௨௧ னருமையும் பெருமையு மறித்தவ னொளிமையு

முரிமையும் பழமையு முன்மை மறித்தோன்

மருண்டுசொப் பனத்து மிரண்டிரை யாத

சாத்திய வரன னித்தியகல் யாணன்

வரையா தெவர்க்கும் வழங்குபொன் மேகங்

௩௨௨ கரைகடற் தொழுகுங் கருணைத் தடங்கட

லியலன்ப் பரிய நயகுணக் குன்ற

மன்பு கணிந்த விற்பக் கொழங்கனி

பெருமைக் களஞ்சியந் தருமக் கொள்கல

மானுலர் திரவியம் வேதியர் தாபரங்

௩௨௩ கற்றவர் கண்மணி யுற்றவர் பிராண

னாவலர் கற்பக மேவலர் கூற்ற

மேற்றவர் கவிநோய் மாற்றுசஞ் சீவி

தரைமுழு தானுந் துரைகள் சிகாமணி

தந்திர விவேக மந்திர யுகி

௪௦௦ யொருதனி வீரப் பொருதிற் சேவகன்

பொருமையி லுயர்ந்த பூமி பாலகன்

சிறுமையில் பெருநிதி சேரள கேசன்

சைவசித் தாந்தங் கைவரு குரிசின்

முல்லையம் பதிசூழ் நெல்லையம் பதிவாழ்

௪௦௧ பிடிநடைப் பூரணக் குடமுலைச் சிறிடித்

துடியிடைக் கோதையெம் வடிவுடைத் தாயொடும்

வரைவனப் பெருமா னரசுகீழ் நிருப்ப

- மனைத்தளங் கண்ட மணிநெடுங் கோயி
 லனைத்தழ குங்கண் டமைத்தது மன்றிப்
 சக0 பானியற் றமிழ்தேர் காவியப் புலவர்
 கரகம் பிதத்துடன் கிரகம் பிதஞ்செயத்
 தேனூற் றிருந்து செவிதொறுங் கணிய
 நானூற்றுக் கோவையு நாற்கவி வண்ணமும
 பலர்புகழ் நீரீர்த் தலபு ராணமு
 சகநு மிருநிலம் புகழு மொருகலம பகழு
 நீல குவப்பப் பாடிநிலே திறுத்துங்
 கூறுசொற் கவிதா சாருவ பெளமன்
 வாரணக் கொடைப்பில் காரணக் கொடையான்
 றருவொப் பெனவெழு தாரணி புரக்கு
 சஉ0 மிருவப் பன்பெறு மிராச குமாரன்
 றெரிதமிழ்க் கூடற் பெரியகர்த தாக்கங்
 வரிசைப் பெயர்பெறும வரிசைத் துரைமகன்
 சிங்காச னத்துரை மங்கா மைக்குமுன்
 சூரிய மூர்த்திதன் காரண வரததாற்
 சஉநு பேர்பெறவுதித்த சூரிய மூர்த்தியோ
 டரசர்க் கரசென வவனியேழ் புரகது
 மிருவப் பனுக்கு மின்னுயிர்த் தாதை
 கருவுடை மேகக் கடுஞ்சிறை தனிர்ந்த
 பருவுடைப் பெருமான் றிருமலைக் கொழுந்துதன்
 சஃ0 ஒருதவக் கொழுந்தென வருகிவக் கொழுந்து
 ஞான கரணி மான பரணன்
 செந்தமிழ்க் குதவுந தியாக வாரிதி
 வந்தவினை தீர்த்த மகரா சனுக்கும
 வாரிகுழ் கிடந்த மதிதலம் புரக்குங்
 சஃநு காரிகு டற்றுரை கல்விக் களஞ்சியர்
 தாயகத் துணைபெனு நாயகப் பெருமாள்
 மேகவார் குழலியர் விழிமனங் கவரு
 மேகநா யகனெனு மேகநா யகவேள்

வீறுள மணிய காரர்சட் டம்பி

௪௪௦ வைத்தவா ரமுமபி மானமும் பொறுமையுஞ்
சத்தியவா சகமுந் தமிழறி புலனும்
புத்திசா தூரியமும் பொலிவுறு நிபுணன்
முத்துநா யகமலர் மூவேந் தருக்கும்
பெருமைபெற் றுயர்ந்த வ ருமைமைத் துனவேள்

௪௪௫ இரகைப் பதிவன ரிருவப் பணையருள்
வரிசைப் பெரியவன் வடமலை யப்பனைத்
தஞ்சமென் றடைந்தே னஞ்சலென் றளித்தா
னித்திறம் பாரவன் கைத்திறம் பாடின
னாதலா னீயு மவனையே பாடிப்

௪௫௦ போதியென் றுரைப்பப் புகழ்த்தவற் பணிந்து
சிந்தையி லெழுந்த சிறுகளி முதிரத்
தந்தனை செல்வந் தமிழ்வலோ யென்னச்
சென்றனன் பொற்குடந் செறிந்தொளி ராடகக்
குன்றென வுயர்ந்த கொடிநெடு மாவிகைப்

௪௫௫ பச்சொளி நீலப் பருக்குமிழ் செறித்த
வச்சிர கபாடம் வகுத்தநீண் முன்றிலிற்
குடகழு பீழமுங் கடகரி திளைப்பக்
காம்பிலி யாரியம் வாம்பரி வகுப்ப
வல்லமுந் துளுவமு மணிமுத் தாப்பப்

௪௬௦ கொல்லமுங் கவுடமுங் குடநிதி யிறைப்ப
மகதமுங் கடாரமுங் குகுதமும் வளைந்து
கவிகையுஞ் சுடர்மணிச் சிவிகையுங் குனிப்பத்
தென்கலிங் கந்தினம் பொன்கலிங் கந்தரக்
கருநட மாளுவங் குருமணி சொரிய

௪௬௫ வங்குஞ் சிங்கா மணிமுடி யேந்தக்
கங்கங் குலிசங் கவசம் வழங்க
மையலங் களிற்று மணிமுடி யரசர்
கொய்தபட் டாடைக் குறும்பாய் விரித்துக்
கையனை நாப்பண் செய்யகண் முகிழ்ப்ப

- சௌ0 முறையிடுந் தெவ்வர் முறைமுறை முத்தந்
திறையிடுந் துழனி செறிந்தபொன் வாசலி
னின்றனன் சமையம்பா தென்று வினாதலு
மாதுலர் வறியோ ரடுத்தவ ருற்றவ
ரோதிலர் பெரியவர் யாராயு மழைத்து
- சௌநு வரிசையின் முறைமுறை நிராபெற விருத்திக்
கனியுமுகக் கனியு மினியபாற் குழம்பு
மிறுகுவெண் டயிரு நறியவா நெய்யு
மறுவிலா வடிசிலு மலிநதுதேக் கெறிய
வறுசுவைக் கறியொடு மன்பொடு மருத்தி
- சௌ0 மனந்துணிந் தெவர்க்கும் வரையா தம்பொன்
றினந்தினம் பொழியுந் தீபாக மண்டபத்துச்
சூரிய படத்தாற் றுலங்குபூந் தபூவணைச்
சூரிய தமனியச் சிங்கா தனத்து
வேதிய ரொருபால் விருத்தினை ரொருபால்
- சௌநு வாதிய லேழிசை வல்லவ ரொருபாற்
காவல ரொருபாற் கனிமழை பொழியும்
பாவல ரொருபாற் பதிநதுசூழ்ந் திருப்ப
விருந்தவன் விரைந்தாங் கெழுந்தெதிர் வந்தனன்
'பரிந்துமுன் னெடுநாட் பழகுகண் பினர்போன்
- சௌ0 முற்றவத் துறுபய னுற்றதின் நென்றன்
வருகவென் றொருகை யிருகையிற் றுங்கினன்
வியப்புட னுள்ளே பயப்பயக் கொடுபோய்த
திருத்திக ழாசனத் திருத்தி யிருந்தனன்
முளரியின் மலர்மகள் முகமலர் குழுகொள்
- சௌநு வொளிபெற வெனதுட னுளமொடு புளகெழ
விதிவினை தெறுகலி விடைகொள் வருண்மழை
குதிகொள் வினைவிழி குளிர நோக்கினன்
குருமணி மகரக் குழைக்கா தழக
வருள்பரி மளிக்கு மம்புய விலோசன
- இ00 சந்தர சீதள சந்திர வதன

மடலனிழ் குவளைமேல் வரியளி துளிகறை
யிடையிடை பொதுளிய னிருபுய சூதர
கொடியிடை மடவிபா குடமுலை மிருகமதம்
வடிபுழு கொடுகமழ் வனாகெடு மார்ப

௧௦௦ தியாகவை போகடி லோகதெய் வேந்திர
பலகலை சிபுண பார்த்திப தேகர
கலிபுக கன்ன கருணை கடாக்கூ
மதுரித வான விதரண நூர

௧௦௧ னிரவலர் தவமே மருவல பிடியே
கற்றவர் துணையே புற்றவ நிரிளே
முதியபாட் டமுதே மறுரைவிட் டரசே
யிரசையடி பதொழ் கருணையங் கடலே
வடமலை சாபினுர திடமலை யாரெனக்
கடமலை யழைப்பி அடவ்மலை வகற்றித்

௧௦௨ தடமலை பேந்தாம வடமலை வேந்த
வென்றுசொன் மதுர வியற்றி நினைபொடுந்
துன்றுந் பொருளொடுஞ் சுவைபெறக் கேட்டனன்
பெருகிய வுலகை கரைகடல் தேந
மூட்டுமொற் கஞ்சகப் பூட்டற நிமிர்ந்து

௧௦௩ வென்றிகொண் மணிபுயம வீங்குறப் பலகா
னன்றுநன் மென்ன உன்புழு பசைத்தனன்
பொருகுகென வெழுத்து சரககறை திறத்தனன்
பகைத்திடு மரசர் திகைத்திட நாளூந்
திறைகொணர்ந் தளித்த நிறைபசங் கனகஞ்

௧௦௪ செய்யபட் டாடை துய்யமென் றாச
மின்னிய சரப்பணி பின்னுபொன் னரைஞாண்
மணிவிர லாழி யணிமணிக் குண்டல
சித்தில மாலை சித்திர மகுட
நவமணிப் பதக்கங் கவின்மணித் தண்டுகை

௧௦௫ வேண்டுவ வேண்டுவ விரைத்திவை முதலா
வாண்டுகை கொள்கென வன்பொடும் வழங்கினன்

போற்றுசெந் தமிழ்முரு காற்றுப் படைக்காச்
செந்தில்வாழ் முருகன் வந்தாக் கீரன்
வன்சிறை தவிர்த்தென வென்சிறை தவிர்த்தனன்

௧௩௫ றன்கட னாமென் றென்கடன் தீர்த்தனன்
மாநெ தொழுவும் வயலுந் தோட்டமும்
விடும் விளகமும் விளங்குறச் செய்தன
நொருகுறை யிலலா துயர்நதன னெனியேன்
பெருகிய சுற்றமும் பெண்டிரு மக்களும்

௧௪௦ கற்றபா வலருளு சுற்றவா துலருளு
சூழ்ந்துவாழ் வுறவினி தூழி
வாழ்ந்தவன் புவிமேல வாழி வாழியவே.

முற்றம்.

க கோதிச்சிக கின்றி முடி ககின்ற மாலைக் குழலிவிடு
துதிச்சிக் கின்றுசெங் காவிரல காய்துணைக் கண்கறுத்து
மோதிச்சிக் கென்று பணைததிரு மாந்த முகிண்முலைபடு
மாதிச்சிக் கின்றபொன் மார்பா விரசை வடமலையே.

உ ஆலைக் குவளைகமும் விறகரும பான்களை யைநதுமவந்தென்
சேலைக் குவளைக் கிடர்செய்யு மோதிரை நீரபடிநத
வேலைக் குவளைக்கங் காந்தாய் நறுமழை வெள்ளளதுள்ளு
மாலைக் குவளைப் புயத்தா யிரசை வடமலையே.

ங மேல்வளைக் குமபனி கீழ்வளைக் குங்கடல் வேள்கருமபைக்
கால்வளைக் குருதொறுங் கைவளைக் கேபயங் காமர்மள்ளர்
சால்வளைக் குங்கொழுக கால்வழிபோய் முத்தந தட்டுகுட
வால்வளைக் கஞ்ச வயலரு ழிரசை வடமலையே.

ச ஈர்க்கிடை போகப் பொருமுலை மாலை யிளம்பிறையாற்
பார்க்கிடை யானது பார்க்கலை யேயெதிர் பாறிட்டொன்றார்
நீர்க்கிடை போனெகி ழாமனம் பேதிக்க நேரிடும்போர்
வார்க்கிடை வேற்கை யுபங்கா யிரசை வடமலையே.

- ௫ படைத்தலை வாளை நிகர்போ மலர்க்களை பாயநொந்து
சடைத்தலை வாளை முகம்பார்க் கிலாயலை தத்துதெண்ணீ
ருடைத்தலை வாளை விரிமுத்த ராசி யொதுக்கியவாய்
மடைத்தலை வாளை குதிபா யிரசை வடமலையே.
- ௬ முடக்கால் வளைக்கும் பிறைக்கீற்றுக் கண்டபின் மோகமென்னு
லடக்கா வகைகை கடந்ததெண் ணுனமர்க் குந்தமிழ்க்கு
மிடக்கா லெனினு மொருக்கான் மனங்கொண் டெடுத்தவடி
மடக்கா முழுவல் லமையா னிரசை வடமலையே.
- ௭ கூலிக்கு நான்ரொல் வதோயெம்ம னோர்நின் கொழுங்கருணை
வேலிக்கு ணின்ற பபிரலல வோவெறுங் கான்புகுந்த
நீலிக்கும் ராவணன் மோலிக்குங் கும்ப நிகும்பனுக்கும்
வாலிக்கும் வாளிதொட் டாயிரை யூரில் வடமலையே.
- ௮ பொரிந்தது முத்தம் புகைந்தது சார்தம் பொருக்கெழுந்தே
கரிந்தது பூவணை யேதுப டான்பனிக் கால்பரப்பி
விரிந்தது வான நிலாவெள்ளங் காணுன்னை விட்டொருநாட்
பிரிந்ததற் கித்தனை யுண்டோ விரசைப் பெரியவனே.
- ௯ இரசைப் பதியில் வடமலை ராயன்றெய் வேந்தரனென்னப்
புரசைக் களிற்றிற் பவனிவந் தான்வந்த போதிலென்பெண்
ணரசைக்குறித்தின்றுபோர்க்கோலங்கொண்டவனங்கன்வெற்றி
முரசைப் பறித்துடைப் பாரில்லை யோவமர் மூளுமுன்னே.
- ௧௦ ஏர்விற்றுப் பள்விற் றுடைமையெல் லாம்விற் றிருந்தமனைச்
சீர்விற் றனமுன்னைக் காணாத முன்றெரி சித்தபின்பு
போர்விற் றடக்கை யினாயூர் வடமலைப் பூபதிநின்
போர்விற்று முன்விற்ற தெல்லா மறுபடி பெற்றனமே.

வேறு.

- ௧௧ பொருந்து திக்கைக் கருங்கங்குல் யானையான்
புறப்ப மும்படைப் போர்க்கிலக் காய்மலைத்
திருந்து திக்குத் திகையறி யாதுவிண்
ணெழுந்து திக்கு மிளம்பிறைக் கேங்குமோ

வருந்து திக்கப் புகடையா ளசோதைமுத்
தாமும் சத்நன முழுமணியேயனை
வருந்து திக்கப் புகழ்ப்படைத் தாய்சின்ன
வடம லேந்திர மகராச ராசனே.

கூட இங்கணையு மொருகணைவிட்டி ருகணையுந்
துயிலவொட்டா திரவெல்லாம்வந
தைங்கணைவேள் பொருவதெல்லா மறுகணைவே
ணியனறிவான் யாரைரோவேன்
கொங்கணையும பங்கயமேற் குருகணைய
முருகணையும் குமுதநதோறுஞ்
சங்கணையும வளவயலகு ழிரசைவட
மலையேமுத் தமிழ்வல லோனே.

கூட முடிக்கு மருபபுக கிருந்தபைங் கோதைப்பெண் மூரினில்வே
பிடிக்கு மருபபுக கணை ககிலக கோசிறைப பேரிட்டொன்னார்
குடிக்கு மருப்புக் கடலேற்றி விற்பக கொடிமதில்பாய்ந
திடிக்கு மருபபுக களிற்ற யிரசை யிருப்பவனே.

கச பாடுவன் பாடுவ தல்லாமற் பாவலர் பாடலுங்கொண்
டாடுவன் செய்வ னிரையூர் வடமலை யனறிபபுலன்
றேடுவன் றேடிப் புதைப்பா னவனுக்குச செநதமிழென்
வேடுவன் சேரியி லெவ்வாறு நானம விலைசொலவதே.

கனாநூல்.

முகவுரை.

தமிழிற் 'கனாநூல்' எனப்பெயரிய ஒரு நூலுண்மை சிலப்பதி காரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரையாற் பலரும் அறிந்தது. யான் இத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு எதிரேயு ர்சென்ற காலத்தில் இந்நூற்பிரதி ஒன்று ஆழ்வார் நிருநகரிமற் கன்னபிரான் முதல் வீட்டினின்று கிடை த்தது. இதனிற் சிலப்பதிகார உரைக்கண் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்தாண்ட கனாப்பயனைப் பற்றிய பாடல்கள் நான்கும் சிலபாட பேதங்களுடன் உள்ளன. இங், அடியார்க்குநல்லார்க்கு முற்பட்ட பழையதோர் நூலாதலால், காலநீட்சிபற்றி எழுதுவோராற் பாட பேதங்கள் கேர்த்தனபோலும்! இங் நூலில், கனவுப்பயனைப்பற்றி முதலில் தேவகுருவாகிய வியாழனால் இந்நூல் செய்யப்பட்டுள்ள தென்றும், அதன் பொருளை விளக்கி அம்பர் என்னும் நகரத்திருந்த கணபுரத்தேவன் என்பான் சொல்ல, அவன் சொன்னவாறு பொன் னவன் என்பான், இந்நூலை அந்தாதியாக முப்பது பாடல்களாற் செய்து அமைத்தான் என்றும் ஊகிக்கப்படுகின்றன. தேவகுரு செய்த கனாநூல் வடமொழிபோலும்! “எந்தை கணபுரத்தேவன் றன் கட்டுரையே” என இந்நூல் உகும் பாடலிற் காண்டலால் இந் நூல்செய்தான் கணபுரத்தேவனாகாமையும், “கட்டுரை யார்மகப் பொன்னவன் சொன்ன கனவுநன்னூ, லெட்டு மிரண்டு மிருபதும்” என இதனிறுதிச் செய்யுளிற் கூறப்பட்டமையால் இம்முப்பதுபா டலும் இயற்றினேன் பொன்னவன் ஆதலும் அறியத்தக்கன. “எந்தை கணபுரத்தேவன்” எனவும், “மகப்பொன்னவன்” என வும் உண்மையால் இந்நூல் செய்த பொன்னவன் அம்பர்க் கணபுரத் தேவற்கு மகன் எனினும் அமையும்.

பத்திராசிரியர்.

கடவுள்துணை.

கனநூல்.

- க திருத்தங் கமலத்து மாயனைச் சேவடி சேர்த்தியும்பர்
குருப்பண் றரைத்த கனவுநன் னுலைக் குழைத்தெழுந்த
கருத்தங் கியபொழி லம்பர்க் கணபுரத் தேவன்சொன்ன
னருத்தம் பயிலுந் தமிழ்ப்புல வோர்த மருள்படைத்தே.
- உ படைத்தமுற் சாமத்தொ ராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டாய்க்
கிடைத்தபிற் சாமத்திற் றிங்கனெட் டாவதிற் கிட்டுமென்ப
ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் றிங்களுண் மூன்றென்ப
கடைப்பட்ட சாமத்து நாட்பத்தி லேபலன் கைப்பெற் [ராத்
[றதே.
- ங பெற்றம் பசுமன்ன ராண குதிரைபொன் காணப்பெற்றற்
சுற்றந் தழைக்குந் துயரங் கெடும்புளிச் சூதமுதன்
மற்றுந் தழைத்த பசுமரம் பான்மர மேறிநின்றே
யுற்றங் குணரி னலம்வந்து கூடுமென் றேதினரே.
- ச ஒதும் பசுவு மிடபமும் யாணையு மோங்கல்களுஞ்
சீர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந் திமலத்தை
மீதொன் றடிமுடி பூசிடக் காணினு மெல்லியலார்
சூதென்ற கொங்கைத் துணைநலம் வாய்த்திடச் சொல்லினரே.
- ரு சொல்லுங் கணவினிற் றுனேபிற் சாகிற் சடராவம்
பல்லொன் றுறவலத் தோளிற் கடிக்கிற் பலவிதத்தாற்
செல்வம் புகுந்திந் தேளட்டை பாம்பிவை சேரப்பெற்றான்
மல்குந் திருவொடு புத்திர லாபமும் வந்திடுமே.
- சு வந்துற்ற் கோவின் மலைகடல் யாவும் வருமுறையே
யந்தத் தளவுஞ்சென் றேறப்பெற் றுலடை யார்மகுடஞ்
சந்திக்கும் வைவகந் தம்வச மாம்பெருங் கண்ணியடன்
முந்துற்ற நெய்பா லடிசில்கண் டா லு முடிமன்னனே.

எ முடிசெய்த வன்றிலுங் கொக்குங் கிளியு முயங்கப்பெற்றாற்
பிடிசெய்த மின்னிடைக் கன்னியைச் சேரப் பெறுகவென்
தொடிசெய்து தோளுக்குக் கட்டினுங் கைத்தலை சூழ்த்தி[னுந்
வடிசெய்த வேற்கணல் லாய்மக்கட் பேறென்று மன்னு [டினும்
[தியே.

அ மன்னிய வாகன மே யுந் சிவிகை மனைரயனந்
தன்னுடை யாரள மேநின் றோசட லேனழித்தாற்
பைந்நல மாகிய ரெல்வமுண் டாகும் பலவிதத்தாற்
பின்னிய கோதைதல் லாய்ப்பினங் காணிற் பெருஞ்செல்வமே.

க செங்கதிர் வெண்டிங்க ளென்றிவை காண்கிலுந் செல்வமு
மங்கவை நோய்கொண்ட நாட்களிற் காண்கிலந் நோய் [ண்டா
பொங்கிய கள்ளங் குருதியும் பூசிடக் கண்டிடிந்மேற்[தவிரும்
றங்கிய வேன்னிற் குலத்தார் தமக்குத் தனமிகுமே.

க0 மிக்க வெபிற்பினங் கோட்டின மேனம் விதற்குரங்கு
தொக்கன தம்மைக் கனவிடைக் காண்கிற் சுடரவஞ்
சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முன்றி உன் பன்முறித
லுக்கன வாசல்கண் டாற்பொரு டோற்ற லுடைத்தென்பவே.

கக உடுத்தசெவ் வாடையும் பூசிய சாந்தமு மோதிபின்மேன்
முடித்தசெம் பூவு முடையா ளொருத்தி முயங்குகுமேற்
பிடித்திடும் பாதமம் பீதக வாடையும் பேதகமே
படுத்திஞ்செம் பூவின் முடியாண் முயங்கிற் பரும்பிணியே.

க2 பிணையல் கறுத்தது குடிப் பெருங்கருஞ் சாத்தினையே
யணிவது செய்து கறுத்த துடுத்தங்கொ ராயிழையாள்
புணர்வது செய்திடிற் கூற்றங் குறுகிடும் போர்க்களத்தே
கணைபொழி மாரிகண் டான்மழை யாமெனக் கட்டுரையே.

க௩ கட்டிய வாடையும் பூசிய சாந்தமுங் கார்க்குமுன்மேற்
சுட்டிய பூவும் வெளுத்தன கொண்டொரு தொண்டைச்செவ்வா
யிட்டிடை மாதர் புணரக்கண் டாலிருங் கீர்த்தியுண்டாய்
மட்டவிழ் பூங்கொடி சேருமென் றோதி வகுத்தனரே.

கசு வகுத்ததன் மேனியின் மேலெண்ணெய் பூசினும் வல்லபத்தான்
மிகுத்தங்கொ ராடை யுடுப்பினு மேனி தனில்விளங்கப்
பகுத்துட னோர்சுற்றுக் காணினும் பல்கலை நூலின்வல்லோர்
தொகுத்தநன் மாதவர் நோய்கொள்ளு வாறென்று சொல்லு
[வரே.

கரு சொல்லத் தகுமுதடி மொட்டை வெட்டுந் துணைமருப்போ
டில்லத் தெருவும் கழறையென் றிங்கிவை யேறிநின்றே
மெல்லக் தரைபிடிவதன் முன்னம் விழித்தடுமேற்
கொல்லத் தலைநரு மாற்றருஞ் சீற்றத்திற் கூற்றுவனே.

கசு கூறிய வங்கத்தி லேறிற் குரைகட லிற்சுளியா
தேறிக் கரைபுகக் கண்டிடிற் றுன்பர தேசத்திற்போய்த்
தேறித் தனங்கொண்டு மீளுஞ் சேழுங்கள்ளு நீரும்பெற்றால்
வீறிட்ட லாபமும் பேறுமுண் டாகும் விரைக்குழலே.

கஎ விரைமலர்த் தாளிற் செருப்பு மிதியடி மென்குடையென்
றுரைசெயத் தக்கன கூரிய வாயுத மொண்கனவா
லிரவிடைக் கண்டிடிற் றுன்பர தேசத்தில் யாத்திரைபோம்
பரவிடத் தக்கன வாட்கே டிவற்றிவை பற்றிடுமே.

கஅ பற்றிடுங் கீர்த்தி யணிகள்பெற் றுலின்பம் பால்பருகி
லற்றிடுந் துன்பந் தயிர்பெறிற் பொன்பெறு மப்பந்தின்ரு
லுற்றிடுந் துன்பம் வரகுஞ்செஞ் சாலியு முப்புமென்றும்
பெற்றிடு மின்ப மிறைச்சியுண் டாலும் பெருநலமே.

கக பெருமா னிடந்தன் னிறைச்சியைப் பொன்னிறம் பேணிச்சுட்
தருமா னொருத்தி தளிர்க்கையி லீட்டுத் தரத்தின்னுமே [டுத்
லருமா மிதியமைஞ் னூறு புயந்தின்னி லாபிரமாம்
வருமான் றிலைதின்னின் மன்னவ ராமென்று வைத்தனரே.

உ0 வைத்ததொர் பாசத்தி னான்மலை சுற்றிடிண் மண்டலிகற்
சூற்றதொர் வான்பய முண்டென்பர் பாசங்கொண் டீர்வனாக்கி
லத்தல மாள்கின்ற மன்னவற் காமென்ப ரம்புயப்பூஞ்
சித்திரஞ் சேருந் துவசம்பெற் றுலுந் திருவருமே.

- உக திருவரு மென்ப ரெரிவது காண்குற் புகையைக்கண்டால்
வருவது நோயென்பர் வானவர் செற்றலர் மாதவத்தோர்
பொருவரு பூண்முலை யாரொநி பூசுர ரென்றிவர்க
னொருவரு டன்சொல்லிற் சொல்லிய நன்மை யுறுமென்பரே.
- உஉ என்஑ும் பருததிபு கீ ருமெண் ணோ று மினிதுவைத்த
வன்புறு மோரிவை யைந்துந தவிர வெளுத்தவெல்லா
மின்பர் தருமென்ப மேனியெல் லாமெறும் பூர்க்கண்டாற்
றுன்பர் தவிர்து நலங்கனெல் லாமவந்து நுழந்திடுமே.
- உ௩ குழங் கரியும் பரியஞ் சுந ந் னலங்குமுந் தால்
வாழந் தலத்துறு மாமறை யோரும் வருமுலைப்பா
றழும் பசுவிவை யைந்துந தவிரக க ருத்தவெல்லாம்
யாழங் குழலும புறையஞ்சொல் லாயலல் லெய்திடுமே.
- உ௪ எய்திதிஞ் செல்வ மனிகைப்பெற் றுலெழின் மேகமெங்கும்
பெய்திடக கண்டிடிற் புரலுண் டாகுமரின் ணைக்கரிசி
வைவது செய்திந் நஞ்சுடர் வேல்விழி வாகரிகர்
கொய்திதிஞ் சாகழங் கொள்ளியுந் தான்கொள்ளி னேய்கொள்ள
[ருமே.
- உ௫ கொள்ளும் பலாப்பழஞ் சாகை முதிரை குறுகிடினே
யெள்ளும் வரதும் பெறிவின்ப மாமபிற ரெரசிற் கொண்டா
னள்ளும் பெருமபுக [முலல்ற் றருமென்னுஞ் சேகரஞ்சீர்
தெள்ளு மனவர தங்கன்வான்] போற் செல்வஞ் சேர்த்திடுமே.
- உ௬ சேற்றுட் புதினு மிருட்டறை சேரினுஞ் [சேகரஞ்சீர்]
ராற்றுக் குளிப்பினு மாழ்பிலஞ் சேரினு மாங்கழுகந்
தாற்றுப் பொலியய லல்லற் றவிருந் தனதுபுகழ்
போற்றித் தொழுவந்த மாற்றலர் போற்கெந்ம் பொய்யலவே.
- உ௭ அல்லலுண் டாகு மிரத்திடிற் கட்டிலி லப்பந்தின்றுற்
செல்வமுண் டாகுஞ் செழுமணிப் பூணைச் சிலபறித்துப்
புல்லர்கொண் டோடினுஞ் செல்வமும்போஞ்சுரை பூசணிக்காய்
கொல்லையஞ் சாரல் வரைமினிற் காப்பெறிற் குற்றமுண்டே.

உஅ உண்டா கியபசு வேறு மறிந்து முரைத்தவற்றிற்
 றண்டா மரங்களி லேறி மறியினுந் தானமன்னர்
 கண்டா ரிகழத் திரியினு நோயிற் கலந்திடினும்
 வண்டார் குழன்மட வீர்சாவு கேடு வரும்பிணியே.

உக பிணியடைந் தார்க்குப் பிணிகெடு மாற்றலர் பீடழியத்
 துணிகவெண் கூறையைச் சுற்றிச் சுழிப்புன னீந்துவரேற்
 றணிவினற் றோளொரு கன்னியைச் சாரப் பெறுகவென்னுங்
 கணிதரு மெந்தை கணபுரத் தேவன்றன் கட்டுரையே.

ங0 கட்டுரை யார்மகப் பொன்னவன் சொன்ன கனவுநன்னா
 லெட்டு மிரண்டு மிருபது மோத விரவிறந்து
 முட்டிய தீய கனவின்பொல் லாங்கறு மொய்குழலீர்
 சட்டென முட்டி நல்லக னுக்க டருந்திருவே.

களுநூல் முற்றும்.

உ, ச, க0, கரு பாடல்கள், சிலப்பதிகாரம், கரு-அடைக்கலக்
 காதை, கூரு—க0-ஈ அடிகளின் விசேடவுரையில் அடியார்க்கு நல்லா
 ரால் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. பாடபேதத்தை
 நோக்குகோள்க.

வவளாயாபதிச் செய்யுட்கள்.

க உலக மூன்று மொருங்குட னேத்துமாண்
 டிலகமாய் திறலறி வன்னடி
 வழுவி னெஞ்சொடு வாலிதி னுற்றவுந்
 தொழுவ ரெல்கினை நீங்குத வென்றியான்.

(தொல்காப்பியம், செய்யுளியலுரை மேற்கோள்.)

உ விளைபல வலியினாலே வேறுவேறி யாக்கையாகி
 நனிபல பிறவிதம்முட் டென்புறாஉம் பல்லுயிர்க்கு
 மனிதரி னரியதாகுந் தோன்றுத றேன்றினாலு
 மினியவை துகரவெய்துஞ் செல்வமு மன்னதேயாம்.

ஈ உயர்குடி நனியுட்டோன்ற லுனமில் யாக்கையாதன்
 மயர்வறு கல்விதேன்னித் தன்மையால் வல்லராதல்
 பெரிதுணர் வறிவேயாதல் பேரறங் கோடலென்றங்
 கரிதிவை பெறுதலேடா பெற்றவர் மக்களென்பார்.

(புறந்திரட்டு, பெறுதற்கருமை-௬-௭)

ச நாடு மூரு நனியுட்குத் தேத்தலும்
 வீடு றும்மலை பெய்கெனப் பெய்தலும்

* “தரவின்ருகித்தாழிசைபெற்றும்” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் ௧௪௮-ம் சூத்திரவுரையில் “இதனானே தொடர்கிலைச்செய்யுளின் முதற்கணின்ற தேவபாணி தன்பொருளொடு தான் முடிந்தன, தனித்தரவு கொச்சுமாம்; உ-ம். ‘உலகமுன்று .....வென்றியான்’ ‘மூலாமுதலா .....சேர்துமன்றே’ எனவரும் இவ்வளையாபதி முதலியவற்றுட் தேவபாணி யல்லாத தொடர்பொருட் செய்யுட்களை யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதென்றதனாற் தரவுகொச்சகம் என்று கொள்க; அவை தம் பொருளொடு தாமுடியாமையின்.” என ஆசிரியர் நீச்சினுக்கீனியர் கூறுமாற்றான், இது, வளையாபதிச் செய்யுள் என்பது விளங்குகின்றது.

கூட லாற்றவர் நல்லது கூறுங்காற்
பாடு சான்மிசு * பத்தினி யாதலே.

(சை, கற்புடைமகளிர்-கக.)

ரு பள்ள முதுநீர்ப் பழகினு மீனினம்
வெள்ளம் புதியது காணின் விருப்புறாஉங்
† கள்ளவிர் கோதையர் காமனோ டாயினு
முள்ளம் பிறிதா யுருகலுங் கொண்ணீ.

சு உண்டியுட் காப்புண் டுறுபொருட் காப்புண்டு
கண்ட விழுப்பொருள் கல்விக்குக் காப்புண்டு
பெண்டிறைக் காப்ப திலமென்று ஞாலத்துக்
கண்டு மொழிந்தனர் கற்றறிந் தோரே.

எ எத்துணை யாற்று ளிடுமண னீர்த்துளி
புற்பனி யுக்க மரத்திலே நுண்மயி
ரத்துணை யும்பிற ரஞ்சொலி ஞர்மனம்
புக்கன மென்று பொதியறைப் பட்டார்.

அ தளிப்பெயற் றண்டுளி தாமரை யின்மேல்
வளிப்பெறு மாத்திரை நின்றற் றெருவ
னளிப்பவற் காணுஞ் சிறுவரை யல்லாற்
றுளக்கிலர் நில்லார் துணைவரைக் கையார்.

(சை, கற்பின் மகளிர்—அ, சு, கல, கக.)

க பொறையிலா வறிவுபோகப் புணர்விலா விளமைமேவத்
துறையிலா வனசவாவி துகிலிலாக் கோலத்தாய்மை
நறையிலா மாலைகல்வி நலமிலாப் புலமைநன்னர்ச்
சிறையிலா நகரம்போலுஞ் சேயிலாச் செல்வமன்றே.

(சை, புதல்வரைப்பெறுதல்—எ.)

* ‘பத்தினிக்காவதே’ எனவும் பிரதிபேதம்.

† “வெள்ளம் பழகினும் வேற்றோர் முகம்பெறின்” எனவும்
பிரதிபேதம்.

க0 ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனைவாய்ப் பெய்விக்கும்
போக்கப் படுக்கும் புலைநாகத் துய்ப்பிக்குங்
காக்கப் படுவன விர்திரிய மைந்தினு
நாக்கல தில்லை நனிவெல்லு மாறே.

(ஐடி, அடக்கமுடைமை—கக.)

கக தார நல்லிதந் தாங்கித் தலைதின்மி
ஊரு நாடு முவத்த லொருதலை
வீர வென்றி விறன்மிது வின்னாவர்
சீரி னேத்திச் சிறப்பெதிர் கொள்பவே.

கஉ பெண்ணி னுதைய பேரஞர் பூமியு
ளெண்ண மிக்கவ ரெண்ணினு மெண்ணிலார்
பின்னி நின்ற பெருவினை மேல்வரு
மென்ன தாயினு மேதல்பெண் ணீக்குமின்.

(ஐடி, பிறிமனைநயவாமை—அ, க.)

க௩ பொய்யன் மின்புறங் கூறன்மின் யாரையும்
வையன் மின்வடி வல்லன சொல்லிநீ
ருய்யன் மின்னுபிர் கொன்றுண்டு வாழுநார்
செய்யன் மிங்கிறி யாரொடு தியன.

க௪ கள்ளன் மின்கள வாயின யாவையுங்
கொள்ளன் மின்கொலை கூடி வருமற
மெள்ளன் மின்னில ரென்றெண்ணி யாரையு
நள்ளன் மின்பிறர் பெண்ணொடு நண்ணன்மின்.

(ஐடி, தீவினையச்சம்—அ, க.)

கரு துற்றன வாகத் தொகுத்து விரல்வத்த
தெற்றுக்கூடு தென்னி னிதுவதன் காரண
மற்றமி றுன மெனைப்பல வாயினுந்
துற்றவி ழொவ்வாத் துணிவென்னு மாறே.

(ஐடி, தானம்—க0.)

க௬ ஆற்று மின்னரு ளாருயிர் மாட்டெலாந்
துற்று மின்னறந் தோநனி துன்னன்மின்

மாற்று மின்கழி யாயமு மானமும்
போற்று மின்பொரு ளாவிவை கொண்டுநீர்.

க௭ பொருளைப் பொருளாப் பொதிந்தோம்பல் செல்லா
தருளைப் பொருளா வறஞ்செய்தல் வேண்டு
மருளைப் பொருளா வறஞ்செய்து வான்கண்
ணிருளிலியல் பெய்தாத தென்னே நமர்காள்.

(ஐ, அநுநடைமை-கக, கஉ.)

கஅ தகாதுயிர்கொல் வானின் மிகாமையிலை பாவ
மவாவிலையி லுண்பான் புலால்பெருகல் வேண்டும்
புகாவலை விலங்காய்ப் பொறுதுபிற லுண்கொண்
றவாவிலையில் விற்பாணு மாண்டருகல் வேண்டும்.

கக பிறவிக் கடலகத் தாராய்ந் துணரிற்
றெறுவதிற் குற்ற மிலார்களு மில்லை
யறவகை யோரா விடக்கு ழிசைவோர்
குறைவின்றித் தன்குற்றந் தின்றன ராவர்.

உ௦ உயிர்க ளோம்புமி னூன்விழைந் துண்ணன்மின்
செயிர்க ணீங்குமின் செற்ற மிகந்தொரீஇக்
கதிக ணல்லுருக் கண்டனர் கைதொழு
மதிகள் போல மறுவிலர் தோன்றுவர்.

(ஐ, புலான்மறுத்தல்—எ, அ, ஈ,)

உக பொருளொடு போகம் புணர்த லுறினு
மருளுதல் சான்ற வருந்தவஞ் செய்ம்மி
னிருளில் கதிச்சென் றினியிவண் வாரீர்
தெருள லுறினுந் தெருண்மி னதுவே.

உஉ தவத்தின் மேலுறை தவத்திறை தனக்கல தரிதே
மயக்கு நீங்குதன் மனமொழி யொடுமெயிற் செறித
லுவத்தல் காய்தலோ டிலாதுபல் வகையுயிர்க் கருளை
நயத்து நீங்குகல் பொருடனை யணையது மறிநீ.

(ஐ, தவம்—க, க௦.)

- உக எண்ணின் றியேது ணியுமெவ்வழி யானு மோடு
முண்ணின் றுருக்கு முரவோருரை கோட லின்ற
நண்ணின் றியேயு பயவாசை நயந்து திற்குங்
கண்ணின் று காம நனி நாமுறு வானா விழ்க்கும்.
- உச சான்றோ ருவப்பத் தனிகின்று பழிப்ப காணு
ரானுங் கமைந்த குரவ்மொழி கோட லீயார்
வானுங்கி தின்ற புதழ்பாச படுப்பர் காமன்
ருன்றங்கி விட்ட கணைமெய்ப்படு மாயி னக்தால்.
- உரு மாவென் றுரைத்து மடலேறுப மன்ற தோறும்
பூவென் றொருக்கி னினார்நுதிப புன்மை கொண்டே
பேயென் றெழுந்து பிறரார்ப்பவு திற்பர் காம
சோய்சன் தெழுந்து நனிபாழ்ந்தொள்வ தாயி னக்தால்.
- உசு நக்கே லிலாவி றுவர்காணுவர் காணும் வேண்டார்
புக்கே கிடப்பர் * சனவுந்நினை கையு மேற்பர்
துற்றான் மறப்ப ருழுவர் கனி துஞ்ச லில்லார்
நற்றோண் மிகைபெ ரிதுநாடறி துன்ப மாக்கும்.
- உஎ ஆரசொடு கட்டவ ராப்பவி ருத்தி
யரவொடு கட்டவ ராட்டியு முண்பர்
புரிவகை முன்கைப் புனைவிழை நல்லார்
விரகில ரென்று விடுத்தனர் முன்னோ.
- (பெ, புணர்க்கிவிழையாமை-௫-க.)
- உஅ பீடில் செய்திக ளாற்கள விற்றிறர்
வீடில் பல்பொருள் கொண்ட பயனெனக்
கூடிக் காலொடு கைகளைப் பற்றிவைத்
தோட லின்றி யுலையக் குறைக்குமே.
- (தெ, கள்ளாமை-௫.)
- உக பொய்யி னீங்குமின் பொய்யின்மை பூண்டுகொண்
டைய மின்றி யறநெறி யாற்றுமின்

* 'நனவுகையு மேற்பர்' எனவும் பிரதிபேதம்.

வைகல் வேதனை வந்துற லொன்றின் றிக்
கௌவை யில்லுல கெய்துதல் கண்டதே.

௩௦ கல்வி யின்மையுங் கைப்பொருள் போகலு
நல்லில் செல்லல்க ளானவி யுண்மையும்
பொய்யில் பொய்யொடு கூடுதற் காருத
லைய மில்லையதுகடிந் தோம்புமின்.

(ஐடி, பொய்யாமை—௩, ச.)

௩௧ உலகுடன் விளங்கவுயர் சீர்த்திநிலை கொள்ளி
னிலையில்கதி நான்கினிடை நின்றுதடு மாறு
மலகிறுய ரஞ்சினுயி ரஞ்சவரும் வஞ்சக்
கொலையொழிமி னென்றுநனி கூறின ரறிந்தார்.

௩௨ வெள்ள மறவி விறல்வேந்தர் தீத்தாயங்
கள்வரென் றிவ்வாற்றிற் கைகரப்பத் தீர்ந்தகலு
முள்ளி லுறுபொருளை யொட்டா தொழிந்தவா
றென்னும் பெருந்துயர்நோ யெவ்வ மிகப்பவே.

௩௩ ஒழிந்த பிறவற ணுண்டென்பா ருட்க
வழிந்து பிறரவாம் வம்பப் பொருளை
யிழந்து சிறிதானு மெய்தா தொழிந்தா
ரழிந்து பெருந்துயர்நோய்க் கல்லாப் பவரே.

௩௪ இன்மை யிழிவா முடைமை யுயிர்க்கச்ச
மன்னல் சிறிதாய் மயக்கம் பெரிதாகப்
புன்மை யுறுக்கும் புரையி லரும்பொருளைத்
துன்னா தொழிந்தார் துறவோ விழுமிதே.

௩௫ ஈண்ட லரிதாய்க் கெடுத லெளிதாகி
நாண்டல் சிறிதாய் நடுக்கம் பலதருஉ
மாண்பி லீயற்கை மறுவி லரும்பொருளை
வேண்டா தொழிந்தார் விறலோ விழுமிதே.

௩௬ இல்லெனின் வாழ்க்கையு மில்லையுண் டாய்விடிந்
கொல்வர் கயவர் கொளப்பட்டும் விடுவ

ரில்லையுன் டாய்விடி. னிம்மை மறுமைக்கும்
புல்லென்று காட்டும் புணர்வது மன்றே.

(௧௭, செல்வநிலையாமை-க௨-௧௭.)

௩௭ வேற்கண் மடவார் விழைவொழிய யாம்விழையக்
கோற்கு னொழிகாட்டக் கொல் கூற் றுழையதா
நாற்பு திகந்தா னரைத்தாது வந்ததினி
நீத்த ஹனியா நிலையா திளையே.

(௧௭, இளமை நிலையாமை-௧௦.)

௩௮ இளமையு நிலையாவா லின்பமு நின்றவல்ல
வளமையு மஃதேயால் வைகலுந் துன்பவெள்ள
முளவென நிலையாதே றெல்கதிக் கென்றுமென்றும்
வினையில முழுவார்போல் வித்தூநீர் செய்துகொண்மின்.

(௧௭, பலவகைநிலையாமை—௪.)

௩௯ மற்றத் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுங்க
ஹற்றர்க் குடம்பு மிகையவை யுள்வழிப்
பற்றா வினையாய்ப் பலபல யோனிக
ளற்றா யுழலு மறுத்தற் கரிதே.

௪௦ உற்ற வுதிர மொழிப்பான் கலிங்கநதை
மற்றது தோய்த்துக் கழுவுத லென்னென்கும
பற்றினா னாகிய பாவததை பீட்டும
பற்றொடு நின்று பறைக்குறு மாறே.

௪௧ தானஞ் செய்திலந் தவமு மன்னதே
கானந் தோய்தில விழ்கழி வெய்தி
ஹைந் தோய்குழ னமக்குய்த ஹண்டோ
மானந்தீர் கொள்கையார் மாற்றம்பொய் யல்லவாய்.

(௧௭, துறவு—௮, ௬, ௧௦.)

௪௨ பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி
யொருவந்த வுள்ளத் துவத்த லொழிமின்

வெருவந்த துன்பம் விடுக்குந் திறலோ
வெருவ னுலகிற் குளனென்னு மாறே.

(ஐ, மெய்யுணர்தல்—௧௧)

சுந உய்த்தொன்றி யேர்தந் துழவுழு தாற்றவும்
வித்தின் றிப் பைங்கூழ் விளைக்குற லென்னொக்கு
மெய்த்தவ மில்லான் பொருளொடு போகங்கட்
தெய்துதுந் தேதா னிடர்ப்படு மாறே.

(ஐ, பழவினை—௨௫.)

சுச குலந்தருங் கல்வி கொணர்ந்து முடிக்கு
மலந்த கிளைக ளழிபசி தீர்க்கு
நிலம்பக வெம்பிய நீள்சுரம் போகிப்
புலம்பில் பொருடரப் புன்கண்மை யுண்டோ.

(ஐ, பொருள் செயல்வகை—௧௯.)

சுரு கெட்டே மிதுவென் னிலையென்று சார்த்தம்
ணட்டவ ரல்லார் நணிமிகு பவர்கற்றம்
பெற்றது சொல்லிப் பெரிதகழ்ந் தாற்றவு
மெட்டவந் தோரிடத் தேகி நிற்பவே.

(ஐ, நட்பு—௧௩.)

சுசு தெண்ணீர் பார்த்து திசைதோறும் போய்க்கெட்ட
வெண்ணைகொண் டிட்ட விவறுத லென்னொக்கும்
பெண்மனம் பேதித் தொருப்படுப் பன்னென்னு
மெண்ணி லொருவ னியல்பென்னு மாறே.

சுஎ நீண்முகை கையாற் கழித்தது மொக்குறு
மாண்வினைப் பாவை மறைநின்று கேட்டுறிந்
பேணு மன்பும் பிறந்துழிப் பேதுசெய்
தாணைப் பெண்ணை யணைக்குறு மாறே.

(ஐ, பேதைமை—௧௮, ௧௯.)

சுஅ அந்தக னந்தகம் காறுசொல்ல யாதொக்கு
முந்துசெய் குற்றங் கெடுப்பான் முழுவது

நன்கறி வில்லா ன துவறி யாதவர்க்
கின்புறு வீட்டி நெறிசொல்லு மாறே.

(ஷ, புல்லறிவாண்மை—கரு.)

சக நகைநனி தீது துனிகள் நியார்க்கும்
பகைநனி தீது பணிநதியா ரோடு
மிகைமிது பொருளென் றிறத்த விலரே
வகைரிது வானுல செய்தி வாழ்பவோ.

(ஷ, பண்டிடைமை—எ.)

ரு0 பெண்டிற் மதியார் பெருங்கிளை தானது
கொண்டவீ டுகா குறிபாடி னஃகுப
வெண்டறை நின் று வெறுக்கை யிலராயின்
மண்டினர் போல்வாதம் மகதளு மொட்டார்.

ருக ரொல்லவை சொல்லார் கருங்குடி சூழ்ந்துணர்
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லர்
கல்விபுங் கைப்பொரு வில்லார் பயிற்றிய
புல்லென் று போதலை மெய்யென் று கொண்ணீ.

ருஉ தொழமக னாயினுந் துற்றுடை யானைப்
பழமரஞ் சூழ்ந்த பறவையிற் சூழ்ப
விழுவிய ரேனும் வெறுக்கை புலந்தாற்
பழமரம் வீழ்ந்த பறவையிற் போப.

ருங பொருளில் குலனும் பொறுமையி னோன்பு
மருளி லறனு மமைச்சி லரசு
மிருளினு ளிட்ட விருண்மயி ரென்றே
மருளில் புலவர் மனங்கொண் டிரைப்ப.

(ஷ, நல்துவ — கூ, க0, கக கஉ.)

ருச துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய
நிக்கந்த வேடத் திருடி கணங்களை
யொக்க வடிவீழ்ந் துலகியல் செய்தபி
னக்கதை பாழ்கொண் டமைவரப் பண்ணி.

௧௦ பண்ணாற் றிறத்திற் பழுதின்றி மேம்பட்ட
தொண்ணூற் றறுவகைக் கோவையும் வல்லவன்
விண்ணு றியங்கும் கிறலவ ராயினுங்
கண்ணாற் றோக்கிக் கடுகை செய்வான்.

(இவ்விரண்டும் சிலப்பதிகாரம், கனத்திறமுரைத்தகாதை, அடியார்க்கு
நல்லாருரை மேற்கோட் செய்யுட்கள்.)

௧௧ நீல நிறத்தனவாய் நெய்கணிந்து போதவிழ்ந்து
கோலங் குயின்ற குழல்வாழி நெஞ்சே
கோலங் குயின்ற குழலுங் கொழுஞ்சிகையுங்
காலக் கனலெரியின் வேம்வாழி நெஞ்சே
காலக் கனலெரியின் வேவன கண்டா லுஞ்
சால மயங்குவ தென்வாழி நெஞ்சே.

௧௨ வித்தகர் செய்த விளங்கு முடிகனித்தார்
மத்தக மாண்பழிதல் காண்வாழி நெஞ்சே
மத்தக மாண்பழிதல் கண்டால் மயங்காதே
யுத்தம நன்னெறிக்க ணில்வாழி நெஞ்சே
யுத்தம நன்னெறிக்க ணின் றூக்கஞ் செய்தியேற்
சித்தப் படாத நெளிவாழி நெஞ்சே.

(யாப்பருங்கலவிருத்தி, ௬௩-ம் சூத்திரவுரை மேற்கோள்)
